Lista lui Secu urează un an nou plin de bucurii. Deocamdată, literelor L și O!

Anul XIV nr. 1 (630) 6-12 ianuarie 2004
20 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Luptînd cu arma în mînă împotriva plictiselii,

PSD-ul a făcut-o de 'oaie

Am plecat la vînătoare, Dom', Dom' să-nălţăm! Şi ţi-am tras între picioare, Dum-dum să-mpuşcăm!
Auzi, şefu', ştii ce mă gîndesc? Bine totuşi că nu vînăm de foame...
Toate ca toate, Sârbule, da' nu ştiu cum dracu' pun eu trofeul de azi în panoplie! Dacă nu găsesc un cofraj ca lumea, i-l atîrn cerbului de gît.
Un fleac, m-aţi ciuruit!...

Coincidență sau lovitură sub centură: pentru Ilie Sârbu a început numărătoarea inversă a ouălor

„După-amiază cu o nimfomană"

Patricia Osmani, nimfă pentru cititor, mană pentru scriitor

Când talentul de scriitor lipsește, salvarea îți vine cel mai adesea de la o muză inspiratoare. Ai muză, ai carte. Ai carte, înseamnă că ai avut parte de muză. Un cerc vicios, să recunoaștem. Săptămîna asta, studioșii cercetători ai literaturii de pe lîngă *Academia Cațavencu* au descoperit o carte – „După-amiază cu o nimfomană", un autor – Eugen Șerbănescu, și, posibil, chiar și muza, în persoana Patriciei Osmani. Lectură plăcută!

Pagina 13

Dezvăluiri din zodia vărsătorului în pantofi:

Galaxia Văcăroiu, un cocktail PSD de 5 stele

Văcăroiu e un tip simpatic și întotdeauna prietenii i-au mișunat în jur. Ca să nu fie singur la pahar. Așa au ajuns toți tovarășii pe poziții înalte în stat, în firme, în consilii de conducere, în bani publici. Ce viață veselă are gașca lui Văcăroiu și care-s motivele veseliei, puteți citi în

Pagina 3

SEMNAŢI AICI!
Pentru monumentul unei femei monumentale

Întotdeauna am crezut cu sfințenie că, înaintea Metroului, a literaturii realismului socialist sau a televizorului color mioritic, motivul real de mândrie al românilor au fost cei 15 ani de rezistență anticomunistă în munți. De aceea îi rugăm pe toți cei care cred că istoria merită ceva mai mult decât trufia „originii sănătoase" și 500 de ani de la nașterea lui Ștefan cel Mare să telefoneze la redacție sau să semneze la adresa de e-mail: elisabetarizea@catavencu.ro. Inițiativa noastră vizează ridicarea unei statui pentru o țărancă eroică: Elisabeta Rizea, cea pentru al cărei sat, Nucșoara, Securitatea a mobilizat, timp de zece ani, cel mai mare număr de securiști pe cap de locuitor din întreaga istorie a represiunii. Locul ar fi piedestalul fostei statui a lui Lenin din Piața Presei Libere, pentru simplul motiv că mai întâi au existat Elisabeta Rizea și Nucșoara și apoi, datorită lor, libertatea presei.

Liviu MIHAIU

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORŢEA**
Redactor-șef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Alexandru ULEA** ulea@catavencu.ro
Promotion Manager: **Delia DRĂGUŞIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – director publicitate
021 305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu
ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șuș

DEMNITARII SPUN TRĂSNITE

Băi domnu' Talpeș, ce rugăminte am: poate știu băieții tăi de la Informații Prezidențiale unde lucrez eu. Nu de alta, da' mă întreabă nevasta, copiii mei, pictorii Timofte, ba chiar și președintele Iliescu. Că alor mei de la SRI le cer fișa postului și de trei ani de zile îmi tot zic că e secret. Ce să fac, o să apelez la CNSAS!

Unul dintre personajele care și-au pus amprenta pe corupția românească de stat și de partid, lăudat îndealtfel în fața Clubului Român de Presă de către primul vânător al țării, Adrian Năstase, este și una din plăcile turnante ale șpăgii de partid guvernamental, adică un om indispensabil. Ne referim la cel care a dat porecla de țară României în presa germană și franceză, fost șef de cabinet al comunistului Dăscălescu, decorat de către Franța printr-o gafă de proporții, comparabilă numai cu vizita lui Ceaușescu în caleașca Reginei Angliei, cel pe care îl cheamă sau strigă Micky Șp. Acum să nu credeți că omul nu e peste tot, am putea spune dimpotrivă: el este și acolo unde ar trebui să fie ministrul Culturii, sau Comisia pentru Cultură a Parlamentului, adică chiar și acolo unde se cheltuie milioane de dolari, la Ateneul Român, la Opera Română, la Teatrul Național, poate și la Operetă. Scopul este unul singur, dincolo de faima românului în țară și peste hotare: comisionul.

Unul dintre motivele organizării megavânătorii de stat și de partid, în care un demnitar l-a împușcat pe unul dintre cei mai iscusiți vânători ai țării, ministrul Ilie Sârbu, vânător de generații (deci nu s-a împușcat singur, dacă n-ați priceput aluzia), a fost cel al îmblânzirii și, de ce nu, al „împrietenirii" cu oamenii președintelui. Pentru că aceștia, Talpeș, Stan, Timofte și atâția alții din curtea lui Ion Iliescu, i-ar lua nu numai mandatul premierului, dar chiar și gâtul de demnitar al partidului. În orice caz, dușmani sau prieteni au fost încă o dată solidari în minciuna oficială, în pofida „unor idioți din presă" (Ioan Talpeș, *Evenimentul zilei,* sâmbătă, 3 ianuarie).

Marele mister care învăluie vânătoarea de pomină din pădurea Bolovani are menirea să ascundă identitatea persoanei care l-a lăsat fără boașe pe Ilie Sârbu. Și care n-are permis de armă, a pus mâna pe pușca de vânătoare pentru prima dată în viață și are portofoliu de mare demnitar pesedist. Conform ipotezei de lucru a unor vânători extrem de bine informați din Ministerul Agriculturii, pe demnitar îl cheamă Cozmâncă, și nefericitul a tras, din fericire pentru Sârbu, de la circa 40 de metri, cu alice de mistreț. Dacă ar fi tras șoferul, așa cum susține victima, astăzi lui Sârbu îi făceam pomana de o săptămână.

Ioan Talpeș și Radu Timofte, doiași ai deserviciilor secrete și atît de discrete încît nimeni nu le simte prezența decît în Parlament, cînd li se discută bugetele neruşinat de mari

Așa cum am prevăzut în această rubrică, privatizarea Rodipet (rețeaua de distribuție a presei cu peste 6 milioane de dolari datorii), parte din planul de privatizare pe 2003, a fost făcută cu câteva zile înainte de Crăciun în favoarea celui care era favorit, și anume, din câte se pare, Hassan Audi. Adică un arab. Cum ar veni, nu că am avea ceva cu musulmanismul, dar ceea ce se considera obiectiv strategic în distribuția națională a presei a ajuns pe mâinile unui arab. Și nici n-ar fi singurul din presa românească.

Acciduzzu

Legendă
- ? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ??? *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Deci, doriți să vă angajați! Ziceți că vă cheamă Grecea Ovidiu... fiul lui... și al... ați lucrat și pe-acolo, și pe-acolo... și cu ăia, și cu ăia. Și acum sînteți iar cu ăștia... Acceptați numai în București? Știți că sînt multe cereri... Avem numai două posturi: unul de prefect, dar e de muncă, și al doilea mai ușor, care cred că vi s-ar potrivi, cameleon gras la Circul de Stat. Leafa-i bunicică și nu trebuie să schimbați decît două-trei culori, și asta numai din patru în patru ani.

Primarul general și Prefectul colonel, două greutăți din ce în ce mai mari apăsînd pe umerii civililor din Capitală

CATEGORIA
IAR NU-I CA VARA

Dan Darabont (primarul sectorului 6): „Deszăpezirea nu e Carnavalul de la Rio."

CATEGORIA
B

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „În 2004 împlinesc 12 ani de politică la vîrf și este posibil să fie nevoie de un nou președinte."

CATEGORIA
CAUZA ȘI PREFECTUL

Ovidiu Grecea (prefectul Capitalei): „Bucureștiul era deja învăluit de norii de zăpadă."

„Cît este Grecea prefect la Prefectura Capitalei, pentru mine zăpada are culoarea albă, nu galbenă, nici roșie, nici albastră."

CATEGORIA
GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Dan Darabont (primarul sectorului 6): „După viscolele înfruntate la Sao Paulo, putem presupune cît de bine cunoaște dl. Grecea activitatea de deszăpezire a Capitalei."

CATEGORIA
CATEGORIA DIN PUTUL RAZGÎNDIRII

Ion Iliescu (președintele României): „A garanta proprietatea este una și a garanta material este alta."

CATEGORIA
FASOLE BĂUTĂ

Teodor Meleșcanu (vicepreședinte PNL): „L-am chemat p-ăla și i-am zis: cum, dom'le, da' cîtă fasole crezi că pot să mănînc?"

CATEGORIA
PORCUL DE LA CAP SE-MPUȘCĂ

Nicoară Creț (deputat PSD): „Am două puști Geko de vînătoare și întotdeauna am împușcat porcul în cap ca să-l anesteziez."

CATEGORIA
PREMIERUL CAPTIVUS

Theodor Stolojan (președinte PNL): „Premierul este captivul baronilor locali."

CATEGORIA
CENTURA CU CHILOȚII MARO

Gheorghe Nichita (primarul Iașiului): „Cînd am văzut că domnul senator a primit centura neagră, am zis că este mai bine să nu mai stau lîngă dumnealui, dar după ce m-am văzut și eu cu centura maro, frica mi-a dispărut."

CATEGORIA
CU OCHII ÎN VITRINA

Mădălin Voicu (deputat PSD): „Am apelat la Omida, Brățara, Vitrina și Maria de la Ploiești ca să hipnotizeze porcii, să nu sufere."

Întunericitul

Doamnelor și doamnelor! Să vă spun una caldă: nu rataţi **tabu**, revista sexului frumos și deștept – numărul pe luna ianuarie! N-am răbdare pînă la anul, așa că vă povestesc puțin din sumar: Pictorial: Roxana Ciuhulescu și Clark Wayne, izgoniți din Paradis; Dosar: Sînt bărbații porci?; Andrei Gheorghe: „Uneori ești porc, alteori măgar"; Virgil Ianțu: Ce gîndim noi, bărbații, despre femei; Interviu cu Cicciolina; Sănătate, frumusețe, sfaturi psihologice, horoscop, adrese...

Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete.
Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Galaxia Văcăroiu – un cocktail PSD de 5 stele

Campania anticorupție violentă din 2000 a adus PSD (ex-PDSR) din nou în fruntea bucatelor guvernamentale. După trei ani de guvernare am aflat ce știam: PSDR își schimbă părul, dar năravul ba. Organigramele ministerelor au fost desființate și reînființate cu alți funcționari publici dependenți, clienți sau membri ai PSD. Peste 20.000 de funcționari publici au luat calea pribegiei, pe motive de incompatibilitate politică. Un lucru mai puțin cunoscut ne-a atras atenția. Unul dintre criteriile pe care pesediștii le-au folosit pentru selectarea oamenilor de încredere a fost nu numai afilierea politică sau gradul de rudenie, ci chiar prietenia în afacerile de tot felul, multe dintre ele penale.

Cine conduce Jenatul României

Senatul României este condus, părerea mea, de către senatorul PSD Nicolae Văcăroiu. Cine este Nicolae Văcăroiu? Fost premier al României înainte de 1996, apoi senator PDSR. Din 2000, senatorul de Argeș, județul unde se produce celebra „țuică de Pitești vioaie", a fost numit președinte al Senatului României. Background-ul său de funcționar public are la activ, din perioada Opoziției, tinicheaua BID-FNI-Vântu, care răsună la fel de strident ca și creditele neperformante ale Bancorexului. Mai mult, o bună perioadă, Văcăroiu a stat în funcția de președinte cu un salariu de mii de parai de la BID. Prezentarea acestui mic trecut profesional are rostul de a ne lămuri, pe mai departe, din ce sistem solar se trag colaboratorii lui Nicolae Văcăroiu și cum au ajuns ei să stăpânească funcții centrale pe Terra. Iar cheia acestei apropieri cu tentacule a fost înregistrată la Registrul Comerțului sub denumirea Fineco SA. Unde acționar fruntaș a fost chiar Banca de Investiții și Dezvoltare, condusă de Văcăroiu.

Cine și ce se învârte în jurul lui Văcăroiu?

N-ați ghicit, răilor, Pământul nu se învârte cu dl. Văcăroiu, ci după domnia sa! Pentru că, în mijlocul sistemului solar de pile-relații-cunoștințe, în jurul **Soarelui** gravitează celelalte planete, fiecare cu horoscopul ei politic și de interese. **Luna** este deputatul Alexandru Stănescu, șef PSD Argeș. **Mercur** este Mihai Ungheanu, secretar general al Camerei Deputaților. **Venus** este Petru Crișan, fost ministru al Guvernului Soare, înainte de 1996. Războinicul **Marte** a atacat și s-a retras prin persoana lui Micky Șpagă, integrat perfect în orice sistem solar. Și **Jupiter** – Teodor Gavrilă a fost secretar de stat în Guvernul Soare. **Saturn** și **Uranus** – Sorin Panaitescu și Dan Fruntelată – sunt planetele-consilier ale Soarelui, vechi amici de la explozia solară Bancorex. **Neptun**, greu la funcție și la influență, este fostul secretar de stat Gheorghe Oană. **Pluto** este mare și acum, guvernează activitatea APAPS sub numele de terrian Ovidiu Mușetescu. În jurul Soarelui mai gravitează discret doi meteoriți: Mircea Hamza, șeful Biroului de Presă al Senatului Solar, și Octavian Partenie, fost înalt funcționar guvernamental prin Guvernul Soare. Bătălia pentru **Terra** în acest sistem solar nu s-a încheiat încă.

Umbra lui Văcăroiu. La Camera Deputaților

Există funcționari publici la Camera Deputaților care își țin ascunse în sertar averea și meandrele afacerilor personale, că doar n-o îndrăzni cineva să cotrobăie în biroul secretarului general Mihai Ungheanu-**Mercur**, par egzampl'. Numele acesta vă sună cunoscut: e domnu' care a propus construirea unui țarc special, ca pentru vite, la Palatul Parlamentului, pentru a ține sub bici jurnaliștii mai îndrăzneți. Cum să-l întrebi pe domnul Ungheanu, de exemplu, când îl prinzi pe vreun culoar solar, de ce e așa modestă declarația sa de avere laolaltă cu trecutul său bancorexist? Sau despre afacerile sale bine legate de Văcăroiu sau Micky Șpagă? Discuția purtată cu **Mercur** a fost un agreabil exercițiu de ventriloc. I-auzi, ia! *„La Fineco SA mai sunt acționar?! Ha! Ha! Ha! Am dat 3 milioane acolo la constituirea firmei, mai multe nu știu. L-am mai sunat pe Octavian Partenie care mi-a zis că firma mai lucrează, dar nu știu nimic.* Rep.: Sunteți administrator și acționar la Getica SRL și Saint George SRL. *„Care Getica? Nu știu. Apar eu într-o firmă ca asta? Cum, sunt administrator? Ha! Ha! Ha! Da, îmi amintesc ceva-ceva. Da' e o firmă care nu merge, o să mă scot de-acolo. Am uitat cu desăvârșire de ea. În cealaltă firmă, Saint George, am ieșit demult, am făcut act notarial, e vina acționarului că n-a făcut demersurile necesare."*

Văcăroii vechi...

Prins cu trei firme nedeclarate, pe unde mai este și administrator, Ungheanu-**Mercur** n-are mustrări de conștiință. Doar *„în octombrie 2000, înainte de alegeri, deci ar trebui să-i mulțumesc președintelui Constantinescu, m-au scos de sub urmărire penală din lotul Bancorex. N-a intervenit nimeni pentru mine."* Secretarul general al Camerei Deputaților a negat că ar exista o legătură între firmă și faptul că asociații ei lucrează în înalte structuri guvernamentale legate de **Soare**. *„Nici nu poate fi vorba de vreun sprijin prietenesc în obținerea funcțiilor!"* – susține Ungheanu. O fi adevărat? Ce alți grei sunt în sistemul solar al prieteniei? Unul dintre ei este fostul secretar general al Guvernului, Șerban Mihăilescu, alintat Micky Șp., alias **Marte**. Însă s-a retras imediat când s-a aflat de participarea sa în Fineco. Cot la cot cu el, tot acționar, este Octavian Partenie, **meteoriticul**, acționar la Fineco și prieten cu **Mercur**. Partenie este un fost mare amploaiat de la diferite departamente din Guvernul **Soare**. Poate e o coincidență.

Îl mai găsim pe lista acționarilor Fineco SA pe **Neptun,** un anume Gheorghe Oană. Știți cu ce s-a ocupat el o perioadă? A fost ministru secretar de stat la Finanțe și era responsabilul cu negocierea cu Asociația Păgubiților FNI. Adică omul lui Văcăroiu negocia și cu cei care-l acuzau pe **Soare** că le-a topit banii la FNI. Lista coincidențelor de horoscop guvernamental continuă: **Venus,** Petru Crișan, fost ministru al Comerțului în Guvernul Soare, și **Jupiter,** Teodor Gavrilă, fost secretar de stat la MApN, tot în Guvernul Văcăroiu. Pe **Venus** l-au prins acționar în vreo 13 firme chiar în timpul mandatului de ministru. Noroc cu lumina Soarelui, care l-a protejat de un loc umed și întunecos.

...și văcăroii noi

Nu e nevoie să vă stoarceți memoria pentru a descoperi cine sunt ăștia noi. Arcom, celebrul exportator de muncitori la Krivoi-Rog, a fost unul dintre ei. Nu vă spune multe, dar poate veți descoperi un nume care vă spune: **Pluto** – Ovidiu Mușetescu, fost administrator la Arcom. Da, e una și aceeași persoană cu actualul ministru al Privatizării. Un alt acționar important este **Luna** – Alexandru Stănescu, deputat PSD de – de unde altundeva?! – Argeș, șef al organizației locale. Declarațiile sale de avere și de interese nu coincid întru totul cu evidența de la Registrul Comerțului de pe **Terra**. Fostul ministru al Industriilor din Guvernul Soare este acționar la firma Lasfin Instruments. Tot din constelația business-Văcăroiu vi le prezentăm pe **Saturn** și **Uranus** – Sorin Panaitescu și Dan Fruntelată. **Saturn** e directorul de cabinet și șeful consilierilor lui Văcăroiu la Senat. Și el acționar la Fineco. Coincidențele planetare încep să se lege. Tot consilier al lui Văcăroiu la Senat este **Uranus** – Nicolae Dan Fruntelată. Cercetat în lotul Bancorex, a ieșit cu fruntea curată. Așa mult s-a bucurat că a și făcut două firme pe care nu le-am putut găsi în declarația sa de avere. Prima este Stizo-Gim, iar pentru a doua firmă, mai aveți un pic răbdare. L-am contactat pe șeful Biroului de Presă al Senatului pentru a obține un punct de vedere oficial. *„Nu știu cum au ajuns Frunte și Panait consilieri ai dlui Vacăroiu. Fac parte din aparatul propriu al Președintelui. Pleacă dl. Văcăroiu, pleacă și ei de la Senat. Eu sunt însă permanent, am venit aici prin concurs. Dl. Văcăroiu își alege propria echipă fără să fie obligat să dea vreun concurs. Panaitescu a fost directorul de Cabinet al domnului Văcăroiu, pe vremea când era premier"* – ne-a declarat apăsat Mircea Hamza.

Senatul solar al României SA

Consilierul lui Văcăroiu de la Senat, **Uranus**-Fruntelată, este acționar în Grupul de Companii Opalin SA, firmă pe care n-am regăsit-o prin declarațiile de avere sau de interese, pentru că nu au fost ele însele de găsit. Dar, stupoare, să vedeți ce mic e sistemul solar! Acționar la Opalin este și Simona Hamza, chiar soția șefului Biroului de Presă al Senatului. Vizibil surprins de întrebarea noastră, Mircea Hamza ne-a răspuns prompt, cu date din actele firmei soției sale, acte pe care le avea la el la birou. Cum nu prea se pupa activitatea de funcționar public la Administrația Financiară a Sectorului 1 a soției sale cu obiectul de activitate al firmei – producție de publicitate și film– Hamza ne prezintă scenariul. *„În 1997 am fondat firma și, pe atunci, nu eram funcționar public. Eram încă director la «Sahia» și n-am putut să mă trec eu în acte pentru că era conflict de interese. Firma avea același obiect de activitate cu «Sahia», producție de publicitate, filme, chestii de-astea. Când am demarat procesul de înființare al firmei eram în incompatibilitate."* Cum s-a cunoscut soția sa cu Fruntelată? Nu se întâlniseră niciodată, în schimb Hamza, da: *„Am lucrat împreună în Guvernul Văcăroiu, așa ne-am cunoscut."* Îi servim o gogoașă: da, e cu profit zero, nu prea ați făcut bani cu ea. În realitate, Grupul de Firme Opalin SA a făcut un profit de 100 de milioane de lei cu un singur angajat. *„Da n-a mers, ați văzut că n-are profit. În septembrie 2003 am făcut actele pentru a ieși din firmă, că nu mergea."*

Ăștia sunt oamenii care gravitează în jurul Soarelui Senatului României. Amploaiați, prieteni, foști subalterni, majoritatea colegi de firme și interese întortocheate, au ajuns „inexplicabil" în poziții foarte înalte. **Cine i-a promovat în aceste funcții înalte: prietenia și interesele, horoscopul sau competența lor?** Judecați singuri.

Fostul adjunct al lui Viorel Hrebenciuc, actualul secretar al Camerei Deputaților, același Ungheanu-**Mercur,** acționar nu numai la Fineco, explică de ce au făcut firma. *„Ideea cu Fineco ne-a venit în 1997, în Opoziție. Era un prilej de a ne întâlni o dată pe an la un pahar de vin, eram într-un fel legați să ne vedem măcar o dată pe an."* Deci, tot vinul îi lega mai mult în sistemul solar Văcăroiu.

Biroul de Investigații

Nicolae Văcăroiu, bucuros că destinul l-a adus la putere, unde se simte fix ca la restaurant: nu știi cînd intri, nu știi cînd ieși, dar important este să consumi pe gratis și să-ți lase chelnerii bacșiș

Ce se-ntîmplă, s-a spus că am tot felul de afaceri trecute pe numele unor rude de-ale mele. Nimic mai eronat! Păi ce, dacă le zic „frățioare" și îi pup pe gură dimineața, și la prînz, cînd mă trezesc, nici nu mai știu cum îi cheamă, asta înseamnă că sînt chiar frații mei? Io habar n-am care a fost mesean, care ospătar, care cerșetor, care polițist... maidanez sau statuie... Păi, n-am io atîtea rude în viața mea!

finanțe

Bideul autonom al Văii Jiului

Anul Nou aduce vești proaspete de pe tărîmul nesimțirii politicienilor. Primul pe lista 2004 este rugbistul Costel Avram, fost peremist ajuns vicepreședinte PSD al Consiliului Județean Hunedoara. Moș Crăciun ne-a șoptit că Avram poartă cu el un secret îngrozitor. Nu el, mai exact, ci baia lui de acasă (cu tot cu WC). Cică, spune Moșul, tot ce se află în baia vicepreședintelui PSD, și anume de la chiuvetă la fitinguri, de la țevi la cada de baie, de la cabina de duș la robinete, a fost achitat și se află în inventarul celei mai bogate regii din județ, RAAVJ (Regia Autonomă a Apelor Valea Jiului). Între robinetele lui Avram și prietenia lui Costel cu directorul Regiei, Lungu, nu există nici o legătură, în afară de bideul ce tronează în baie. An Nou fericit, dragi alegători!

Cînd șpaga-i prea multă, mai suge din burtă

Minune mare, oameni buni. Pesediștii hunedoreni și-au propus un post electoral pentru 2004. Cel puțin asta am înțeles noi din ședința Delegației Permanente, întrunită, cu surle și mai puține trîmbițe, la început de an. În spiritul ședințelor de acum 20 de ani, li s-a trasat sarcină de partid baronilor locali să nu mai pună botul la ciolan pînă ce boul de alegător nu-și va fi pus ștampila pe cei trei trandafiri. Doamne ferește! Pentru conformitate, iată ce li s-a transmis oamenilor lui Năstase: „Să se renunțe la orgolii și la interesele personale". Asta dovedește clar cu ce s-a ocupat PSD anul trecut!

Integrare pe vereSIE

După gafa cu Tender și funcționarul european corupt, de care vă mai amintiți, probabil, serviciile secrete române nu stau cu mîna în sîn. În loc să vegheze la îndeplinirea standardelor profesionale cerute de NATO și UE, ele se gîndesc tot la metodele tradiționale: traficul de influență, „co-interesarea" prin diverse facilități economice pe la noi prin țară. Pentru cine? Păi, pentru cine poate influența deciziile. Recent s-a stins cam brusc un fel de scandal în care era vorba despre un milion de dolari care, cică, ar fi trebui să ajungă în contul, pușculița sau portofelul unui personaj din vechea aristocrație, dar cu o vorbă apăsată și în noua democrație. Vă lăsăm să ghiciți despre cine e vorba. Dacă ghiciți, noi am pus în circulație un zvon răuvoitor, iar dumneavoastră ați ghicit un secret de stat! Să nu-l spuneți la nimeni, că e grav!

Platon și Aristotel baronizîndu-se niței

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

MIHAI GHEORGHIU: „O mentalitate care înseamnă nepotism“

În vremea asta de iarnă, a vînătorilor de tot felul, Mihai Gheorghiu trage din toate pozițiile împotriva lui Talpeș. Mihai Gheorghiu a fost parlamentar PNȚCD și secretar al Comisiei de Supraveghere SIE și ochește direct în cercul de idei cotroceniste și iliescieniste.

Reporter: Cine este, de fapt, acest Talpeș?

Mihai Gheorghiu: E o valoare pentru Iliescu: consilierul lui pentru apărare și omul de care nu s-a despărțit niciodată. Are spoiala care-i trebuie lui Iliescu ca să-și justifice sfătuirile: Talpeș a fost mereu în mediul militar, întîi a lucrat la Institutul de Istorie Militară, apoi a devenit primul director al Serviciului de Informații Externe. Competența lui la asta se reduce și la relațiile din jurul lui Iliescu.

Rep.: Ce-i cu Institutul ăsta de Istorie Militară?

M.G.: Acolo lucra în subordinea directă a lui Ilie Ceaușescu și împreună cu acest grup a redactat cele două tratate de istorie oficială și astfel a intrat în legătură cu doi istorici americani: Treptow și Larry Watts, ambii în istoriografia americană neimportanți, puțin apreciați din cauza serviciilor făcute comuniștilor din România, dar o soluție interesantă pentru Talpeș și cei din jurul lui, fiindcă sînt americani și au acceptat să scrie în slujba unor teze ale istoriografiei comuniste, atunci, iar acum în slujba grupului Talpeș.

Rep.: Care este concepția ce-o propagă în străinătate?

M.G.: Eroul lor preferat este Antonescu și au avut acces prin Talpeș și Ilie Ceaușescu la arhive.

Rep.: Oameni din jurul lui Iliescu ridică statui lui Antonescu, în condițiile în care Uniunea Europeană ne recomandă să le dărîmăm. Iliescu preia din nestematele lor?

M.G.: Greu de spus. Eu cred că în privința interviului pe care Iliescu l-a dat în Israel, cel cu scandalul privind părerile președintelui țării în privința Holocaustului, el a fost făcut sau consiliat de către zona Talpeș-Watts. Un astfel de interviu nu s-a făcut la telefon, nici pe genunchi. Se dau răspunsuri bine gîndite.

Rep.: De ce sînt nocivi pentru noi Watts și Treptow?

M.G.: Treptow nu mai este nociv, zace în pușcărie pentru pedofilie. Pe banii publici, Watts studiază, și iese în evidență periodic cu rapoarte tendențioase privind starea politică și a serviciilor secrete din România. Ultimul de acest fel a fost prezentat la Geneva, anul trecut, ca fiind emis de către biroul consilierului președintelui pentru securitate națională.

Rep.: Ce spune americanul?

M.G.: Sînt acolo aprecieri complet eronate la adresa serviciilor secrete.

Rep.: Dar despre serviciile secrete?

M.G.: Oamenii lui Iliescu sînt ridicați în slăvi. Cadrul militar Timofte, ale cărui performanțe sînt mediocre în fruntea SRI, este lăudat la propriu. Analiza la sînge nu iartă serviciul lui Ardelean, bănuit ca fiind omul susținut de Năstase. Oricum, parte din critici la adresa lui Ardelean sînt întemeiate. E deja banală răfuiala între Palatele Victoria și Cotroceni, dar și răfuiala personală cu Ardelean, al cărui serviciu a instrumentat povestea cu Treptow. Ceea ce mai laudă Watts este și comisia de control SRI. Cică există un asemenea control, or se știe că această comisie condusă de parlamentari PSD nu a tulburat nici o clipă apele SRI-ului.

Rep.: De ce e important acest cerc de influență din preajma lui Talpeș și, implicit, Iliescu?

M.G.: Este vorba de o mentalitate care nu piere. O mentalitate care înseamnă nepotism, cunumie al lui Watts și Watts al lui Treptow, o mentalitate care înseamnă perpetuarea neprofesionalismului, perpetuarea unei ideologii comuniste răsuflate. Iar toate chestiile astea sînt promovate oficial în străinătate.

Ca istoric, Kurt Treptow știa că istoria se repetă. Numai că, în cazul lui, istoria cu copilașii ăia s-a repetat pînă l-a prins poliția.

Fostul deputat Mihai Gheorghiu filînd relația
Ioan Talpeș-Larry Watts-Kurt Treptow: un full de nași cu spioni în coadă

Eugen ISTODOR

Iarna pe urniță

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Vacanța s-a terminat și, de nevoie, fiecare dintre noi a trebuit să lase distracția și să iasă de pe unde era: care din casă, care din pivniță, care din așternut, care din alt așternut. Afară, ce să vezi: zăpada cît Grecea. Motiv pentru care, iată, ne-am pus mințile laolaltă și apoi, pe rînd, am votat următoarea chestiune: oare este bine să ningă? Să urmărim rezultatele votului.

PENTRU

Ștefan AGOPIAN

Un *da* hotărît zăpezii! Zăpada folosește la multe lucruri. De exemplu, ea este foarte folositoare poeților. Ei pot să se uite pe geam la ninsoare și apoi, dacă au chef, pot scrie *iarna* pe *uliță*.

Alexandru VĂRZARU

Sînt pentru ninsoare, dar mă simt totuși nostalgic și aș vrea să ningă ca pe vremea lui Ceaușescu. Pe vremea lui Ceaușescu, Ceaușescu dădea zăpadă la toți oamenii, nu numai la bogați, ca acum. Acum nu ninge decît în București și în Ardeal, în Moldova și restul Munteniei nu. Zăpada avea parcă și alt gust, mai bun, plus că era mai rece, mai albă. Se topea mai greu. Cred că acum e zăpadă cu E-uri.

Eugen ISTODOR

Un „da“ nehotărît că să ningă. Cînd ninge, îmi place. Jocul fulgilor de nea mă urmărește de mic copil. Rareori, însă, am găsit cristalul ăla perfect de fulg. N-am avut parte să-l prind pe vreunul și să mi-l pun pe dulap, mileu din dantelă albă. Cînd văd zăpadă, văd negru: caloriferele nu sînt aerisite, nu am căciulă să-mi placă, nu am sanie pe pîrtie să mă ducă, drumurile zac afară, eu, răcit, în casă. Dumnezeu îmi dă iară iarnă, Năstase și Băsescu îmi dau iară ură. Toți trei sînt de vină! Unul că dă, alții că nu fac!

Liviu MIHAIU

Să ningă, dar să ningă mult. Și nicidecum pentru ambianța lui Moș Crăciun (unde e nevoie doar de-o fulguială) sau a pârtiei copiilor lui Năstase (unde e nevoie doar de bani), ci pentru că, dacă ninge masiv, șansele ca grasnoștii PSD-ului să fie fluierați din ce în ce mai tare și în din ce în ce mai multe gări vor fi din ce în ce mai mari. Până când PSD-ul va constata că pierderea alegerilor nu-i precum câștigarea lor.

Ioan T. MORAR

Mie mi-ar fi plăcut să mă nasc într-o țară caldă, cu asfalt și Internet. Dar, deși nu mă dau în vînt după iarnă, totuși, trebuie să admit că e bine să ningă. Mai acoperă din mizerie, măcar o vreme. Și, dacă ieși afară din orașe și privești peisajul, parcă ne integrăm în iarna de tip european. Dar, privind neputința autorităților noastre, aș avea și eu o rugăminte în sprijinul prefecturilor și primăriilor: ori să ningă numai în spații special amenajate, ori **Cine ninge, acela să și curețe zăpada!**

Alin IONESCU

Sigur că sînt de acord să ningă, dar nu așa, aiurea, în toiul iernii, cînd oricum e frig. Normal mi s-ar părea să ningă prin iulie-august, cînd ar avea sens, ca să se mai răcorească puțin și să nu ne topim pe asfalt. Aș fi cel mai fericit dacă de ziua mea, pe 29 iulie, ar da pe la prînz o ninsoare de-aia torențială, să ies în tricou și să mă tăvălesc în zăpadă. Așa să ne-ajute sfîntul Freon!

ÎMPOTRIVĂ

Marius BORȚEA

Sînt pentru ca să ningă, dar nu cu zăpadă. Să ningă cu al'ceva, de exemplu să ningă cu șosele deszăpezite. Sînt deci cu totul împotriva ninsorilor cu zăpadă, deși n-ar strica ca, o dată pe an măcar, să aibă și alegătorii PSD-ului ce întoarce cu lopata.

Daniel GOACE

Mă declar împotriva zăpezii deoarece, de cîțiva ani, nu știu dacă ați observat, nici zăpada nu mai e ce-a fost. Cred că astia au început să pună aditivi în ea, altfel nu-mi explic de ce se depune incurabil la nivelul trotuarelor, creează formațiuni maligne în zona intersecților și cangrenează arterele principale. Sincer, eu prefer zăpezii o iarbă curată, dar cinstită...

Viorel MOȚOC

Un NU hotărît aberantei curse a ninsorilor! Nu vrem ger, nu vrem zăpadă / Vrem doar ierni cu climă caldă! Și cît e de-ntinsă țara, atît să dureze vara! Na, că în fața argumentelor esteticoide invocate de eternii îndrăgostiți ai albelor întinderi cuprinse de nea, brrr, nu pot să contrapun decît strigătele-strigăturile unui sincer și cald friguros, deloc dispus să trăiască la rece.

Dan STANCIU

Sînt 100% împotriva zăpezii. Sînt un adversar nemilos al acestei mizerii albe care imaculează glia cu intemperia și își așterne feeria kitsch peste România. Sînt un dușman neîmpăcat al ninsorii, al gheții, al lapoviței, al chiciurei, al gerului și al poleiului, cu tot alaiul lor de crăiese frigide. Sînt inamicul privat nr. 1 al frigului pe care, dacă mi-ar sta în puteri, l-aș scoate în afara legilor firii. Sînt un fan al verii.

ABȚINERI

Dragoș MUȘAT

Mă abțin. Mie îmi place și cînd ne-a și cînd nu nea. Ne-a Vasile zice că nea umplut de nea cînd ea, ne-aua, nea nins cu ne-a 'n-ea, în țară, adică.

Bă, ca furnicile a golit rafturile ăştia, de Sărbători! Uite: Costi Ioniță - „stoc zero", Vali Vijelie - „epuizat", Copilu' - „numai cu precomandă după Sf. Ion". Hai să luăm „Brandemburgicele" lu' Bach şi „Nocturnele" lu' Chopin. Ce să facem? O să ne îmbătăm iar pe simfonică de Revelion de-o să ne doară capul pînă la Bobotează.

cuvîntul care...

shoppingonește

Habar n-am dacă v-a mai scăzut febra cumpărăturilor sau dacă vi s-a mai dus discount-ul din sînge, cert este că trebuie să ne-apucăm de muncă, fraților, pentru că altminteri nu mai pupăm shopping de sărbătorile ălelalte. Dar înainte de a caligrafia „2004" pe fluturașul de chenzină, e musai să ne întrebăm dacă am fi avut vreun motiv să aruncăm banii pe ziare cît timp am putut citi pe gratis ofertele supermagazinelor. Răspunsul îmi pare a fi la îndemîna oricărui creier sastisit de cultură jurnalieră și dornic de ceva senzații tari și grase, căci, hai să fim sinceri, gustul unei sărmăluțe pe cortex este, la urma urmei, tot informație.

● Așa încît, pentru a mai scuti din buget, am citit o grămadă de publicații gratuite editate de super/hipermarketuri și pot să spun c-am rămas cu multe lucruri valoroase în minte. Spre exemplu, am savurat în **pliantul *Cora*** un tartar de somon la numai 67.990 per 150 g (o-mbucătură de-a lui Grecea) și un „Cozonac cu foarte multă nucă Manon" la doar 219.990 lei per 1.200 g (vreo două felii mici de 600 de g pentru fălcuțele lui Piedone). La 74.990 per kg aveau „piept de porc fără os feliat", dar nu mi-am luat pentru că eu aș fi vrut cu os feliat. Ador osul feliat subțire, din care-mi place să-mi fac sandwich-uri în sînge în seara de Revelion.

● Ceva mai deosebit am găsit în **pliantul *Angst,*** unde am pus gura pe un Cordon Bleu, specialitatea casei, la doar 142.700 lei per kg, și pe niște telemea de vacă la cel mai bun preț al zilei, despre care nu știu să vă spun cît o fi fost. Probabil cît kiwi al cărui preț era tot cel mai bun al zilei.

● **Pliantul *XXL*** n-are nici un schepsis, nu e lucios, pozele sînt grețoase, nu-ți fac nici o poftă, e un fel de *Libertatea* al supermarket-urilor din care m-am ales totuși cu niște hîrtie igienică Muller în trei straturi – 4 role la doar 26.990, companion plăcut pentru orice trecere în revistă a presei celei mari, de informație, independentă, imparțială, haiducească adicătelea, care ia minciuna de la bogați și-o transformă în adevăr pentru cei săraci. Beeaaahhh!

● În **tabloidul *Carrefour*** am pus ochii limbii pe o băutură 100% autohtonă, sucul „Spring's springs" la pet de 2 l și în diverse sortimente. Mare e izvorul tău, Doamne, și multe sînt sortimentele lui. Aha, da, era să uit, mi-a lăsat gura apă la compotul de „Ananas bucăți – Cîmpul verde". Vă dați seama că trebuie să fie un ananas de tip nou, probabil un hibrid sovietic de pe vremea lui Lisenko, care crește în vrejuri direct pe cîmp și se umple cu sirop din apa de irigație. Să te mai miri de copiii noștrii care cred că ciocolata e produsă de vaca aia mov de la televizor?

● În fine, tot shomppingînd eu căruciorul prin fanzine-magazine am ajuns și la pag. 21 a **pliantului aniversar *Metro*** cînd, deodată, ochii mi se fac cît cepele, evident, la cel mai bun preț al zilei. Stimați și iubiți pensionari, dacă ați suferit de teama că vecinul vă fură murăturile și zacusca din balcon, e timpul să vă faceți cruce și să vă calmați. Puteți achiziționa acum la numai 1.426.810 lei (TVA inclus) seiful Caja Fuerte, un seif cu închidere electronică pe bază de cifru din opt numere. Și aveți grijă, dacă nu uitați cifrul, puteți ține în el și medicamentele, și poza cu domnul Iliescu. Un an cu poftă și nu uitați: după Sf. Ion treceți pe iaurt și furaje!

Alin IONESCU

Semne de civilizație în România: supermarket-urile au ajuns „non-stop-ul săracului"

canalul mass-midia năvodari

● **Răzvan Dumitrescu era un tip care promitea pe vremea cînd evolua ca moderator la TVR și mai lua o leafă și de la Radio Contact. El s-a mutat de la TVR, iar Contactul s-a desființat. S-a mutat la B1 TV, despre care răspîndea, cu tupeu și morgă de teleast mondial, zvonul că e Fox România. Chiar ne-a amenințat cu o mare casă de avocați atunci cînd am scris că nu credem bazaconia. După ce i s-a mai ofilit statutul pe acolo, iar vulpea Fox a rămas fără coadă, Răzvan Dumitrescu a plecat de la B1 TV la alt post de mic litraj, Realitatea TV. Îl așteptăm cu zvonul că lucrează la CNN România și că Prigoană e văr cu Ted Turner! ● Noile canale care apar, anul acesta, pe lîngă Antena 1 și PRO TV nu vor fi niște canale mari ci, mai degrabă, mici, de nișă, care vor „colecta" telespectatorii neinteresați, din cînd în cînd, de posturile „mamă" și care vor transmite producția excedentară a acestora. Dar aceste canale de nișă vor ucide canalele mici, generaliste, care se zbat în absența rating-ului și, deci, a publicității. Așa că, deși, aparent, se vor înmulți canalele de televiziune, de fapt, vor dispărea unele posturi. Pe numărate!**

Zețarul Ivan

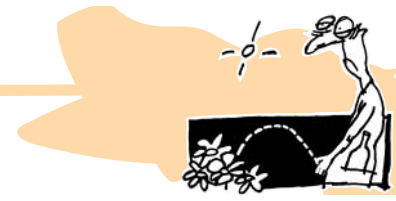

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

La popa la poartă, e-un PC mort!

Pentru aceia dintre cititorii noştri creştin-ortodocşi care au deschis mai tîrziu sfîntul calendar bisericesc, week-end-ul trecut a însemnat ajunul Bobotezei. Ceilalţi cititori pot identifica evenimentul după gălăgia creată prin blocuri de echipele de cîte doi indivizi bărboşi, mascaţi în negru, înarmaţi cu lanţuri fumigene, care verifică îndelung soneriile apartamentelor. Iată un fragment dintr-un dialog cît se poate de real purtat sîmbătă după-amiază în blocul F4 din cartierul Titan, între un preot şi enoriaşul care i-a dat drumul în casă. Zice popa pe nas aruncînd cu apă pe pereţi dintr-o nuia de busuioc: „În Iordaan bo-te-zîn-du-te tu, Doa-am-neee... *Ăsta-i un Pentium 2,* fiule?". „Care, sfinţia ta? A, nu, e un *Pentium 1!",* răspunde omul uşor siderat, privind spre computerul său de pe birou. „Doamne miluieşte, Doamne miluieşte... Şi ce *Office* ai pe el?" „Ăăă... *Office 97,* părinte! Da' de ce?" Popa: „Păi, cum?! Nu-i pui *Office 2000,* că e mai bun?" „Îmi pare rău, n-am suficient RAM pentru *2000...".* „Da, ai dreptate... Sfinţească-se numele Tău... Şi nu cred că te-ar ţine nici procesorul... În-chi-naaa-rea Treiimei Ţi s-a arătat!"

Vedete mici şi mijlocii

Acum vreo 15-16 ani, adică cam prin '87- '88, am făcut revelionul *la ruşi.* Adică la televiziunea rusă. Şi atunci am văzut, la Revelioane de la televiziunile prietene, pe gagica aia, Bonnie Tyler. Mamă, ce tare mi s-a părut tipa, cea mai tare, yes, rock! Aş fi dat orice s-o mai văd măcar o dată. Dar a venit Revoluţia şi n-am mai văzut-o. Şi acum povestea se reia în 2003, pe 30 decembrie. Eram la Otopeni, aşteptam pe cineva să mă ia. Şi, în aeroport, lîngă Vanghelie, emoţionat ca un rac, şi alţi doi consilieri de la Primărie, plus o cameră TV, cine apare? Bonnie Tyler. Ei bine, nici nu m-am sculat de pe scaun. Mi s-a părut o babă, cred că dacă apărea Costi Ioniţă mai degrabă m-aş fi agitat să-i văd mecla. Am îmbătrînit eu, sau Bonnie Tyler?

Pune mîna pe Vasilică şi fugi

Sărbătorile de iarnă m-au găsit într-o localitate montană, în care tradiţiile se păstrează vii. Spre exemplu, „Capra". Capra care ne-a vizitat pe noi era destul de neagră la bot şi era învelită în folie roşie de plastic sfîşiat. După ce a ţopăit cît a ţopăit, s-a oprit şi se uita cu ochi de lup la combina stereo de pe masă. I-am dat 20.000. Ceilalţi i-au dat cîte 50.000. Ni se părea suficient. Dar capra s-a apropiat de mine, mi-a întins o căciulă de miel şi mi-a behăit în ureche: „Dă şî mie o ţigare, trăi-ţ-ar familia, că văz că ai celular ca al meu. Ia zi şi mie dă unde răspunzi".

Ethos, Porthos şi Aramis

reportaj cu ţara de gît

Revelionul cerşetorilor

Cînd un om se hotărăşte să moară, devine cerşetor. George Mihoc aşa a făcut. Acum a ajuns bine, cerşeşte în intersecţia Colentina cu Doamna Ghica, iar Revelionul şi l-a făcut la locul de muncă. A riscat şi a cîştigat la două milioane pînă-n ora unu. De meserie e şchiop, chior de un ochi şi fost mozaicar. Nevastă-sa a fost otrăvită de o sticlă de oxid de zinc. George o adusese acasă. Ea crezuse că e lapte. El a trăit vreo cinci ani, apoi, beat, l-a călcat maşina, „voit de mine, adică vreiam moartea mea". Mă rog, slab caz. Mai interesant e în intersecţia Ştefan cel Mare cu Barbu Văcărescu. Ea este Rodica, fostă învăţătoare la Şcoala 2 din Broşteni. Alege doar jeep-uri şi mercţane. Strînge la patru sute de mii pe zi, ziua. Seara şi de Revelion, merge şi dă de mîncare lui Mitrică, de doi ani, rezultat dintr-o poştă „de plăcere, de Revelion, că mă 'bătasem, aşa l-am făcut pe Mitrică cu eroul necunoscut". Mitrică a avut de Revelionul ăsta: acadele de 7.000 de lei, cozonac, 26.500, 500 grame salam de vară, 49.800, „bof, cinşpe mii, caltaboş, 19.500". Festin în casa de carton, dar fără acoperiş, din Lizeanu. Mutu stăpîneşte rondul din Romană. Revelionul şi l-a făcut acasă, cu perverşii de taică-su şi mă-sa de a doua. „Am vrut acasă fiindcă vroiam un cămin, dar la ora 11 am văzut fiţe pe maică-mea şi am plecat în Piaţa Universităţii. Eram acolo cu Jidanu, Frate Mort şi Pîngaru, care este locul lor, dar nu s-a supărat şi am făcut un ban cu şampanie şi muzică." Tocmai din Iuliu Maniu cu Lujerului vine povestea de Revelion a lui Mitică. Mă rog, Mitică, deh, Mitică fără degete la o mînă, cu piciorul drept contorsionat, cicatrici pe ambii obraji. Fachir la Globus, pîrlit îngrozitor şi cerşind de zor. Era singur în metrou la Politehnică. Are o cuşcă a lui, între linii. S-a dus să se culce. Nasol a fost pe întîi şi pe doi şi înjură autorităţile că a dat libere, n-a ieşit nici un cîştig, că oamenii şi-au terminat banii şi n-au ieşit în lume. În Olteniţei cu Sudului şi în Brîncoveanu cu Niţu Vasile stau Maricica şi Vlad. Ea are 67 de ani, el 59, dar, vorba aia, nu puţini din ăştia, fiindcă e departe de BIG. Ea şi ea. Aşa că au rămas singuri în faţa unui tort din noiembrie, îngropat de Maricica sub nişte vechituri. Vlad e pedant, a scos o juma de şampanie începută exact pe 21, la ziua unei firme şi dată de o parașută beată în drum spre Vidra. Din Piaţa Eroii Revoluţiei, Jonson ne transmite şi el tot jegul de pe lume, nespălat fiind din august, 18, cînd a fost la mare. Jonson e fost boxer de performanţă, dar un pumn dincolo de limitele *fair*-ului l-a băgat în spital. Apoi spitalele i-au supt banii. A dat casa, a bătut copii, zace la scara nouă, bloc C5 din Şura Mare, sus, lîngă casa liftului. Revelionul l-a făcut frumos, la nişte prieteni. Iar la ora 12 noaptea a avut parte de băşini din belşug, fiindcă napolitanele dulci cu vinul de 8.900 litrul şi seminţele de dovleac l-au făcut omul serii. Aşa că toţi mesenii au aruncat cu Scandic pe el şi i-au dat foc. Pe Mărăşeşti cu Viilor cerşeşte, nu dă în cap, o fostă croitoreasă: băga în ac repede, avea ochi de fir şi s-a pensionat. Este din categoria: „sînt muritor de foame, am diabet, glaucom şi vreau un ban". Mănîncă orice. Chiar o enervează că s-a revenit la eugenii, sticksuri şi covrigi. Revelionul femeii de pe Viilor? De data asta mai bogat şi mai drept ca niciodată: a murit de frig în timp ce cînta Loredana, în Piaţa Universităţii. Locul ei este vacant. Îl vrea Mioara de pe rîul Dîmboviţa şi Tataie de la Capra.

Eugen ISTODOR

Singurii români care au lucrat precum japonezii, şi de Sărbători, au fost hoţii şi cerşetorii

Sighişoara: pustietate, vulcanizare, integrare

Există o ecuaţie plină de caracter: Sighişoara e în România. Sighişoara are o cetate veche. Păstrarea cetăţii medievale este rodul banului german. PSD-ul primăriei, cu vene pesemiste în vene, a cîrîit, a mîrîit, s-a lăsat greu, şi-a luat dreptul. Ecuaţia continuă şi mai plictisită. Singura mărturie a clarviziunii locale este o stradă. O stradă ce nu a stîrnit nici un fel de discuţii. Ea s-a numit Consiliul Europei. Problema e unde să fie pusă. Viziunea modernă, noul curs al linguşelii, trebuia să-şi găsească un loc pe măsură. Aşa că locul e la baza cetăţii. Că pe acolo trec merţanele şi se mai aruncă cîte un chiştoc în goană. Au fost voci care au zis: să punem strada asta în cetate. Răspunsul a fost: în cetate străzile sînt scurte, mici, înghesuite. Consiliul Europei trebuie să respire. Ne facem dracului de rîs cu aerul ăsta medieval care e vechi şi sufocă. Dar dacă toată cetatea s-ar numi strada Consiliului Europei? Cum? Păi, e ca un labirint cetatea, ce, vrei să zică Europa că noi aşa gîndim despre ei? Trebuie un loc drept, o linie dreaptă, să se vadă că pentru noi integrarea merge drept la ţintă, iar ei ne văd franc, nu ocolit printre morminte. Locul cel nou? Pe drumul dintre Bucureşti şi Tîrgu Mureş. Începutul unei străzi contează. Aşa că strada Consiliul Europei a găsit pe locul ei un glob de tinichea. Glob pămîntesc. Cu meridiane şi paralele. Cum se cheamă ală? Globalism. Uite, e globul aici, proiecţie perfectă a spiritului canin şi vagabond de a găsi locul rotund pentru jetul de ora cinci seara. Strada are, drept comisii europene, pe Fanex SRL, vulcanizare-reşapare, „Coroane şi jerbe", unde coroanele şi jerbele se agaţă deasupra tulumbei de gunoi, magazinul uriaş comunist şi părăsit şi un teren imens viran. Cam asta e strada Consiliului Europei. Într-adevăr, mîndră viziune asupra integrării noastre. Europo, unde eşti? Te primim cu braţele deschise, te dăm în bălării şi ne luăm cîmpii. Hai, Europo, că sîntem mişto, avem specific naţional.

Reporterre-à-terre

O dedicaţie muzicală pentru poliţiştii din Tîrgovişte: „Let it pee"

Atenţie, dacă intraţi în posesia unui astfel de bilet, nu încercaţi să intraţi cu el în vreo toaletă publică de pe raza judeţului Dîmboviţa! Noi v-am avertizat, ce veţi face este treaba mică a dumneavoastră. În realitate, tichetul respectiv vă este înmînat de către organizatorul examenului pentru obţinerea permisului de conducere la Tîrgovişte (recte Poliţia Dîmboviţa) la intrarea în sala de concurs, în schimbul achitării sumei de 30.000 lei (foşti „2.000 lei – Taxă Toaletă"). Singura explicaţie ar fi că organele s-au gîndit să acopere cu examenul de carnet atît categoriile A, B cît şi W, C.

Micţiune imposibilă

Adrian Năstase este cel mai iubit și stimat filatelist al țării

Domnul ADRIAN NASTASE PRIM-MINISTRU al ROMANIEI

„Ne umple sufletul de bucurie și vă rămînem profund recunoscători pentru faptul că, pe lîngă problemele majore ale țării pe care le aveți de rezolvat și care vă stau în atenție permanentă, clipă de clipă și ceas de ceas, implicîndu-vă în toate problemele legate de modernizarea, dezvoltarea și aducerea lor la parametrii ceruți de Comunitatea Europeană și secolul în care trăim, în toate sectoarele de activitate, ați avut timpul și amabilitatea să vă aplecați și asupra unor vechi deziderate ale filateliei românești…

Vă mulțumim și pentru demersul făcut de dumneavoastră în concretizarea visului de generații de filateliști de a înființa Muzeul Filatelic Național…“. Deși se apropie 26 ianuarie și n-o să mă credeți, vă spun sincer că n-am copiat din nici o telegramă de felicitare adresată de oamenii muncii tovarășului Nicolae Ceaușescu. Nu, fraților, nu este o scrisoare pentru nea Nicu, ci una adresată „Excelenței Sale Domnului Adrian Năstase“ de către dl. Cezar Vasilescu, șef al subredacției București a revistei *Curierul filatelic*. Bine-bine, o să spuneți, omul e filatelist, e fragil emoțional, a văzut fundul lui Năstase și-a scos limba crezînd că-i un cap de bour. La urma urmei, știați că Năstase e colecționar. Ce nu știați e că el este cel mai adulat și respectat dintre colecționari. Și cînd accidentul omului cu limba nu e singurul, începi să te așezi pe gînduri. Afli imediat că un grup de fani ai marelui și inegalabilului, superbisimului și genialului, splendidului și extraordinarului Adrian Năstase, așadar un grup de emuli filateliști de la Asociația Filatelică Timișoara, a organizat între 9 și 14 octombrie 2003 o expoziție de timbre, ocazie cu care pagina de gardă a catalogului a fost împopoțonată, ei bine, da, cu domnul Adrian Năstase – prim-ministru al României. Oameni buni de la orașe și sate, băi baronilor pesediști, fraților! Puneți mîna și căutați clasoarele din școala generală, intrați în cercurile de filatelie, că vine mîine-poimîine Excelența Sa cu vreo idee că cine n-are cel puțin două colițe și trei semicolițe e pasibil de amendă și trebuie să plătească vreun timbru pe valoarea adăugată.

Lupta de clasor

Bursa șpăgilor

Vama mă-sii de treabă!

E și asta o experiență: să te urci într-un autocar și să pleci aiurea prin Europa. Se-nțelege că nu se face să pleci așa, fără bagaj, fără vreo opt-nouă litri de vin la tine, fără vreo cîteva cartușe de țigări. (Nota bene: în Europa nefumătoare, un pachet costă cel puțin trei euro!). De asemenea, se-nțelege că trebuie să mai ai asupra ta un pașaport valabil și cel puțin cinci sute de euro. Problema este că, oricît de în regulă ai fi cu toate, atunci cînd ești român și ajungi în fața vameșului, îți trece prin minte tot ce poate fi mai rău și ajungi să te îndoiești sincer de regula în care chiar credeai că te afli. Fini psihologi ai vieții sociale, șoferii de la firma Atlassib au prevăzut totul: înainte de a trece de Vama Nădlac și a intra liniștiți în Europa, prin Ungaria, aceștia au anunțat de la microfon că ar fi bine să se facă o chetă pentru ca vameșii români și cei maghiari să nu se mai uite prin bajaje. Personal, voiam să rămîn cu vinul și țigările, așa că nici nu m-am uitat la cei cinci euro, sumă cu care fuseserăm invitați să cotizăm la liniștea noastră și la prosperitatea vameșilor. Așa au făcut și ceilalți concetățeni care se aflau în autocar – au scos cîte cinci euro fără să clipească. Cu cei aproximativ 200 de euro, cîți bani s-or fi strîns de pe urma chetei, am trecut prin vămile de la Nădlac și Nagylak fără alte emoții în afară de aceea de a fi român.

Adio, vamă

Ion Iliescu de la Brad

Imagine de-a dreptul șocantă de la Moșu' de anul trecut. Moșu' de anul trecut pare că tocmai i-a lăsat cadourile sub brad Moșului din ultimii 14 ani. I-o fi adus un trenuleț de jucărie și ceva dinamituță, să se mai simtă și el o dată ca-n copilărie? No, greu de zis. La cît de crispat arată nea Nelu, nu s-ar spune că se bucură de cadouri. Cine știe, poate că nici Moș Nicolae n-a fost foarte generos cu el. Iar dacă Moș Nicolae o fi fost anul ăsta chiar Moș nea Nicolae Văcăroiu, atunci nu-i greu de ghicit de unde vine rictusul de pe fața neaneliană. Ne este ușor să ne imaginăm ce i-a lăsat Moș Nicu în ghetuțe. Eeeeh, bine că Moș Crăciun ăsta vine pe 25 Decembrie. Vă dați seama, dacă venea pe 13-15 iunie, cu barba aia, Iliescu ar fi crezut că-i vreun intelectual și ar fi chemat minerii în fiecare an la București, cu sorcova!

Sorcova crede în lacrimi

Marele strat major de zăpadă

Din nou, și anul acesta, armata a fost cea mai eficientă în lupta cu zăpada. În acest caz, întrucît nu mai știm de ce este nevoie de ea, propunem ca Primăria să nu mai fie obligatorie.

Armatei Corvin

Trampa și ecranul

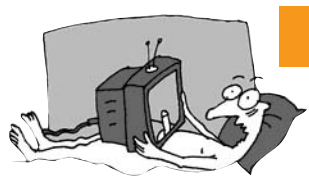

★ PRO TV-ul a difuzat cu obstinație un serial polițist-siliconic, cu niște gagici umflate la maxim cu apă cu sare și niște băieți scunzi, dar mușchiuloși, care trăgeau cu pistolul de parcă s-ar fi bătut cu bulgări și făceau sex simulînd „capra“, că doar e o tradiție românească.

★ M-am uitat la magicianul mulatru David Blaine, care era tare. Totuși, cînd am văzut că materialul era semnat David Blaine Productions, am ajuns la concluzia că nu poate fi ceva adevărat, iar faptul că ceasul unuia sau altuia dispărea nu era decît un semn al faptului că David ăsta nu era mulatru de-ăla, ci de-ăsta de-al nostru, din tramvaiul 34.

★ Se pregătește *Big Brother 2.* Sînt curios, dacă mai fac o dată o simulare pentru ziariști și eu particip și cîștig, pot să plec cu orice din casa aia, că zău dacă nu se simte lipsa unei plasme la mine în dormitor, sau măcar o pisică, dacă a terminat Soso cu ea.

★ Nu știu ce s-a întîmplat cu mine sau cu Prima TV, dar ieri, 4 ianuarie, m-am trezit cu *Irina la cafea,* am luat masa de prînz pe la 5 cu *Irina la cafea* și cînd era să mă culc, pe la 2-3 noaptea, tot cu *Irina la cafea* m-am culcat. Nu știu cum naiba de mai aveam somn, după atîta cafea. O fi fost de la Irina.

★ „Eu-ro-paaa... eff-eeem! Urmează *Știrile!* Președintele pakistanez Pervers Musharaf a declarat ieri...“ Așa a început crainica postului de radio jurnalul de actualități de pe 1 ianuarie, ora 13,00. Probabil că domnișoara știe ceva în plus despre domnul Pervez... Altfel, președintele George Push Jr. era bine mersi, Vladimir Pussyn se simțea excelent, iar de moldoveanul Vor-onan nici nu mai vorbim.

★ Imediat după miezul nopții de Revelion, pe România 1 a intrat în direct un reporter special trimis la Maternitatea Polizu pentru a transmite de la fața locului imagini cu nou-născuții lui 2004. Deși născuse doar de vreo cîteva ore, respectiva mamă avea fața locului machiată cu ruj, fond de ten și tot ce mai trebuie pentru televiziune, iar reporterul nostru comenta că „fetița a ieșit la doișpe și două minute“. Cum bebelușul nu se afla prin încăpere, ne-am luat permisiunea de a înțelege că „a ieșit“, adică, din salon...

★ Dacă v-ați săturat de urările standard de „an nou fericit“ și „sărbători fericite“ care au tot brăzdat eterul în astea două săptămîni, iată ceva inedit de pe Radio România Tineret, vineri după-amiază. Zice o doamnă, pe la etatea de 45-50 de ani, citez exact: „Urez tinerilor din România să aibă tot atîtea carii cîte am eu în gură!“. Mișto, doamnă, ce să zic. Totuși, de varice și hemoroizi nimic-nimic?

★ La capitolul „Trampe și ecrane din teritoriu“ trebuie să amintesc de colegii de la Antena 1 Brașov, care la *Observatorul* de marți, 30 decembrie, se lăudau că prezența cea mai frecventă la știrile lor au avut-o doctorii de pe ambulanțe. Într-adevăr, la cît mai multe recorduri de acest fel! N-am înțeles însă de ce cînd au fost prezentați pe scurt doctorii respectivi, în josul ecranului apărea și zodia din care făceau parte. Parcă ne și închipuim, Doamne ferește, o comandă de Salvare în Brașov: „Pensionară, 69 de ani, Vărsător, infarct miocardic. Aș dori un medic din zodia Balanță, 34 de ani, necăsătorit“.

Dan Negru, evoluat de la rîme, guşteri şi ochi de bou direct la *Ciao, Darwin,* în drumul său neabătut spre *Salut, Neanderthal!*

După succesul pe care l-am avut de Revelion cu „Manelişti contra Antimanelişti“, mă gîndesc ca la anul să dau lovitura cu un spectacol total. O să invit aşadar „Tîmpiţi contra Proşti“, „Cretini contra Idioţi“ şi, surpriza serii, „Antimanelişti contra Manelişti“.

★ În ziua de Ajun a zilei de Crăciun, dimineața, la Național TV, apare un grup de Moși Crăciuni cu instrumente tinere. Instrumente muzicale, desigur! Dacă nu ne înșală asemănările, atunci e vorba de grupul laic Los Platanos, un grup de suflători deja foarte cunoscut în lumea mondenă. Ei, încep Moșii să cînte colinde de tot felul suflînd în instrumente și bătînd în tobițe, atmosfera e plăcută, sărbătorească. Și, în încheiere, înainte de ultima piesă, prezentatorii întreabă ce doresc invitații să cînte. Iar unul din Moși, ce părea șeful, zice că le-a pregătit o surpriză. Și începe o melodie antrenantă, foarte cunoscută. Din care nu se aud decît cîteva acorduri și se taie pe publicitate. Pentru că melodia era „Ciuaua“, cea care, în mod reflex, poate aduce în mintea telespectatorului nu Frutti Fresh, ci Coca-Cola!

★ La *Ciao Darwin,* unde s-au întrecut, în preajma Crăciunului, bucureștenii cu provincialii, la proba „Călătorie în timp“ a fost aleasă cea mai incultă bucureșteană. Asta pentru a părea Vanghelie, invitat și el, ceva mai deștept!

★ În ultimul clip al ăstora de la B.U.G. Mafia, în care politicienii sînt acuzați de toate relele posibile, puteți avea plăcerea să vă uitați la burta enormă a lui Tataee. Ce burtă! Cred că e mai gras ca Cozmîncă și tinde către Piedone și Grecea. Clipul îi acuză pe politicieni că oamenii n-au de lucru, că nu au viitor, că nu au de mîncare, dar cînd îl vezi pe Tataee te gîndești că, de fapt, el îi învinovățește pe politicieni că e gras și că nu-i dau abonament gratuit la o sală pentru cură de slăbire.

★ La un telejurnal pe PRO TV, puțin înainte de Anul Nou, Cătălin Radu Tănase transmitea în cel mai personal stil cu putință de la fața unui loc unde un tip răpise o fătucă amenințînd-o cu pistolul la tîmplă. Își pusese și el la cap un pistolet din ăla de polițist și se dădea mare scul la televizor. Dom'le, chestia e că dacă era reporter adevărat, cu vînă în el, nu numai că-și punea pistolul la tîmplă, dar și trăgea, însă pun pariu că nici n-avea glonț pe țeavă. Andreea!

★ Marele Vanghelie care este nu putea lipsi de la dezăpezirea care a fost și să nu-și bage iesplicația într-o cameră a Antenei 1 și e și normal ca să capaciteze oamenii care lucrează, că atunci cînd e viscol tre' să „punem mîna să dăm zăpada manual“, că utilajele care este poa' să nu facă față la cantitatea de zăpadă care a căzut cu abundență și să nu zică cetățenii din sectorul 5 că nu e la ei pe străzi cele mai curate artere ca să circule cu autoturismele personale. Care este.

★ În noaptea de vineri, 2 ianuarie, pe Prima TV a fost un film cu mulți negri, în care (cînd am nimerit eu pe el) un polițist negru, aflat cu treburi într-o închisoare pentru negri, intra într-o celulă cenușie unde vedea un negru atîrnat într-un șreang (nu mai țin minte dacă șreangul era alb sau negru). Negrul mort era un martir al luptei antiapartheid, omorît mișelește de niște rasiști din Africa de Sud. Cuprins de o mare tulburare, polițistul negru iese din celula aia a morții, aleargă pe un coridor întunecat și apoi dă buzna în biroul directorului închisorii, strigînd: „Pule Rampa a fost ucis!“. La faza asta tragică, nu știu de ce, m-am tăvălit de rîs.

★ Întîmplarea a făcut ca de sărbătorile astea să mă uit numai la posturile de televiziune nemțești și vă asigur că ceva nu e în regulă cu ele. Toate filmele, dar absolut toate, sînt dublate, lucru care, în Germania, se întîmplă inclusiv la cinematograf. I-am văzut, de pildă, pe Seinfeld, Jack Nicholson și Björk vorbind o limbă germană perfectă, cu accent chiar. Așa că ori nemții nu citesc deloc în germană (lucru care nu prea poate fi adevărat), ori toți marii actori au înnebunit și s-au apucat cu toții de germană.

Mă aflu în avionul companiei Flash Airlines chiar cu cîteva momente înainte de prăbușire... Din păcate, de astă dată va trebui să vorbesc puțin. Dacă doriți relatarea pe larg, urmăriți transcrierea cutiei negre. Numai pe PROTV! Şi pentru că mai avem, iată, doar 30 de secunde pînă la impact, propun să urmărim un scurt calup publicitar. Andreea...

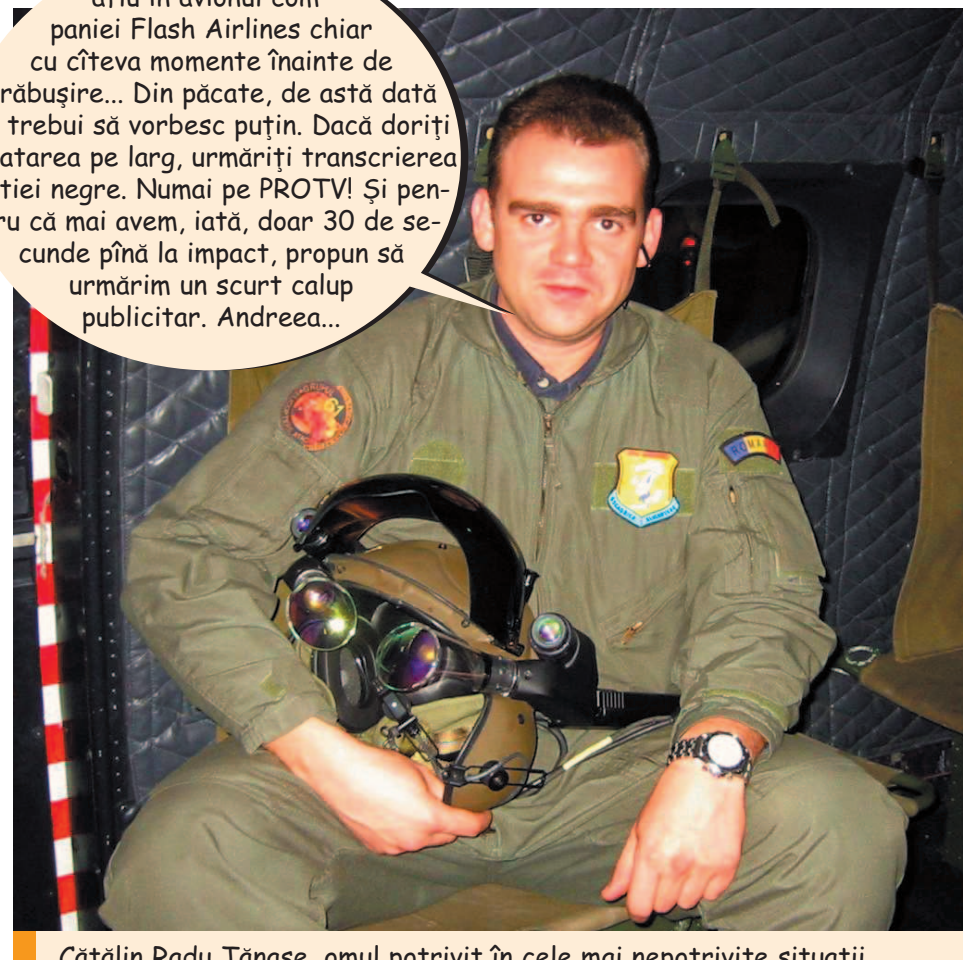

Cătălin Radu Tănase, omul potrivit în cele mai nepotrivite situaţii

Anacronica TV

Manelişti şi cîştigi audienţă

De Revelion, Antena 1 a avut un program deosebit, în sensul că a avut cam același program, cu aceleași emisiuni. Fiind la munte, unde televizorul mergea doar pe imagine și în rest bubuia muzica, am putut să mă uit la emisiuni cu un ochi critic, obiectiv și atent pînă la prima farfurie cu grătare. Am avut astfel ocazia deosebită, fiind înconjurat de o mînă de avocați care ascultă muzică populară, să observ disputa mută dintre maneliști și anti-maneliști la emisiunea lui Dan Negru. Ce am putut eu să văd, printre oameni beți și capra satului montan, a fost că la un moment dat antimaneliștii s-au luat la bătaie cu maneliștii, sau invers. Bătaie e mult spus: de fapt, a fost o chestie organizată, plătită de Antena 1, o serie de îmbrînceli cum făceam noi la școala primară, în care se amesteca cu curaj moderatorul. Nu tu un pumn, nu tu un șut în fund, nu tu un scuipat. Ăia nu erau maneliști adevărați. Cred că erau tot niște fani de muzică clasică și jazz de petrecere care s-au luat la bătaie pe bani și pentru că unul a zis că Bach îl bate pe Beethoven.

Nea Manelu

Dacă doriți să TVReți...

31 decembrie este poate singura zi a anului în care nefericitul ăla de prime-time de la televizor rupe în sfîrșit zăbala lui 19,00 și 22,00 pentru a scăpa nestingherit, hăăt, pînă dincolo de miezul nopții. Anul acesta am decis să ratez spectacolul petardelor din spatele blocului pentru a vedea ce face fiecare televiziune cu bonus-ul ei de prime-time. Fix la miezul nopții dintre 2003 spre 2004, ele făceau după cum urmează: România 1 îl arăta pe Vlad Enăchescu într-o piață vorbind unei mulțimi la un microfon stricat, pe TVR 2 Michael Jackson dădea cu spatele pe o scenă în uralele fanilor, PRO TV făcea Revelionul *La bloc,* Antena 1 vedea Negru în fața ochilor cu *Ciao, Darwin,* Prima TV fugise din graficul de audiență cu Tilică, la B1 TV cînta Holograf, Realitatea TV făcea bine mersi: *Știri,* cu tot cu benzile informative din josul ecranului (apropo, yenul era în creștere, iar acțiunile RAFO stagnau), Atomic făcea „Didiradada“, pe Discovery era Revoluția din Rusia, iar pe Animal Planet se dădea tarantula la tot cartierul.

Midnight Kile

La ştirile de la PRO TV au spus că unui medic din Timişoara i-a fost amputat un deget după ce acesta s-a jucat cu o pocnitoare. La finalul ştirii ni s-a mai dat informaţia că medicul rămas fără deget era chiar medic ginecolog, dar nu s-a precizat dacă nu cumva era vorba tocmai de degetul acela.

Fir-ați ai dracu' de fomiști cu concediile voastre, că nici de girofar nu mai înțelegeți! Păi, îmi ia două ore să ajung la Poiană cu Fadroma asta de mare viteză! Ia uite, mi-ați umplut șenilele cu rablele voastre de Dacii strivite. Ce manivela mea oți fi căutînd voi la schi, eu nu înțeleg. Dați trei salarii pe-un clăpar ieftin și p-ormă urlați de foame!

Tupeu 2004

Iarna-i grea, o, Mitrea e mare!

Țara este sub zăpezi, miniștrii se împușcă, ouăle zboară, iar Mitrea, Grecea, Onțanu, Darabont și toți ceilalți se distrează pe banii plătitorilor de taxă TV. Zăpadă să fie, că înjurături sînt cît cuprinde. În curînd, n-o să mai aibă loc și-or să-nceapă să se-njure și pe TVR Cultural. Sau poate că acolo ar vrea deja și Gigi Becali să-l înjure pe Iordănescu. Să vedem acum care a avut gura mai mare și tupeul mai lung în zilele de dinainte și de după Revelion.

Locul I (3 puncte): **Miron Mitrea.** Motivația juriului: Miron Mitrea. Motivația lui Miron Mitrea: zăpada. Ministrul Mitrea a găsit de cuviință să se laude că drumurile sînt deblocate tocmai cînd, la știri, voci gîtuite de oameni cereau ajutor armatei și lui Dumnezeu. Dea Domnul să vă înzăpeziți și voi printre urși, domnilor! Și-atunci poate vă salvează domnul Năstase: cu o lovitură bine plasată, ca să nu mai suferiți, în jeep-urile dumneavoastră de miliarde.

Locul II (2 puncte): **Ion Iliescu.** Motivația juriului: jos Iliescu! Ion Iliescu l-a grațiat pe fostul milițian Veverca, anti-revoluționarul care l-a împușcat pe unul dintre manifestanții de la Timișoara. Cică Veverca ar fi bolnav. Așa crede Ion Iliescu, că toți torționarii sînt bolnavi și bătrîni. Într-o societate bolnavă, Ion Iliescu este singurul sănătos și-i grațiază pe toți. Domnule Iliescu, o să vă judece colegii dumneavoastră, Ceaușescu, Elena și soția generalului Stănculescu!

Locul III (1 punct): **Anghel Stanciu.** Motivația juriului: desființați, vă rugăm, PRM-ul! Deputatul peremist Anghel Stanciu l-a luat la bătaie pe un reporter de la *Ziua de Iași* pentru că a îndrăznit să-l pozeze cam „obosit" după o băută la partid. Păi, așa sînt românii ăștia mari: mai întîi se îmbată, și de-abia după aia devin patrioți. Și după ce devin din ce în ce mai patrioți, încep să înjure ca porcii la ziariști, c-așa-i românul, cînd se vitejește. La muncă, bă patrioților, nu la-ntins mîna după Basarabia și Bucovina, needucaților!

Miron Mitrea, convins, de cînd e ministru, că una din cele opt minuni ale lumii era Girofarul din Alexandria (jud. Teleorman)

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Miron Mitrea	3 puncte
2. Ion Iliescu	2 puncte
3. Anghel Stanciu	1 punct

Amintiri din turnătorie

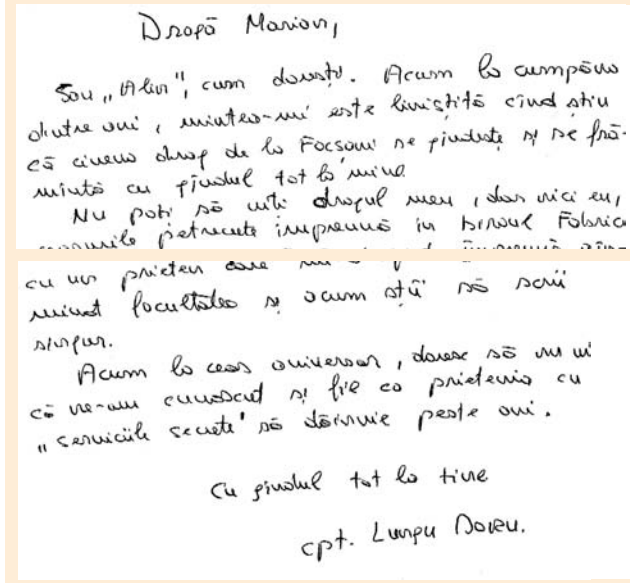

Dragă Marian,

Sau „Alin", cum dorești. Acum la cumpăna dintre ani, mintea-mi este liniștită cînd știu că cineva drag de la Focșani se gîndește și se frămîntă cu gîndul tot la mine. Nu poți să uiți dragul meu, dar nici eu, ceasurile petrecute împreună în Biroul Fabricii de confecții din Focșani, unde împreună gîndeam și singur tu scriai cîte o notă informativă cu problemele ce mă interesau. Am auzit despre tine că ai serviciu bun la stat și cîștigi bine. Mă bucur sincer. Vorbeam cu un prieten care mi-a spus că ai terminat facultatea și acum știi să scrii singur. Acum la ceas aniversar, doresc să nu uiți că ne-am cunoscut și fie ca prietenia cu «serviciile secrete» să dăinuie peste ani.

Cu gîndul tot la tine

cpt. Lungu Doru.

Anul Nou i-a oferit prilejul dlui cpt. Lungu să-și reamintească de fostul său informator – alintat codificat „Alin" – azi președintele Consiliului Județean Vrancea, dl. Marian Oprișan. Despre relația dintre fostul ofițer și fostul informator am publicat o anchetă la finele anului trecut. Vă reamintim doar două detalii: informatorul era bun la caligrafie, dar prost la gramatică, iar ca informator a fost depășit de propria-i mamă. Reproducem mai jos, fără nici o intervenție, felicitarea de Anul Nou expediată de fostul ofițer informatorului său.

„Dragă Marian, sau «Alin», cum dorești. Acum la cumpăna dintre ani, mintea-mi este liniștită cînd știu că cineva drag de la Focșani se gîndește și se frămîntă cu gîndul tot la mine. Nu poți să uiți dragul meu, dar nici eu, ceasurile petrecute împreună în Biroul Fabricii de confecții din Focșani, unde împreună gîndeam și singur tu scriai cîte o notă informativă cu problemele ce mă interesau. Am auzit despre tine că ai serviciu bun la stat și cîștigi bine. Mă bucur sincer. Vorbeam cu un prieten care mi-a spus că ai terminat facultatea și acum știi să scrii singur. Acum la ceas aniversar, doresc să nu uiți că ne-am cunoscut și fie ca prietenia cu «serviciile secrete» să dăinuie peste ani.
Cu gîndul tot la tine, cpt. Lungu Doru"

Biroul de Investigații

Analiză finală

Vergilică întreabă

Maria & Virgil Show

Revelioanele și Crăciunii sînt pentru tot omul. Să se serbeze, să uite de necazuri, să turbeze. Astea-s zilele omului de-l face egal cu baronii, prim-miniștrii și președinții.

***Vergilică:** Ce faci, Mario, e duminică, nu te mai trezești?...*

Maria: Chiar așa, uite, e opt jumătate și eu nu m-am trezit.

***Vergilică:** Ne-a obișnuit Năstase cu concediul și somnul...*

Maria: E, m-a obișnuit... nu, aseară am spălat pînă tîrziu, că a venit Găbițu de la prietenii lui și a venit cu hainele de spălat... așa am spălat pînă la unu noaptea... păi, ce să fac? Azi e duminică și vine lunea, numai zile cînd n-ai voie să speli.

***Vergilică:** Păi, Năstase ne dă zile libere, dar Dumnezeu nu ne lasă să muncim.*

Maria: Că mult mai muncim noi.

***Vergilică:** Două săptămîni de moarte...*

Maria: Eu așa mi-am zis: Mărioaro, bine a fost, că multă liniște a fost în cartier, de zici că nici nu locuiesc în cartier.

***Vergilică:** Bre, ți se lipește creierul de cap de atîta stat degeaba, că noi nu avem ce cheltui. N-am avut și noi un ban negru de sărbători, că așa umbla lumea pe la Carfur și pe la Cora și scotea bani ca la circ din buzunare.*

Maria: Bre, Vergilică, ai avut un vin bun de sărbători?

***Vergilică:** Da.*

Maria: A găsit Mărioara un caltaboș, un cîrnăcior, o friptură, uite, niște portocale, niște banane, că așa vrea românul să pună pe masă... ai fost omenit cum se cuvine, adicătelea?

***Vergilică:** Am fost.*

Maria: Vergilică, noi nu muncim la negru! Înțelegi, nu muncim și nu o zic că e omul ăla de la Fisc de trei luni de zile pe capul nostru, ci că așa se muncește într-un loc unde te iei la trîntă cu toți șacalii... ce-ți veni acum?

***Vergilică:** Bă, păi tu nu vezi cum se îmbogățește lumea, cum bagă lumea sub gușă? Noi de ce să nu facem la fel?*

Maria: Eu îți zic... toți oamenii au un preț, dar la noi nu se oferă un preț... cum ne-a mers ca bani anul trecut să nu ne meargă! Că nu ne-am plătit întreținerea, lu' ăla micu' nu i-am luat computer, nu am reușit și eu să înnoiesc un dulap, un recamier, o țoală nu am cumpărat, vai de noi, dar nici nu vreau bani negri să toc la Carfur și la Moll. Las' să fie la ei banii negri...

***Vergilică:** Dar ce vrei tu să faci anul viitor?*

Maria: Păi, uite, două săptămîni m-am gîndit...

***Vergilică:** Cu asta rămîi, să știi...*

Maria: Pe 2004 să fiu sănătoasă. Să am bani cît să-mi fie bine și să plătesc întreținerea.

***Vergilică:** Dar la vînătoare să ochești boașe nu mergi?*

Maria: Unde, mă?

***Vergilică:** Păi, n-aș vrea să fiu nici cinci minute ca Sârbu ăla de la Agricultură care și acum crede că ce are în pantaloni e cel mai de preț vînat pentru pușca lui.*

Maria: Băi, ce dracu', ți-a dat Năstase timp de concediu să te gîndești la filosofie?

***Vergilică:** Păi, la ce e bună asta, decît că n-ai la ce să te gîndești?*

Maria răspunde

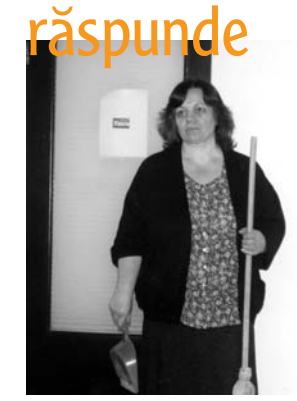

Mircea Toma constată

că ţinuta cea mai potrivită pentru ziarist este armura. E singurul lucru care te mai poate apăra de ciomege în România, de la Ciuc la Timişoara. Dacă banda, scuze, cabinetul Năstase nu face nimic să găbească ciomăgarii, asta se întâmplă pentru că miniştrii sunt la rândul lor loviţi cu pietricele: aflaţi aici cum a fost atacat sărmanul Mitrea de o şosea.

dosarele chiX

Un ziarist a ajuns Miercurea Ciuca bătăilor

Ultimele bătăi de pendulă ale anului trecut i-au mutat falca şi antebraţul ziaristului Szondi Zoltan. Szondi este unul dintre puţinii posesori de testicule din Miercurea Ciuc care mai are curajul să investigheze afacerile dubioase ale numitului Csibi Istvan (descris în presă ca fiind nănaş de crimă organizată, care terorizează oraşul mult mai serios decât reuşea, în Vâlcea, celebrul Gorun). Motiv pentru care jurnalistul a fost deja bătut o dată, în urmă cu câteva săptămâni. Recidiva agresiunii este o probă clară a satisfacţiei pe care o trăieşte cabinetul Năstase după fiecare cotonogeală suferită de ziarişti. Declaraţia premierului după atacul asupra lui Ino Ardelean – „Dacă un simplu articol ar fi motiv de bătaie, eu ar fi trebuit să bat în fiecare zi un ziarist“ – este, de fapt, o instigare la violenţă. Meşterul Năstase neagă, cu această glumă grosolană, relaţia de cauzalitate dintre articole şi reacţia violentă. Acoperă, cu alte cuvinte, una dintre probele de bază pentru stabilirea autorilor. Declaraţia este susţinută de absenţa oricărei reacţii a autorităţilor pentru depistarea făptaşilor. La Miercurea Ciuc, poliţia l-a invitat pe Szondi să indice un suspect. Ei bine, suspectul – dl. Csibi Istvan – nu a fost deranjat nici măcar cu un telefon de anchetatori. Mai mult, pentru că teroarea a atins cote patologice în urbe, Consiliul Local a solicitat sprijinul guvernului – solicitare la care nu că nu s-a dat curs, dar nici măcar nu s-a răspuns; ministrul de Interne a primit la rândul său o interpelare oficială pe care a ignorat-o pentru că Miercurea Ciuc nu există pentru miniştri decât ca teren de vânătoare, nu ca teritoriu locuit de oameni. Între timp, mai este incendiată câte o maşină, mai e ameninţat cu moartea (în publicaţia susţinută de Csibi Istvan) şi un ziarist de la *Adevărul* (Veress Robert). Csibi, cu gândul la consolidarea statului de drept, s-a decis să alterneze bătaia cu tribunalul, aşa că i-a dat în judecată pe cei doi ziarişti pentru calomnie. Iar ca să se asigure de o judecată dreaptă, a avut grijă să-şi fluture gorilele şi asupra judecătorilor. Consecinţa este, însă, neaşteptată: nici un judecător din Ciuc nu are curajul să preia cazul (prima înfăţişare ar trebui să fie pe 8 ianuarie). În rest, unica reacţie a autorităţilor din Ciuc este materializată sub forma a doi poliţişti plantaţi la intrarea blocului în care locuieşte Szondi. Mult mai hărnicuţă este mafia care, aflăm din surse proprii, îi pregăteşte ziaristului un fain accident de maşină, din care să-l scoată, dacă nu pilaf, măcar condamnat pentru conducere sub influenţa alcoolului – un montaj uşor de realizat atunci când ai alături pe directorul spitalului şi la picioare Parchetul şi poliţia judeţeană.

Impostura de partid dă cu ziariştii-n zid

Aşa-zisa răzbunare a mafioţilor în cazul ziaristului Ino Ardelean din Timişoara este un mic praf în ochi, o perdea de fum ca să nu se vadă posibilii autori morali. Aşa că vă propunem o variantă de scenariu. Ino, drăguţul de el, scrisese pe la finele lui septembrie un articol usturător la adresa lui Dan Ioan Şipoş, vînătorul-şef al judeţului, conform organigramei de partid, şi preşedintele CJT, referitor la doctoratul său îndoielnic şi dubios. Mai mult, Ino era pe urmele falsului, gata să plece la Belgrad să afle mai multe. Adicătelea: pe 29 septembrie, Şipoş şi-a susţinut doctoratul la Belgrad urmat de toată suita oficială CJT&Prefectura la Universitatea Europeană din Belgrad, filială a Universităţii „Banatul“ din Timişoara, universitate neacreditată şi, deci, în lichidare. Universitatea „Banatul“ s-a remarcat, de-a lungul timpului, printr-un scandal uriaş datorat uzurpării de titluri prin acordarea de doctorate sub nume false de instituţii de genul Academia Europeană din Chişinău etc. A fost amendată, de altfel, pentru asta, şi obligată să retragă titlurile. Rectorul ei, Vasile Popa, poreclit Vasile Gură Mare, este celebru prin faptul că ar fi scris patruzeci de cărţi într-un singur an! Acum, dacă tot se lichidează, de ce n-ar mai împărţi nişte titluri şi diplome la Belgrad, prostind probabil şi nişte profesori de pe acolo (deşi au şi sîrbii uscăturile lor academice). Aflăm despre acestea chiar şi din ziarul lui Şipoş, *Prima oră*, din 1 oct. 2003, care publica sub titlul „CV onorant pentru Dan Ioan Şipoş“ întreg filmul susţinerii, cu ambasadorul Glăvan, cu preşedintele PSD Timiş Poenaru, cu prefect, consilieri etc., totul pe banii contribuabilului. Până la traducerea lucrării s-a plătit din banii CJT. Pe aceeaşi pagină, Ino Ardelean este bălăcărit pentru că a cutezat să pună la îndoială „onorantul CV“.

Dar să vedem cu ochii noştri, pe chiar site-ul CJT, cît de onorant e CV-ul: mai întîi aflăm că D.I.Ş. a fost, din 1973 pînă în 1990, tehnician proiectant la IPROTIM. Apoi, îl găsim licenţiat brusc (fără menţionarea perioadei) în inginerie (5 ani) şi în management (5 ani), şi te emoţionezi văzînd că a publicat impresionante lucrări ştiinţifice de 4 pagini, de la p. 339 la p. 343 ale unui volum colectiv, în engleză, limbă pe care, de altfel, n-o cunoaşte. Şi, în fine, încununarea: (din *Prima oră)* proiectantul s-a făcut doctor în IMM-uri, lucrare care va sta la căpătîiul unui Comitet de management româno-sîrb, alcătuit din membrii comisiei de doctorat şi condus de doctorand, pentru a gestiona proiectele economice din Euroregiunea DKMT. Adică banii Phare.

Ei, cam astea urma să le cerceteze mai îndeaproape Ino cînd fu crunt bătut. Păi, chiar aşa, pentru obrăznicuile publicate să spună mersi că a scăpat cu atît!

Cum a fisurat Mitrea DN1 fără să ştie de ce

Începem acest minunat articol cu o poveste care conţine cele trei elemente ce ar face de mare succes orice poveste cu oameni banali: **viteză, şosea, Mitrea**. Iaca povestea: pe la începutul verii trecute, ministrul Mitrea circula, ca orice om obişnuit, cu o maşină, pe DN1. Moment în care, iată, sîntem nevoiţi să apelăm la neobişnuit: maşina cu care circula ministrul Mitrea avea şofer (alt şofer, căci Mitrea nu mai e de mult şofer) şi circula cu aproximativ 150 km/h. În faţa maşinii care purta făptura ministerială cu aceastã viteză ameţitoare se afla, firește, antemergătorul constînd în una maşină poliţie cu girofarul dat la maximum. La un moment dat, de sub roata antemergătorului a sărit o pietricică. La viteza aia, pietricica n-a mai putut evita contactul cu parbrizul maşinii lui Mitrea, pe care l-a lovit puternic şi l-a fisurat, dînd senzaţia unei împuşcături. Atît de tare s-a speriat ministrul, că în faţa ochilor n-a mai văzut decît răzbunarea. Şi cum ar fi fost uşor ridicol să se răzbune pe o pietricică, Mitrea a stat el şi a cîntărit şi, în cele din urmă, a pedepsit întregul drum.

Uite acum şi povestea pedepsei. Pe porţiunea brăzdată de coloana lui Mitrea mai rapid chiar decît gîndul (în cazul în care aşa ceva, adică gînduri, e posibil să existe într-o astel de vecinătate) se găseau limitatoare de viteză şi cîteva indicatoare care sugerau că drumul este în lucru. Pe DN1 tocmai se aşternea un strat bituminos, numit „strat de protecţie“ – adică un fel de pătură care să-l protejeze de efectele ciclului natural îngheţ-dezgheţ. Un astfel de strat se aplică oricărui drum naţional o dată la doi ani, iar fatalitatea a făcut ca tocmai anul trecut, cînd a trecut Mitrea cu viteză pe drum, să fie an de tratament. Evident că, de supărare, ministrul Mitrea – care, se pare, le are mai bine cu covrigul decît cu carosabilul – a sistat imediat lucrările, ba chiar a concediat şi un şef, considerînd probabil că acesta, în cîrdăşie cu pietricelele lui, pune în pericol viaţa oamenilor.

Ca să vă faceţi o idee despre coerenţa pedepsei care a fost aplicată de mîna de fier a ministrului, este suficient să daţi acum o tură pe DN1. Pe partea de drum pe care se efectuau lucrări la momentul trecerii lui Mitrea o să remarcaţi două chestii. Mai exact, două benzi, din care doar una a fost protejată cu stratul bituminos. Pe cealaltă aproape că nu se poate circula, fiind fisurată. Cît costă să faci un kilometru din DN1, presupunem că n-aveţi idee. Nici nu-i cazul să aveţi, e suficient să ştiţi că refacerea lui va fi pe banii dumneavoastră. Pe banii dumneavoastră din Fondul Special de Drumuri, care-i umplut din accizele la benzină (mai mult de jumătate din preţul litrului de benzină este format din aceste accize!). Aşa că mergeţi în continuare cuminţi la pompele de benzină şi, cînd vă uitaţi în portofel, nu mai înjuraţi guvernarea. Înjuraţi pietricica aia de care v-am spus, că-i numai vina ei.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

La Duţu la poartă e o ceaţă groasă

Constantin Duţu este, fără nici un mişto, următoarele lucruri: artist-balerin, coregraf, producător, artist al poporului, om de afaceri, deputat PRM şi vicepreşedinte al Comisiei de cultură, artă şi mass-media a Camerei Deputaţilor. Constantin Duţu este, aşadar, foarte multe lucruri. Poate vă mai amintiţi: anul trecut, nişte reporteri de la *Academia Caţavencu* au fotografiat, la un moment dat, o casă aparent frumoasă, situată pe Calea Călăraşi, flancată de o parte şi de alta de străzile Remus şi Romulus. Numai dacă nu voiai să te uiţi în curtea deputatului Duţu, nu te uitai. Şi parcă puteai să nu te uiţi? Prin grilajul de la poartă se puteau vedea tot felul de maşini care mai de care mai străine – o plăcere să le priveşti, nu alta! Cum mergeam eu aşa, cu tramvaiul 16, şi tot treceam prin faţa casei âsteia, am tot fost tentat să trec în revistă gipanele şi limuzinele alea din curte. Cînd m-am hotărît să fac asta a fost prea tîrziu: simţindu-se, poate, mult prea expus, deputatul Duţu şi-a tras un plexiglas printre grilajele alea, iar acum tot ce se află în curte se vede ca prin ceaţă. Ne cerem scuze, dragi cititori, pentru acest inconvenient şi vă dorim în continuare un an nou cît mai bun.

Ceaţă la mal

dosarele chiXXL

Dilema a călcat Buzura în picioare

Buzura transpiră

Principala calitate a fostului prozator Augustin Buzura este transpiraţia. În clipa asta, în care îşi vede numele în ziar, transpiră. În fotoliul de fost preşedinte la Fundaţia Culturală Română şi actual preşedinte al Institutului Cultural Român. Îi place. Aşa umed, se strecoară. Pe Iliescu l-a trădat cu Constantinescu. Constantinescu era să-l schimbe, dar transpiraţia şi ce-a mai rămas din prozator, bîlbîiala, l-au oprit. Iliescu, reîncărcat la Cotroceni, l-a refolosit plictisit. Linsul-plînsul, calităţile incontestabile ale lui Gusti Buzi, au fost binevenite şi de data asta. Opaschi, consilierul lui Iliescu, are o mare consideraţie pentru Buzi: îl poate agăţa sentimental pe Nicolae Manolescu. Vă daţi seama, despre Buzura mai scriem. De ce scriem? Fiindcă echipa revistei *Dilema* s-a scuturat de buzurism.

Buzura se bîlbîie

Buzurismul năştea monştri. Mircea Vasilescu – chemat şi atras atenţia: „Dom'le, cu politica mai uşor... Ghinea ăsta cu editorialul să fie dat afară! Dacă se supără Preşedinţia, dacă se supără Năstase? Nu mai pupat Piaţa Endependenţi.“ Iliescu, Năstase nu au dat telefon. Buzura băga de dragul principiului „dacă“: „Mircea Vasilescu, Magdalena Boiangiu, vedeţi, dom'le, ce face Cioroianu ăsta, a trecut la liberali? Păi, aţi înnebunit, a scris despre Universitatea Craiova, dacă se supără Iliescu, Năstase, mai pot eu pupat Piaţa Endependenţi“ Buzura, repet, citind articolul transpiră. Şi se gîndeşte ce-o spune Iliescu despre el. Poziţia asta a lui, dobîndită prin disidenţe apuse şi complicităţi prezente de doi lei, îl termină.

Dilema *pleacă*

Mircea Vasilescu, redactorul-şef al revistei *Dilema* e diplomat: „Chestiunea nu are legătură neapărat cu Buzura. Acum Fundaţia Culturală Română, administrată de către Ministerul de Externe, s-a transformat în Institutul Cultural Român, preşedintele ţării este preşedinte de onoare, iar consiliul de conducere are 21 de membri, cu Buzura în frunte, numiţi de către Guvern, Preşedinţie, Ministerul Culturii...“ Cine face parte din această AGA? Iluştrii Opaschi (consilier Iliescu) – Sămpetrean – Niculescu – Ţîrlea (realizator de emisiuni mici, cu durată lungă, la TVR) – Constantiniu (istoric) – Mironov (sefist iliescian) – Giurescu (director Muzeul Ţăranului Român, faţă palidă numită de Theodorescu) – Costoiu (delapidator guvernamental) şi Nicolae Manolescu (prieten Buzi). Acelaşi Vasilescu: „Acest institut va fi unul de propagandă politică, indiferent de culoare, azi PSD, mîine altceva, iar acest lucru intră în contradicţie cu posibilitatea revistei de a fi credibilă. Nu poţi să fii echidistant într-o instituţie coordonată de oameni numiţi politic.“ Buzura zice: bine, mă Vasilescule, dar m-am amestecat eu vreodată? Buzurismul cheamă, bagă aluzii şi nu lasă urme. N-are el chef să se încurce cu asta – cum îi zice? – „cultura critică în domeniul politicii“. Buzura e în situaţia în care a uitat şi ce-a scris. Conştiinţa şi morala, temele romanelor sale, zac pline de păianjeni. Înlocuite cu ura-buzura.

Dilema *cîntă, râde şi dansează*

Iliescu n-ar trebui să fie prea mîndru de mutarea lui Buzura. Pierderea *Dilemei* creează un gol. Buzura n-a reuşit să scoată nimic notabil pe piaţă de cînd este preşedinte. Celelalte reviste sînt obscure, editura a scos cărţile academicianului Buzura şi ale prietenilor, activităţile cultural-patriotice au avut darul de a-i potrivi chelia lui Buzura în imaginea ţării. Dacă tot au fugit de la preşedinţi, dilematicii, în formulă completă şi cu Pleşu la călimară, au trecut la Dinescu. Curajos cum îl ştim, Buzura n-a cedat titlul *Dilema,* invenţia lui Radu Cosaşu, aşa că va simţi în coaste *Dilema veche.* Transpiraţie *reloaded!*

Iubite domnule preşedinte Iliescu, stimate domnule ministru Mircea Geoană, onoraţi stăpîni... Cu respect vă raportez că grupul de instigatori şi deviaţionişti pripăşiţi în sînul Fundaţiei noastre a fugit la dictatorul Dinescu! Victorie! Acum, cultura a trecut de partea Puterii! Ţîrlea, fă-te că lucrezi!

După plecarea în bloc a echipei de la *Dilema,* domnul Augustin Buzura, preşedintele Fundaţiei Culturale Române, măritată Institutul Cultural Român, a rămas singur pînă şi în această fotografie

Liviu Mihaiu prezintă

criza culturii într-o pagină întreagă. Sau măcar două momente ale ei: un scriitor care şi-a trecut revista sub poalele lui Ion Iliescu pe motiv că nu mai suportă ca preşedintele ţării să fie poreclit Bunicuţa şi o soprană proptită politic ce face playback la Ateneul Român.

Abia restaurat, Ateneul Român se zgâlţâie din temelii

Cei care de Sfintele Sărbători au scăpat de indigestia alimentară n-au prea avut cum scăpa de indigestia culturală, generată la scară naţională de calitatea vomitivă a emisiunilor de televiziune care le-au invadat căminele.

Un exemplu care ilustrează metastaza spre care ne împinge azi Cultura Manelelor ni l-a oferit drept cadou de Crăciun chiar Ateneul Român, simbol culturii, simbolul naţiunii noastre, domnilor, care, din piatră şi marmură, se mai ţine, dar în spirit e zgâlţâit din temelii de ceea ce i-a fost dat să îndure.

Ateneul Român, Filarmonica „George Enescu“ şi TVR Cultural şi-au dat mâna pentru a organiza de sărbători un mare eveniment mare în favoarea Fundaţiei „Solidaritatea Culturala Română“.

Una dintre artistele invitate era soprana Felicia Filip, artistă rămasă fără voce de ani şi ani de zile, protagonistă a câtorva teatre de provincie din afara ţării, pe care în biografia din programul de sală al Ateneului Român le prezintă fără jenă drept „marile scene ale lumii“. Artistă, însă, de care, după cât se spune, până şi Opera Naţională din Bucureşti, în mizeria ei, s-ar fi debarasat de multă vreme.

Ei bine, această Felicie Filip mai afirmă cu impudoare în acelaşi program de sală al Ateneului Român că e „singura soprană din lume care a avut toate premiile Mozart“ (sic!). Pe Internet despre ea se spune altceva; cert este că doamna nu se poate prezenta cu un singur disc de care să fi auzit cineva.

În schimb, între Crăciun şi Anul Nou a îndrăznit să apară în faţa publicului de la Ateneul Român într-un mod care frizează sacrilegiul, dar pe care, lucru de necrezut, direcţia acestuia i l-a permis, după cum a permis şi publicarea în programul de sală a biografiei bombastice şi false pe care aceasta i-a pus-o sub nas.

Cu spatele la sală şi cu un microfon în mână, Felicia Filip, fără nici un fel de voce, „cânta“ în „regia“ lui Cristian Mihăilescu, soţul său, care într-o viaţă anterioară, în calitate de tenor, a dus tava în diverse spectacole de operă.

În afară de această soprană, pe scena Ateneului se mai aflau doar un pian şi un pianist. Care nu cânta la pian. Se uita pe pereţi, în timp ce publicului îi era dat să o asculte pe Felicia Filip acompaniată de o orchestră. Orchestră care nu exista pe scenă. Playback! Playback la Ateneul Român! Până şi Marcel Pavel, în felul lui, cântase live!

Culmea e că această „performanţă“ demnă de Guinessul Dezastrelor Ateneului a fost acceptată nu numai de direcţia acestuia, ci şi de Televiziunea Română care a transmis înregistrarea pe TVR Cultural. Bravo, domnilor!

Halucinant rămâne şi comentariul pe care-l face în *România liberă* din 31 decembrie 2003, în legătură cu cele de mai sus, criticul Dumitru Avakian: „Aparitii meteorice, pitoresti accente de culoare ne-a rezervat soprana Felicia Filip“. Întrebarea care se pune aici este dacă Dumitru Avakian este orb. Sau surd. Sau şi orb, şi surd. Şi în primul caz, şi în al doilea, şi în al treilea, e limpede în ce rahat e biata cultură românească.

Biroul de Investigaţii

Ion Iliescu încercînd să-i explice lui Vladimir Voronin că nu-i nici o diferenţă între limba română şi cea moldovenească, mai ales atunci cînd vrei să le-o aplici şefilor de la Moscova

Am avut o vacanţă de iarnă foarte încărcată! Am organizat un Revelion popular pentru prostimea care mă votează în Focşani. Iar eu, fireşte, fiind la a doua generaţie de turnători, am mers în Alpi. Apropo, ştiaţi că locuitorii din această ţară se numesc „alpinişti“?

Marian Oprişan, fostul manechin Oprişan, urmaşul turnătorului Oprişan, fiul mamei sale, adevărata turnătoare Oprişan

Tati, te rog io, gîndeşte-te şi la mine în ce situaţie mă pui; dacă tot ai ajuns primar fără studii, nu te apuca acum de şcoală, că mi-e groază să mă cheme învăţătoarea ta şi să mă facă cu ou şi cu oţet la şedinţa cu copiii de părinţi analfabeţi.

Marian Vanghelie, un proprietar care şi-a închis ziarul *Monitorul de Bucureşti* abia după un an de uitat pe poze, pentru că atît i-a trebuit să-şi dea seama că nu ştie să-l citească

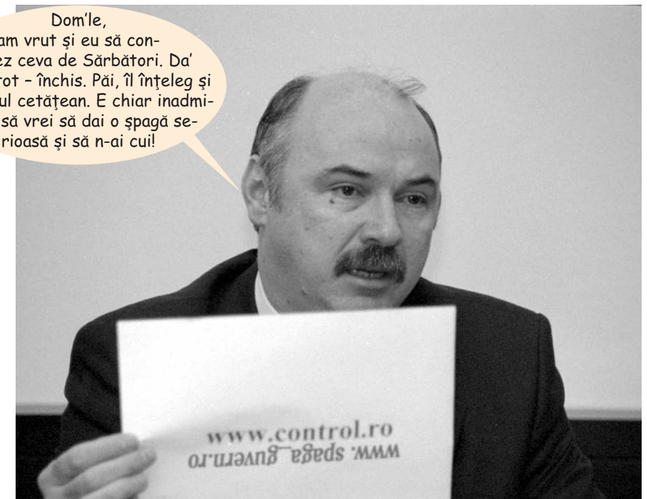
Dom'le, am vrut şi eu să controlez ceva de Sărbători. Da' peste tot – închis. Păi, îl înţeleg şi pe bietul cetăţean. E chiar inadmisibil: să vrei să dai o spagă serioasă şi să n-ai cui!
www.control.ro
www.spaga_guvern.ro

Justiţiarul Ionel Blănculescu, un om care îşi va pierde Controlul doar dacă partidul îl va propulsa către o funcţie decorativă mai importantă

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Să învăţăm împreună analfabetul!

Fata cea mică a lui Traian Băsescu, Elena, s-a cuplat cu un fost operator TV, care lucrează acum ca paparazzo pentru o revistă de scandal. Excepţională alegere! Acum are pe cine să pună Băsescu să-l urmărească pe Vanghelie şi să-i facă poze compromiţătoare, cînd se pune pe citit şi ţine abecedarul invers.

Sînie cu zurgălăi, mînaţi, măi!

Întrebat de *Naţional* unde-şi va petrece Revelionul, Ernest Maftei a recunoscut: „Între două ţiţe. Cel mai fain Revelion se petrece în doi, în pielea goală.“ Bună ideea lu' tataie Maftei, dar ce te faci dacă e frig în casă? Probabil că trebuie să dai drumu' la aragaz şi mai pui o ţiţă pe tine.

La Câmpeanu şi la mulţi ţărani!

În replică, la cumpăna dintre ani, liberalul Radu Câmpeanu s-a aflat într-o mînăstire. Cică s-a dus special, să se-ntîlnească cu nişte prieteni de-ai lui, din PNŢCD, care rămăseseră în cripta mînăstirii, să petreacă Revelionul, Sîntămăria şi Paştele cailor, cînd vor cîştiga ţărăniştii alegerile.

Banii de la puştiuliţă

Într-un interviu pentru *Star,* Monica Bîrlădeanu a declarat: „Nu îmi plac puştii cu care n-ai ce să discuţi“. Corect, dar incomplet. De fapt, Monicăi nu-i plac puştii intelectuali fără bani, cu care n-ai ce să discuţi despre ţoale de firmă şi maşini străine.

The World miss not enough

Veşti bune: românca Alina Ciorogariu a cîştigat concursul Miss Tourism World 2003, desfăşurat la sfîrşitul anului trecut în Venezuela. Totuşi, la cîţi turişti români circulă liberi prin statele lumii, putem repurta succese la fel de răsunătoare şi la concursurile Miss Top Bordel World sau Miss Piranda Junior of zăUnivers.

Miss-ul
unei nopţi de vară

muzeul figuranţilor de ceară

Cum a petrecut PSD-ul la cumpăna dintre bani

Acum un an sau doi, demnitarii, pesedişti prin excelenţă, îşi petreceau Crăciunul prin străinătăţuri. Nu toţi, e adevărat, mai ales că excepţia care confirmă regula este chiar Adrian Năstase. Premierul îşi petrece an de an sfînta noapte de Revelion în ţară, de cele mai multe ori la Predeal, iar Crăciunul, cum e şi normal, la Cornu. Anul acesta, mai tot SPP-ul s-a echipat cu schiuri. A fost mare aglomeraţie de girofare la Predeal pentru că vin alegerile şi clasa politică s-a înghesuit prin staţiunile de pe Valea Prahovei pentru a primi premiul de popularitate şi populism. Ponta la Herculane, la Predeal Ion Iliescu, cu Măgureanu, tot la Predeal şi Oliviu Gherman, la Poiana Braşov domnul Geoană, deşi acum un an petrecuse pe undeva pe-afară, ca să nu mai vorbim de Stolojan, care are măcar o scuză că face biznis turistic în zona Clăbucet. Excepţia de la excepţie este Oprişan, baronul de Vrancea, care, deşi pesedist, nu are nici o frică de conducerea cantonată în curbura Carpaţilor: după ce anul trecut s-a uitat din străinătate, pe Internet, ca să vadă cum se distrează vrîncenii la Revelionul organizat de el, anul acesta povestea s-a repetat, dar fără Internet. Pînă la alegeri mai e un Paşte. Pe cît punem pariu că Năstase îşi va număra cu acest prilej ouăle roşii de la Cornu, mai mult de ochii lumii?

Văcăroiu e mort de obosit, dar nu se Predeal!

În frumoasa zi de 2 februarie, cînd se îngîna mahmureala reziduală de după Revelion cu setea cotidiană, nea Nicu Văcăroiu se afla, ca de obicei, în plină formă. Se afla, mai precis, la Predeal, unde, cu ajutorul celor două picioare şi nefolosindu-se nici o clipă de mîini sau de copacii ajutători, a reuşit să parcurgă pe jos nu mai puţin de 15 kilometri de drum montan! Performanţă care, să fim co'ecţi, merită trecută dacă nu în Cartea Recordurilor, măcar în condica de sugestii şi reclamaţii. Căci de atîţia pomi la un loc, cum erau acolo, pe munte, nu mai ai ocazia să treci decît la „Cireşica“ – dimineaţa, cînd încerci să te strecori printre castanul de la intrare ca să găseşti drumul spre casă.

Critica raţiunii fudule (fragmente)

Loredana este, toată lumea ştie, o cîntăreaţă foarte beletristică. Ea citeşte, după cum mărturiseşte frecvenţial, poezie, proză contemporană, filosofie greacă, critică literară, varii studii de estetică şi, indisolubil, *PRO TV Magazin.* În această ordine de idei, la sfîrşitul anului trecut, Loredana a publicat, într-o revistă mondenă (dar postmodernă prin deconstructivismul concepţiei grafice a pozelor), un editorial despre America, intitulat, empiric, „Intrusă în America“. În acest eseu, că altfel nu pot să-i spun, Loredana abordează un ton superanalitic, hiperconfesiv şi în ton cu ultimele tendinţe din modă, hermeneutică şi Internet: *„America văzută de mine este materialist-virtuală. Acolo, materialismul susţine virtualismul şi invers. Banii cumpără materie şi vise, materia se transformă în bani şi banii devin iarăşi vise. Valoarea transcende materialul în virtual şi dispare, multiplicîndu-se la infinit cu acelaşi pattern.“* Iureşul ameţitor de conjecturi digital-transcendentale nu se opreşte aici: *„Suprarealismul începutului de secol XX apare postmodernizat astfel şi cosmetizat în America mileniului III. Odată ce aterizezi, suprarealismul meu nostalgic şi imaginea mea romantică despre America se digitalizează şi se transformă în hiperrealism. Eu m-aş juca cu cuvintele şi i-aş spune **virtualrealism**, ca şi cum ţi-ai cumpăra nişte ochelari Armani şi ai vedea prin ei live realitatea ca o compoziţie de imagini sparte ale unei picturi abstracte a lui Picasso.“* Bestial! Sîntem hiperimpresionaţi de virtualrealismul cu care Loredana abordează vasta problematică a Americii, anatemizînd prejudecăţile noastre axiologice, referitoare la ochelarii Armani şi contribuţia lor la dezvoltarea cubismului suprarealist. Un singur lucru nu am înţeles deloc: „pattern“-ul ăla transcendental, care se multiplică la infinit, e de la Dolce & Gabbana sau de la Versace?

Nea Radule, hai să-ţi zic şi io reţeta mea preferată: se ia un papagal fraged, la vreo 75 de kile, se abureşte bine o lună-două, se dă lantors, se perpeleşte pe toate părţile şi, cînd e gata să dea-n clocot, se toacă mărunt la portofel şi se serveşte cît mai

După succesul şlagărului *Fata cu şosete de diamant,* pe versuri de Mircea Cărtărescu, Loredana Groza-Boncea se gîndeşte serios la următorul hit după o reţetă de Radu Anton Roman: „Andrei umpluţi cu bani à la Sârbu“

La buena revista

Din ultimul număr pe 2003 al revistei *Story* am aflat, pe baza unor cuantificări admirabil de precise, că Mihaela Rădulescu le-a bătut la fund pe toate Andreele celebre la capitolul apariţii în presă. Clasamentul celor mai multe apariţii o are în moţ pe Mihaela, deţinătoare a 91 de poziţionări pe coperţi de reviste, urmată de Andreea Marin, care a apărut de 83 de ori pe prima pagină glossy a publicaţiilor lunare sau săptămînale de profil. Vine destul de voioasă din urmă Andreea Raicu, cu 53 de apariţii, următoarea e Andreea Esca, expusă de 42 de ori pe tarabe, iar cea de pe urmă este mult mai tînăra Monica Bîrlădeanu, cu 33 de coperţi. Clasamentul propus de *Story* nu a reuşit totuşi să găsească o formulă matematică valabilă, care să stabilească şi frecvenţa acestor apariţii. Dacă ţinem totuşi seama că Mihaela Rădulescu şi-a adunat dovezile celebrităţii sale incontestabile în aproape un deceniu, în vreme ce Monica Bîrlădeanu vîsleşte prin apele mondenităţii româneşti de doar doi anişori, am putea ajunge la concluzia că cea de pe urmă a fost mai harnică şi mai tenace chiar decît campioana topului *Story.* Dar fiindcă deocamdată treptele clasamentului ni se par echitabil împărţite, nu ne mai obosim neuronii cu scormoneli inutile. Pînă la urmă, mai jos sau mai sus aşezate în inimile, vieţile şi revistele noastre, toate ne sînt pe plac...

Veninul şi cînepa

Nu-ţi face sînge rău, Andreea, pentru eşecul cu Cristi! Să ştii că ultima dragoste e cea mai mare. Şi eu l-am iubit pe prim-ministru în calitate de consilier şi, pentru că acum sînt pe liber, înseamnă că n-a fost dragostea cea mare. Ascultă-mă, nu s-au terminat bărbaţii pe pămînt şi prim-miniştri or să tot fie! Iar unii chiar mai mişto!

Emil Hurezeanu de la Europa Liberă şi Andreea Raicu – liberă de la A.S. Roma

Localul bălan

O cană de Borşa

În Borşa ajungi greu – sînt vreo 200 de kilometri din Cluj – da' şi cînd ajungi, ai ce vedea. În primul rînd, vezi că majoritatea maşinilor mici au număr de Italia. Pe plăcuţele de înmatriculare defilează toată Renaşterea italiană, sau, dacă vreţi, toate marile cluburi de fotbal: Roma, Napoli, Milano, Florenţa, ş.a.m.d. Degeaba, însă: italienii n-au venit, ci, spre deosebire de maşinile lor dispărute din faţa casei, ei au rămas în ţara lor natală. O legendă proaspătă, mediatizată strașnic acu' vreo două săptămîni, preamăreşte vitejia poliţiei locale care a confiscat, într-un singur raid de zi, vreo 20 de limuzine.

Dar chiar şi fără această nuanţă exotică, Borşa are un farmec aparte. Acest „aparte“ înseamnă, de fapt, „pe o parte“. Pe o parte a şoselei, pe mîna stîngă cum vii, se înalţă în lemn şi piatră opera lui Ghică Roman, cel mai înstărit sculptor din localitate. Lucrarea cuprinde la bază un local cu mîncare şi băutură non-stop, apoi, pe măsură ce urci, descoperi etajele unui hotel înălţat în diverse etape ale succesului comercial. Ritmul clădirii urmăreşte urcuşul sau stagnările negustoriei, aşa că pensiunea lui Ghică relatează în piatră şi lemn evoluţia lui ca patron. Dacă intri, te trezeşti în *Brazil*, filmul lui Terry Gilliam: bîrne, ziduri, ţevi şi robineţi, adunate într-o logică proprie autorului, dar plină de pitoresc. Între celelalte clădiri, ***Perla Maramureşului*** străluceşte ca un adevărat safir.

Ei, dar dincolo de aspect, trebuie să-i simţi gustul, mirosurile şi tăria. Tăria, ca să fiu exact, bate de 55 de grade în tot imobilul şi se simte chiar la deschidere. Pentru avansaţi se găseşte şi de 60, de prună. După ce ţi-ai făcut 50-100 ml de curaj, poţi da piept cu pieptul de pui tolănit în tocăniţa de ciuperci, specialitatea casei. Bine, dacă eşti mort de foame, poţi să deschizi cu un gulaş de vită de excepţie, imens şi condimentat, să dai cu căciula-n unguri. Mai poţi combina o ciorbă de burtă, dreasă cu smîntînă şi gogoşari, cu un ciolan afumat cu fasole, ambele OK. Iar dacă nu te-a luat ţuica prea tare, poate ţii minte să ceri şi o salată de bureţi muraţi – n-o să-ţi pară rău. În încheiere, atîta-ţi mai spun: ia o carafă din vinul casei: a doua zi o să te miri că nu te doare capul nici după cinci carafe.

Cît despre maramureşeni, fii cu băgare de seamă, că-s oameni aprigi, cu şiş la brîu şi maşină italienească în curte. Nu cumva să refuzi pe vreunu' cînd te-o pofti să bei cu el, că-i bai. Obiceiul locului zice că un bucureştean bun e un bucureştean beat mort.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕✕; preţ: 🚗🚗; WC 🚹🚺.

LEGENDĂ:

🚗🚗🚗🚗 *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar*
🚗🚗🚗 *înainte de a intra;*
e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🚹 *poţi să şi adormi;*
🚹🚹 *curăţel;*
🚹🚹🚹 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🚹🚹🚹🚹 *n-ai putea să mai rabzi?*

dosarele hardcore

„După-amiază cu o nimfomană“

Patricia Osmani, nimfă pentru cititor, mană pentru scriitor

Are și Bucureștiul viața lui secretă, murdară, ascunsă în noua lume a politicii, business-ului, a gulerelor albe și a fustelor scurte și sobre, de firmă. Din cînd în cînd, secretele ies la iveală, fără să știi neapărat de ce. Eugen Șerbănescu (în medalion), fost purtător de cuvînt al guvernului și consul general al României la New York și Los Angeles, a scos în 2003 un roman, *După-amiază cu o nimfomană,* un fel de mărturisire-interviu-fluviu.

Nimfomană ca nimfomană, dar, după ce frunzărești puțin cartea, începi să îți dai seama că personajul central al cărții seamănă cu Patricia Osmani, cunoscută avocată demimondenă din București, în a cărei colecție afectivă par să se fi adunat un Bregovic, un Geoană sau un Adrian Cioroianu.

„Am bani, sunt asociată la o firmă respectabilă de avocatură, eu aduc cele mai multe comenzi, asta e important.“ (Livia Anabela Hosta)

Pagină după pagină, amănuntele care o sugerează pe Patricia se îndesesc, detaliile biografice corespund surprinzător, o notorietate care circula sub forma generoasă a bîrfelor pare să se confirme, iar poveștile se revarsă, suculente, abia mascate de pseudonime extrem de transparente. Livia Anabela Hosta, eroina, își descrie parcursul existențial, care seamănă, punct cu punct, cu cel trasat în CV-ul Patriciei Osmani, așa cum îl găsești în diferite interviuri din revistele pentru femei. Studiile la București și New York – aceleași, slujbele la București și New York, Haga, Sarajevo – aceleași. Livia Anabela Hosta spune: „Eram angajată ca avocată pe Avenue of Americas. Firmă importantă, cunoscută în America și Europa, **Coothert Sisters**“. Dintr-un CV al doamnei Osmani din revista *Eva,* reiese că „în 1997 a lucrat la Tribunalul Penal Internațional de la Haga. În aceeași perioadă, Patricia Osmani a divorțat și a devenit asociat al firmei de avocați **Coudert Brothers** (!), specializîndu-se în fuziuni și achiziții.“

„La banca la care m-am angajat prima dată, după ce m-am întors, președintele m-a întrebat din capul locului: «Te culci cu mine, ca să rezolvăm din start eventualele probleme profesionale dintre noi?»“. (Livia Anabela Hosta)

Livia Hosta se plînge că bărbații români practică un miticism de mahala – „cine, avocata aia blondă și sexy care s-a întors din America? Care a avut emisiunea aceea nostimă, cu tinerii de succes, la televizor? Am avut-o, bineînțeles, e bună rău...“. Patricia Osmani a realizat întîmplător un talk-show la Realitatea TV intitulat „Pe cont propriu“. Romanele sînt ficțiune, dar multe pornesc de la ceva. În cazul *După-amiezei cu o nimfomană,* sîmburii de adevăr sînt de mai multe feluri. Cei strict biografici, oficiali, sînt una. Ceilalți ar putea fi ascunși prin episoade de genul „Olandezul zburător mă luase cu el, nu mai existam... Eram... orgasm după orgasm. Peste trei săptămîni, reușise să-mi facă rost de o bursă la Haga.“ Sau: „A fost primul șantaj sexual din viața mea. Și de atunci nu m-am mai oprit.“

Patricia Osmani, distribuită, pare-se, de prozatorul Eugen Șerbănescu în cel mai tare rol de coincidență din viața ei

Ca să fie lucrurile și mai provocatoare pentru jurnalist, în ultima parte a romanului există o parabolă în care o babă pe nume Petricia se transformă într-o „blondă fabuloasă“. Episodul se leagă în planul ficțiunii de cîteva mențiuni anterioare, ca de pildă „Sînii mi-au căzut. Am hotărît să îi măresc și să îi ridic. Am făcut-o mai tîrziu, cînd am ajuns în America.“ Sau: „Fizicul meu nu era șlefuit. Aveam nevoie de mici retușuri. Așa că am cheltuit 24.000 de dolari, la Roma, pentru liposucția de pe coapse, de unde mi-am tras toată grăsimea.“ Ce-a vrut să zică autorul cu asta?

„Însă tu... trebuie să recunosc, pînă acum, nu te-ai lăudat nimănui. Asta e un fapt, nu mi-am auzit vorbe de la tine. Ești discret.“ (L.A.H., despre autor)

La ultima filă te întrebi: de ce a apărut această carte plină de coincidențe tulburătoare? Din răzbunare? Din prostie? Exhibiționism extrem? Consimțire? Colaborare? Altminteri, un roman extrem de slab, dar foarte interesant din alte motive decît cele literare.

Hosta la vista, baby!

Un love-story sălbatic, pe muzică de giugiuleală

Adi Mutu este noul Enrique al Dianei Munteanu!

Deși chiar nu e cazul să-l compătimesc pe Mutu (nici măcar atunci cînd, ajuns la apusul carierei, va fi silit să-și pună cărțile de poezii în cui), mărturisesc, cînd am auzit că s-a despărțit de animalul ăla de Moran, un val de tristețe mi-a cuprins sufletul, din spirit camaraderesc de stadion, empatie virilă sau dracu' mai știe ce. Ca să aflu, recent, că d-aia nu mai putea el, că eu sufeream că pe mîndreța aia de leopardă pur-sînge n-o mai încalecă nici o genă de-a noastră, de român! Ei bine, Briliantul avea motivele lui să-l doară în bocanc de frămîntările ziariștilor de la București. Diana Munteanu, DJ-iță cu legitimație de MTV (datorită căreia s-a strecurat în camera de hotel a lui Enrique, să-i ia un interviu fulger de vreo patru ore), stătea la pîndă, amușinînd aburul discret al despărțirii. De fapt, atacul preliminar survenise încă din vară, cînd Diana și Briliantul petrecuseră cîteva clipe minunate, de probă, într-un context estival de pe meleaguri străine. Faptul (mai puțin faptele, în dinamica lor intimă) nu era necunoscut părinților lui Mutu, care aprobau tacit aventura răsfățatului lor fiu și sponsor al familiei. Bănuim chiar că, în timp, Diana le-a devenit ușor simpatică, în ciuda unei reputații cam

ofilite după polenizări succesive în compania unor alți oameni de sport ai unor diferite momente: Dinu Pescariu, Miu, Neaga, ca să nu-l mai pomenim pe celebrul domn Lucian, nepot al lui Gigi Becali, cu vînă și lovele de machidon bazat. Adevărul-adevărat (așa cum transpare el din discreția cu care Mutu abordează noua lui relație, de o vădită spiritualitate carnală, cu Diana) este că și pe el îl deranjează puțin reputația fetei – care nu-i sfîntă și nici doctorandă în modelling. Nu pare, deci, genul de gagică pe care s-o bage-n *Sun*, la concurență cu fițoșeniile trendy ale Victoriei Beckham. Așa încît, înainte de Sărbători, Diana a petrecut o săptămînă la Londra, într-o secretoșenie tandră, absolută. Vizitele continuă. Dar simt deja, prin empatie sau din pur raționament, că Mutu nu-i pe deplin mulțumit: Diana nu știe decît poezii din Enrique Iglesias, iar la cumpărături îl lasă numai pe el să rezolve problemele alea grele de matematică, cu cifre cu cîte zece zerouri.

Biroul de moravuri ușoare

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

Boncea lansează programul social „PROmânia 1“!

Cînd nimeni nu mai credea că așa ceva este posibil, iată, noi credem că va fi: Andrei Boncea, simbolul cu ochelari al PRO TV-ului, tehnocratul introvertit de la Media PRO Pictures, va lucra pentru TVR (o televiziune liberă, care, altminteri, împărtășește același premier ca și PRO TV-ul). Cele două instituții se află în tratative avansate pe marginea unui sit-com popular, pe care Media PRO ar trebui să-l producă, iar România 1 să-l difuzeze cît mai grabnic. Despre subiectul serialului nu știm nimic, dar sperăm că nu va fi cu Vacanța Mare, Busu, Abramburica sau Adrian Năstase – acesta din urmă fiind mult mai potrivit pentru o telenovelă romanțioasă, gen *Și bogații plîng.*

Janine, într-o nouă zugrăveală

Despre divorțul lui Sârbu nu s-a mai auzit nimic din cîteva milioane de motive pe care nu le cunoaștem, dar le bănuim în dolari. Despre Janine însă, se aud tot felul de lucruri și, în egală măsură, de sume. Sume mari, cheltuite recent cu ocazia renovării din temelii a casei din Dorobanți, o cochetă, dar încăpătoare proprietate personală. Pe care Janine a decis s-o renoveze din temelii (inclusiv schimbat mobilă și, ghicim noi, șters orice amintire a unei bărbi grizonate care altădată se tundea jucăuș în chiuveta din baie), operație executată la sfîrșitul anului, să fie gata de Sărbători. Adică exact cînd Janine s-a întors în țară, inaugurînd noul cuibușor de nebunii materne printr-o petrecere intimă, cu copii. Ai ei și ai Andreei Esca, mînca-le-ar mama de năpîrstoace alintate!

Craioveanu va fi un tată bun, peste media lui Zero

Și tot despre copii va fi vorba în cele ce urmează, țineți-vă bine. Se aude că soția lui Vlad Craioveanu este însărcinată! Vestea ne bucură enorm, dar, în egală măsură, ne îndeamnă la adînci meditații. Și anume, despre cum, de acum înainte, dementul ăsta adorabil de Craioveanu va trebui să fie mult mai responsabil, puțin mai meditativ în emisiunile sale. Nu de alta, dar cînd va veni copilul și va începe să se uite noaptea la televizor, o să creadă că bulinuța roșie e la filmele de groază, atunci cînd aleargă niște oameni răi după tati, să-i spargă camera.

Cine nu vrea să fie vedetă TV are, desigur, un motiv frumos

Uitați-vă bine la ea: este, în opinia mea și a Mihaelei Rădulescu, cea mai frumoasă femeie din România! Mihaela a spus-o, textual, în emisiunea ei, *Gala,* care n-o fi ea chiar cea mai puțin urmărită din țară, dar are un decor superb! Superbă este, cum spuneam, și Catrinel Menghia, de profesie top-model al Agenției MRA, cunoscută publicului larg din România prin faptul că este iubita unui băiat drăguț de la Krypton, care n-are Rolex și nici șekelii lui Elan, dar compensează totul printr-o privire blîndă și o voce la fel de hotărîtă. Ei bine, Mihaela este atît de decisă să facă din Catrinel o mare vedetă de televiziune la B1 TV (unde te poate vedea absolut toată lumea care trece pe Calea Victoriei), încît nu precupețește nici un efort în a-i propune chestia asta săptămînal, deși pe fată n-o interesează aspectul. Mă rog, poate că fata cîștigă prea bine din modelling în niște țări în care n-a auzit nimeni de Krypton și nici de Porsche-ul Mihaelei.

Ce caută discoteca Arsenal din Vaslui tocmai în Vaslui?

În orașul Vaslui, din județul cu același nume, Vaslui, se află un Centru de Distracții super, cu numele Arsenal. El adăpostește una dintre cele mai moderne discoteci din țară, din Europa de Est și, poate, chiar și din Vaslui, unde lipsește termenul de comparație. Patronul acestui loc se numește Valentin Darie, e poreclit Pastilă și cîntă la vioară în show-uri și emisiuni la Divertis. E băiatul acela cu ochelari, cu chelie și fără texte. Pentru că e foarte umblat prin lume, tot complexul și l-a proiectat ca să-i aducă aminte de locurile prin care a colindat. Așa că aceia care vor să vadă cum arată un club civilizat din lumea largă, ori merg în lumea largă, ori merg în Vaslui!

Stăpînul Catrinelelor

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Precizarurile au fost aruncate

O să începem prin a face două precizări, cum ar spune primarul Vanghelie: ca să ne capacităm să ne merge bine tot anul... Prima precizare care este: într-adevăr, aveţi dreptate aceia care ne-aţi scris că, în domeniul camerelor digitale, site-ul lui Steve **www.steves-digicam.com** – despre care vorbeam în penultimul număr din 2003 – este bătut la fund de către mai amănunţitul **www.dpreview.com**. Mulţumim!

Şi a doua: în cazul în care adresa **www.starterupsteve.com/swf/subliminal.html** – cea publicată chiar în ultima ediţie – conţine vreo liniuţă, atunci aceea e numai şi numai din cauza faptului că altfel ea nu ar fi încăput într-un singur rînd şi a trebuit să fie despărţită în silabe. Este şi cazul tuturor link-urilor lungi, pe care colegii Corina şi Florin Iaru de la departamentul DTP sînt obligaţi să le mai tranşeze din cînd în cînd pentru a le face loc în pagină. Le mulţumim şi lor pe această cale!

Get your copy now at 123di
Latest digital camera reviews / previews
Welcome to Digital Photography Review
Latest news
Tuesday, 30 December 2003
DCResource's Sony DSC-F828 review

Circulaţi, circulaţi şi iar circulaţi!

Dacă pentru majoritatea dintre dumneavoastră ziua de 31 decembrie a prilejuit întîlnirea cu cei mai buni prieteni, ciocnirea unui pahar de şampanie de trotuar sau înlăturarea urgentă din balcon a petardelor aruncate de la etajele superioare, pentru site-ul **www.politiarutiera.ro** ultima zi a lui 2003 a fost una de tristă amintire. Şi asta pentru că 31 decembrie a fost data-limită pentru depunerea ofertelor de cumpărare a site-ului. Cel puţin aşa au fost anunţaţi toată luna decembrie cei care au încercat accesarea respectivei pagini. Ba mai mult, licitaţia cică a pornit de la – ce ruşine! – 100 de euro, plus TVA... Oare ce-o să se aleagă de site-ul Poliţiei Rutiere? Ce se va alege de Taz, Duffy Duck, Tweety şi celelalte personaje care se potriveau atît de bine cu numele domeniului? Rugăm persoanele cu dare de mînă să scoată cîte un dolar din buzunar şi să ajute Poliţia Rutieră să-şi păstreze site-ul. Apropo, dacă se poate, pentru nişte copii nostalgici, se întîmplă s-aveţi şi nişte „Lolek şi Bolek“ sau, dacă nu, măcar „Nu, zaieţ! Pagadi!“?

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

LICITATIE
Site-ul www.politiarutiera.ro este acum de vânzare.
www.politiarutiera.ro este unul dintre cele mai vizitate site-uri de pe internetul românesc. In cei trei ani de existenta, acest site a adus in medie 150.000 de vizitatori pe an. Acum oricine poate deveni proprietarul acestui site deoarece www.politiarutiera.ro este scos la licitatie. Cel care este cel mai hotarât de excelenta investitie pe care o reprezinta acest site poate deveni in foarte scurt timp proprietarul lui.
Liciteaza acum !
Licitatia pentru vânzarea site-ului www.politiarutiera.ro incepe pe 1 decembrie 2003 si se termina pe 31 decembrie 2003. Aveti o luna la dispozitie pentru a va trimite ofertele la adresa de e-mail emil@investigatii.ro. Licitatia porneste de la 100 Euro + TVA. Succes!

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Văd că în ultimul timp este de foarte de bon ton să ai, aşa, ceva ca un fel de pasiune, dar mai specială. De exemplu, unora le plac mandatele, altora le plac colecţiile de artă adăpostite în case separate (ştie toată lumea că nu poţi să ai colecţia de Grigorescu în acelaşi loc cu o colecţie Luchian). Eu, de exemplu, mă simţeam foarte deosebit că îmi plac caracatiţele, fascinat fiind de ele ca fiinţe acvatice şi nu ca serial de televiziune despre mafia italiană. Oricum, trebuie să îmi schimb pasiunea de cînd am dat de un tip mai obsedat de caracatiţe decât mine, care are şi site la www.octofetish.cjb.net.**

■ **Vreau să transmit la toţi prietenii mei că anul ăsta e ultimul Revelion pe care îl fac alături de ei. Nu, nu ne-am certat, n-am lăsat nici o femeie să distrugă legăturile dintre noi, nu am câştigat la loto ca să emigrez. Nu. La anul voi fi tot alături de ei în ultima noapte a lui 2004. Doar că eu voi serba Hogmanay, împreună cu restul scoţienilor de pe Pământ. În caz că nu ştiaţi, aşa se cheamă Revelionul la scoţieni. În caz că vreţi să faceţi Revelionul de la anul cu mine, vizitaţi www.hogmanay.net, site-ul oficial al sărbătorii respective.**

■ **Şi pentru că începe un an nou şi pentru publicitatea şi publicitarii din România, m-am gândit să dau un link din care ei să se inspire, ca apoi să îi depistăm şi să îi dăm în vileag în pagina de publicitate. La scriptorium.lib.duke.edu/adaccess găsiţi o bază de date cu 7.000 de reclame tipărite în reviste americane şi canadiene între 1911 şi 1951.**

■ **Există mai multe feluri de infractori. Există infractorii deştepţi şi infractorii proşti. Infractorii deştepţi se descurcă, scapă de lege, îşi fac pile la PSD, ajung parlamentari, eventual miniştri. În schimb, infractorii proşti nu fac nimic. Sau fac închisoare. Iar dacă sunt foarte-foarte proşti, află lumea despre ei vizitând site-ul dedicat non-inteligenţei lor, www.dumbcriminalacts.com.**

Net plus ultra

Nu ne mai trasheţi pe dreapta

www.dpr.ro este noul site al Direcţiei Poliţiei Rutiere, pe care vă recomandăm să-l vizitaţi cu viteză redusă. Asta pentru că pe el se află o listă la zi cu toate radarele amplasate în ţară, însoţită de nota că acestea pot fi reaşezate pe parcursul unei zile în funcţie de mai multe criterii. Nu se spune care criterii, dar s-ar putea ca unul dintre ele să fie gradul de subţirime al portofelelor agenţilor care îngrijesc de radare. Tot pe **www.dpr.ro** puteţi găsi primul cod rutier serios adoptat la noi, numit „Regulament pentru trăsurile de piaţă şi Bucureşti“. Trei din reglementările acestui cod ni s-au părut mai interesante*: „Trăsurile să fie curate şi de bună stare, iar hrana cailor să fie: fân, ovăz şi orz, căci orice trăsură cu cai în stare de slăbire se va opri d-a mai circula“; „Conducătorii n-au voie a fuma când sunt în mers cu muşterii“* şi *„Birjarii prinşi pe capră beţi, se vor aresta“*. Iată aşadar primul act normativ care a făcut posibilă această interesantă breaslă a poliţistului rutier, fără de care ideea de banc cu poliţişti ar fi rămas o nălucă în mintea umană. Acest cod primitiv a dus la dezvoltarea unei meserii complexe, pe care o aveţi ilustrată, în toată profunzimea ei, în imaginea de mai jos, culeasă tot de pe **www.dpr.ro.** „Poliţist cu căciulă ridicolă, dirijînd în zăpadă“, cum am numi noi superba ilustraţie, este cea mai bună dovadă a autorităţii cîştigate cu trudă şi onoare de-a lungul veacurilor de către apărătorul rînduielilor noastre rutiere. Nouă nu ne mai rămîne decît a spune: „Alo, domnu' cu căciula albă, nu vă mai foiţi, dom'le, atîta, că nu se vede scrisu' de pe număru' de înmatriculare!“

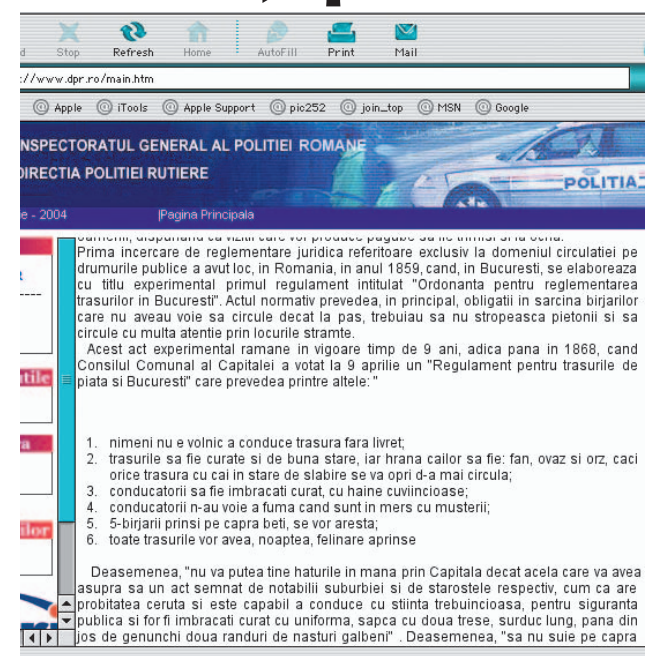
Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
://www.dpr.ro/main.htm
Apple iTools Apple Support pic252 join_top MSN Google
NSPECTORATUL GENERAL AL POLITIEI ROMANE
IRECTIA POLITIEI RUTIERE
POLITIA
- 2004 |Pagina Principala
Prima incercare de reglementare juridica referitoare exclusiv la domeniul circulatiei pe drumurile publice a avut loc, in Romania, in anul 1859, cand, in Bucuresti, se elaboreaza cu titlu experimental primul regulament intitulat "Ordonanta pentru reglementarea trasurilor in Bucuresti". Actul normativ prevedea, in principal, obligatii in sarcina birjarilor care nu aveau voie sa circule decat la pas, trebuiau sa nu stropeasca pietonii si sa circule cu multa atentie prin locurile stramte.
Acest act experimental ramane in vigoare timp de 9 ani, adica pana in 1868, cand Consilul Comunal al Capitalei a votat la 9 aprilie un "Regulament pentru trasurile de piata si Bucuresti" care prevedea printre altele: "
1. nimeni nu e volnic a conduce trasura fara livret;
2. trasurile sa fie curate si de buna stare, iar hrana cailor sa fie: fan, ovaz si orz, caci orice trasura cu cai in stare de slabire se va opri d-a mai circula;
3. conducatorii sa fie imbracati curat, cu haine cuviincioase;
4. conducatorii n-au voie a fuma cand sunt in mers cu musterii;
5. 5-birjarii prinsi pe capra beti, se vor aresta;
6. toate trasurile vor avea, noaptea, felinare aprinse
Deasemenea, "nu va putea tine haturile in mana prin Capitala decat acela care va avea asupra sa un act semnat de notabilii suburbiei si de starostele respectiv, cum ca are probitatea ceruta si este capabil a conduce cu stiinta trebuincioasa, pentru siguranta publica si for fi imbracati curat cu uniforma, sapca cu doua trese, surduc lung, pana din jos de genunchi doua randuri de nasturi galbeni" . Deasemenea, "sa nu suie pe capra

V-am print, vrăjitoarelor

Pentru cei care se dezgustă de un cap sec

Şi totuşi, iarna poate fi ca vara. Între valurile de zăpadă lumea face lejer plajă în slip, mai ales dacă a luat la bord nişte Murfatlar. Ar putea părea un banc sec, dar nu, sînt chiar două bancuri seci, întrucît el e tînăr şi musculos, iar ea, băboanţă şi stafidită. Reclama de mai jos a fost surprinsă nudă în Buşteni, în timp ce în Bucureşti se desfăşura unul şi mai sec şi mai impudic. Pe Băsescu, în stradă, tocmai îl prinsese zăpada din nou în fundu' gol.

Troian Băsescu

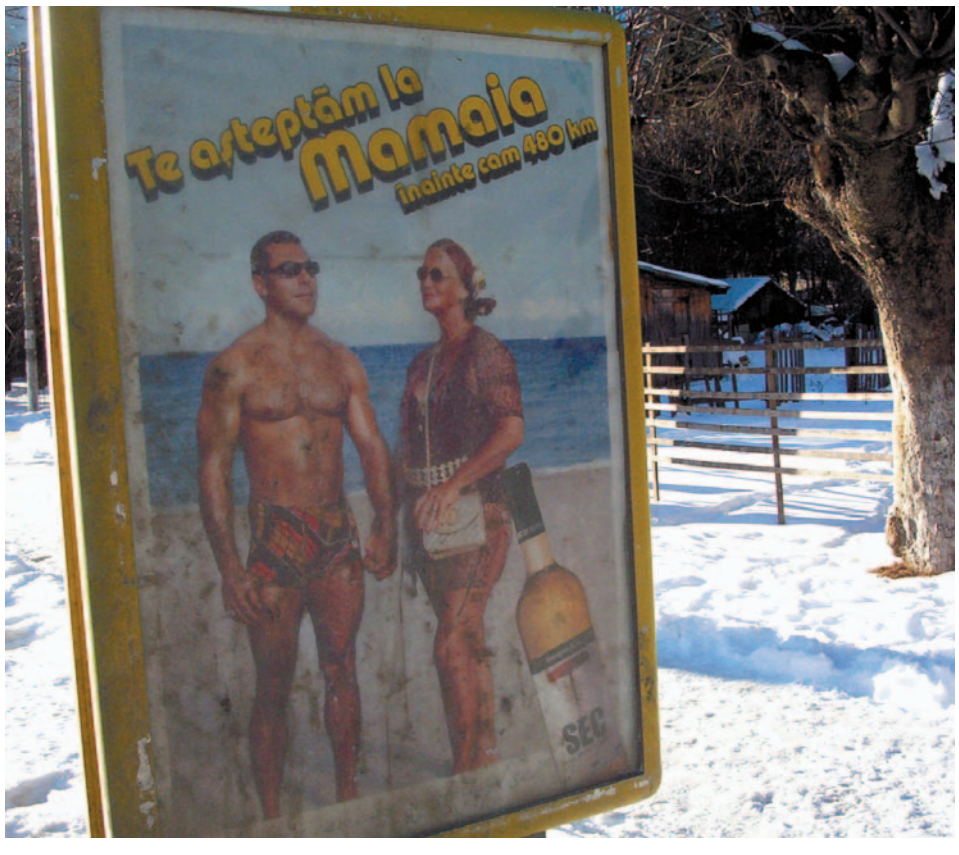

Un an ou fericit!

Iată încă o dovadă că nu mărimea contează. Ba nu contează nici măcar gramatica, căci, lucru cunoscut de toată lumea, oul nu ştie carte. Se recomandă aşadar pentru micul dejun în familie, dar numai după ce pleacă copiii la şcoală. Mare atenţe, deci, la copii, nu lăsaţi oul pe mîna lor. Deşi între cornul şi laptele de la Năstase, un ouşor de la Ilie Sârbu n-are cum să strice.

De la alfa la omleta

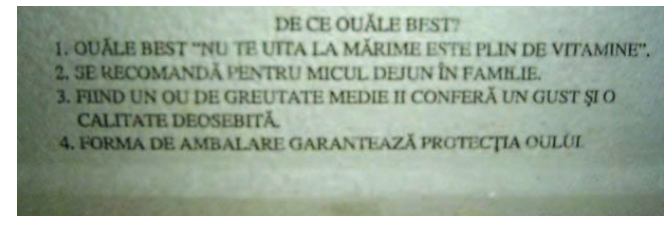
DE CE OUĂLE BEST?
1. OUĂLE BEST "NU TE UITA LA MĂRIME ESTE PLIN DE VITAMINE".
2. SE RECOMANDĂ PENTRU MICUL DEJUN ÎN FAMILIE.
3. FIIND UN OU DE GREUTATE MEDIE II CONFERĂ UN GUST ŞI O CALITATE DEOSEBITĂ.
4. FORMA DE AMBALARE GARANTEAZĂ PROTECŢIA OULUI

Condica de sugestii şi reclame

Hai la Sinaia, unde a schiat tataia

După ce Academia Română a decis că trebuie să vorbim ca pe vremea lui Pazvante Chioru', cu „sunt" în loc de „sînt", la centrul de închirieri schiuri din Sinaia a fost dus mai departe proiectul impunerii limbajului moşnegesc. Nu trebuie să fii Sherlock Holmes ca să-ţi dai seama că autorul anunţului alăturat e probabil un nonagenar, care, remarcabil, a învăţat să utilizeze calculatorul şi imprimanta. Şi e de apreciat că a reuşit să convingă maşinăria să nu se mai autocorecteze şi să accepte pînă la urmă neoarhaismul „eckipament complect".

Coana Schiriţa

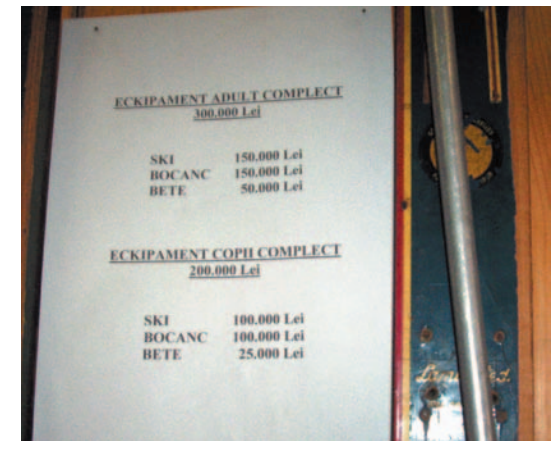

Liberaţia de libertate

La sloganul şi la mulţi ani

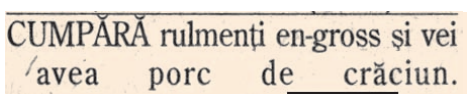
CUMPĂRĂ rulmenţi en-gross şi vei avea porc de crăciun.

Noi sîntem o mică firmă de publicitate cu multe idei bune şi avem o mulţime de slogane cu care spargem piaţa de sărbători şi nu numai. Iată doar cîteva exemple: „Cumpără maşini de tricotat nr. 10 şi vei avea miel de Paşte, cumpără dispozitiv îndoit ţevi şi Moş Nicolae o să îţi umple şosetele, cumpără maşină de matriţat şi vei avea mărire de salariu, cumpără clăpari en-gross şi vei avea pensie mare." Sau ce ziceţi de asta: „Cumpără maşini de cusut Singer şi vei avea loc de veci!"?

Ceai de rulmentă

Banii n-aduc copiilor fericirea

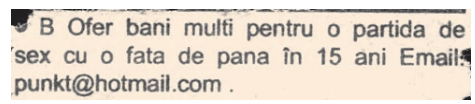
B Ofer bani multi pentru o partida de sex cu o fata de pana în 15 ani Email: punkt@hotmail.com .

El: Ia zi, fetiţa, ştii ce se întîmplă dacă te sui la nenea ăla în braţe?

Ea: Da, îmi dă să mă joc cu un bastonaş mare.

El: Daaaa. Da' ştii ce se întîmplă dacă te sui la nenea ălălalt în braţe?

Ea: Da, îmi dă să mă joc cu un bastonaş mai mic.

El: Daaaa. Da' dacă te sui la mine în braţe, ştii ce îţi dau?

Ea: Da, un bastonaş mic.

El: Şi o ciocolatăăăă.

Miţa Boston

La „România de mâine" e ca mai ieri

Stilul mesajelor propagandistice de sfîrşit de an, adresate poporului de tovarăşul secretar general Nicolae Ceauşescu, care umpleau ziarele şi revistele vremii, a fost preluat în epoca de aur a capitalismului. Un mesaj de sfîrşit de an a plasat în mai toate ziarele, pe jumătate de pagină, şi Aurelian Bondrea, personalitate marcantă a comunismului, cu merite deosebite la instruirea securiştilor români. Întrucît ditamai mesajul său de 2004, în care face cu limbă de lemn publicitate Universităţii „Spiru Haret", nu încăpea în această pagină, vă oferim o variantă pe măsura noastră, în acelaşi stil.

Mesajul

**prof. univ. dr. Aurelian Bondrea,
unul din cei mai iubiţi fii ai neamului,
ctitor de nădejde al Universităţii Spiru Haret –
instituţie fundament pentru viitorul
unei societăţi multilateral cultivate,
platformă de susţinere a celor mai măreţe idealuri,
far călăuzitor al poporului pe calea ştiinţei şi tehnicii –
a adresat studenţilor şi cadrelor didactice ale Universităţii
Spiru Haret, tuturor oamenilor muncii din România**

Bla-bla-bla-bla-bla şi bla-bla! „Am readus în atenţia dumneavoastră doar cîteva din realizările semnificative ale anului de care ne despărţim. Toate aceste împliniri nu ar fi fost posibile fără efortul, dăruirea, responsabilitatea dovedite de întregul personal. Tuturor le adresez cele mai sincere şi calde mulţumiri."

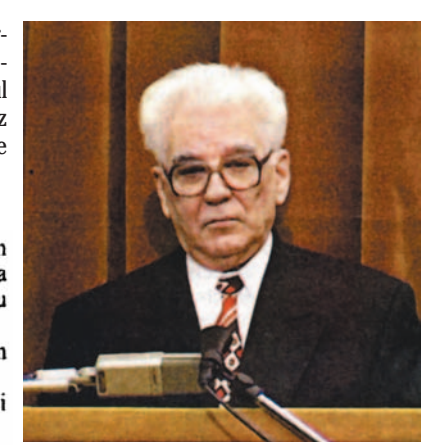

Luni, 22 decembrie 2003, a avut loc în Sala Studio, din Palatul Învăţământului, Ştiinţei şi Culturii, tradiţionala sărbătoare a Pomului de Crăciun organizată pentru profesorii şi studenţii Universităţii *Spiru Haret*.

Rectorul Universităţii *Spiru Haret*, prof.univ.dr. Aurelian Bondrea, a rostit cuvântarea pe care o publicăm mai sus.

Mesajul a fost primit cu deosebită căldură de cei prezenţi.

Din nou la cassă

– bîrfe economice –

La Cornu, Năstase pune coarne europenizării

Aflăm din surse sigure că România devine, încetul cu încetul, pe regiuni, o ţară europeană. După „provincia europeană Vrancea“, a venit, iată, şi rîndul zonelor limitrofe de la Cornu să se europenizeze. Semnele sînt vizibile încă de la intrarea în comună, unde a fost construit un pod după standarde şi bugete europene, deşi categoria de drum rutier pe care se găseşte edificiul nu indica nici pe departe oportunitatea ridicării unei astfel de măgăoaie. Mai potrivit şi mai economicos ni s-ar fi părut ca podul să fie european doar pe sensul spre Cornu, iar celălalt sens, spre România, să se facă doar din scînduri prinse între ele cu două sîrme, ca să-şi amintească şi Năstase unde se întoarce cînd se întoarce.

Cine nu lucrează nu tărtăşeşte

O altă zonă în curs de europenizare este comuna Tărtăşeşti, în care se ajunge nu pe un drum european, ci doar pe unul naţional, DN7. Faptul că zona este în curs de europenizare poate fi constatat pe măsură ce te apropii de ea: nu trebuie decît să observi că, la un moment dat, lăţimea drumului naţional se dublează ca de la sine.

CNVM sau C nu NVM

Comisia Naţională de Valori Mobiliare, CNVM, cum îi spunem noi cînd zicem vorbe urîte despre ea... Deci, reformulăm: CNVM, căci avem din nou vorbe urîte despre această instituţie, şi-a stabilit bugetul pe anul acesta, din care aflăm că, lunar, pentru fiecare angajat se vor cheltui 70 de milioane de lei. Sumă de altfel meritată, fiindcă CNVM tocmai ce-a încheiat anul trecut cu o gafă din care s-au pierdut cîteva milioane de valută.

Yasser ArAPAPS

Despăgubirile către foştii proprietari, aruncate de PSD pe APAPS-ul sîmbetei

Doamnelor şi domnilor, pe scurt, dragi tovarăşi de la PSD şi dragă nea Nelule. Iată că, după ani în care proprietatea privată a fost un moft, iar cea naţionalizată – nu mai mult de un of, partidul dumneavoastră s-a hotărît să facă unele îndreptări. Aveţi alături „Lista societăţilor comerciale propuse de APAPS pentru acordarea de măsuri reparatorii prin acţiuni“. Nu, nu vă chinuiţi cu tabelul, ştim că vă este greu să-l înţelegeţi, deşi, avînd în vedere cîte procente şi zerouri conţine, ar trebui să vă stîrnească măcar un minim interes.

LISTA SOCIETATILOR COMERCIALE PROPUSE DE APAPS PENTRU ACORDAREA DE MASURI REPARATORII PRIN ACTIUNI

	Denumire Societate	Cod Fiscal	Sediul Societatii	Obiectul principal de activitate	Capital Social (lei)	Cota APAPS (%)	Valoarea nominala a unei actiuni (lei)	Valoarea ultimei tranzactii	Simbol/ Piata de tranzactie
	0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	UNI MEGA COM SA ALBA	13885543	Str.Republicii nr.9 Alba Iulia, Jud.Alba	(5248)Alte tipuri de comert cu amanuntul in magazine specializate	156.364.000	0,0179	1.000	2.500 lei/actiune	UNME / RASDAQ
2	ALIMENTCOM 12 SA TULCEA	7572026	Str.Podgoriilor Bl.B1 Tulcea	(621)Negot.cerl,comert cu amanuntul	58.200.000	2,2361	25.000	5.599 lei/actiune	ALIU / B.V.B.
3	POLICOLOR SA BUCURESTI	320318	Bl.Theodor Pallady Nr.51 Sector 3 Bucuresti	(2414)Fabr. Lacuri si vopsele,rasini sintetice, cerneluri tipografice, diluanti	71.257.474.000	1,0592	1.000	5,750 lei/actiune	PCL / RASDAQ
4	COMCEREAL ILFOV SA	8208989	Str.Doamnei nr.0 Sect.3 Bucuresti	(1441)Comert cu produse agricole	30.254.825.000	3,4611	25.000	3,700 lei/actiune	CMIL / RASDAQ
5	NISACOM SA TULCEA	7571802	Babadag 7 Tulcea	(5248) Comert si servicii de alimentatie publica	30.275.000	1,3212	25.000	17.500 lei/actiuni	NISA / RASDAQ
6	I.C.H. CONSTRUCTII GRUP CONSTANTA	13502653	Str.Albastrelelor nr 14 Constanta	(4523) Constr. autostrazi, drumuri, aeroporturi, constr.sistem.sport	5.992.775.000	2,6857	25.000	5,200 lei/actiuni	ICHC / RASDAQ
7	TABARA TINERET VICTORIA SACONSTANTA	13502616	Navodari Constanta	(5511) hotelun si motelun cu restaurant	7.220.590.000	2,6601	25.000	5,100 lei/actiuni	TBTV / RASDAQ
8	AMYLUM ROMANIA SA COVASNA	556872	Str.Fabricii nr.6 Tg.Secuiesc Jud.Covasna	(1502) Fabricare amidon	8.534.076.000	0,7680	1.000	500 lei/actiuni	AMIX / RASDAQ
9	AGROMEC LIVEZI DOLJ	8171931	Com.Livezi Loc.Livezi Jud.Dolj	(1441) Serv.pt mecanizarea agr si protectia fitosanitara	104.416.000	3,4774	1.000	300 lei/actiuni	AGLI / RTASDAQ
10	AGROMEC TUGLUI DOLJ	8141898	Com.Tuglui Loc.Tuglui Jud.Dol	(1441) Serv.pt mecanizarea agr si protectia fitosanitara	134.359.300	0,3691	1.000	nu a fost tranzactionata	AGTV / RASDAQ

Cum se-ntrece orice măsură reparatorie

Să vă explicăm: acest tabel conţine resturile de capital pe care statul le mai deţine, prin APAPS, la 10 societăţi comerciale. Este vorba de aşa-numitul „capital de control al statului“, adică de un capital mărunt, măsurat în acţiuni pe care nimeni nu mai vrea să le cumpere. Ce face statul cu acest capital insolvabil? Îl foloseşte ca „măsuri reparatorii“ pentru foştii proprietari care nu-şi mai pot recupera averile confiscate tot de stat. Care foşti proprietari vor fi asociaţi, forţat, cu noii majoritari din societăţile întabelate de APAPS. Astfel, „măsurile reparatorii“ vor fi lăsate la cheremul majoritarilor, mulţi dintre aceştia fiind pesedişti pînă-n măduva contului. Este evident că majoritarii nu vor avea nici un interes să cumpere de la „despăgubiţi“ măruntul procent, care devine şi mai mărunt la fiecare majorare de capital. Aşa că, prin grija PSD-ului, foştii proprietari vor rămîne cum rămăseseră şi pînă acum: şi furaţi de PSD, şi cu averile confiscate.

PSD lasă proprietarul Kiseleffter

În final, mai aflaţi că aceste strategii capitaliste pline de substrat criptocomunist se plănuiesc la PSD, cu sediul în Şoseaua Kiseleff, într-o vilă naţionalizată a familiei Prodanoff şi trecută după Revoluţie în proprietatea publică privată a statului. Familia Prodanoff poate acum să-şi recupereze paguba devenind proprietară de mărunţişuri la o fabrică controlată de biznismanii PSD-ului. Nimeni, în afară de PSD, nu şi-a imaginat că, după atîţia ani, foştii proprietari vor deveni parteneri de afaceri cu urmaşii celor care le-au naţionalizat averile. Asta da reconciliere!

Biroul de aprofundări contabilicești

Autobuziness pe plaiuri craiovene

Copilul teribil al celor două mari partide care au fost la putere din ’47 încoace, proaspătul vicepreşedinte al PSD Dolj, Iulian Ocroteală, a anunţat populaţia Craiovei, la apropierea sfîrşitului de an, că Moşu’ le-a adus 11 autobuze noi în care lumea care încă mai are serviciu să senghesuie dimineaţa. După cum probabil ştiţi, Ocroteală este responsabil cu transportul public în Craiova şi veghează zi de zi la afundarea în faliment a Regiei Autonome de Transport (RAT) locale, treabă pentru care ia un salariu lunar de 40 de milioane de lei. De banii ăştia, Ocroteală prestează în folosul obştii o muncă deosebit de complicată, aşa cum a fost şi cea necesitată de cumpărarea autobuzelor. Muncă pe care, ca s-o înţelegem şi noi, prostimea, o vom desfăşura în 5 faze:

Faza 1. Ocroteală face licitaţie pentru cumpărarea autobuzelor, dă cîştigare firmei BMS din Bucureşti, face contract de leasing pe 5 ani cu Demir Romlease, care să-i asigure finanţarea după ce Regia plăteşte un avans de 160.000 de euro plus o taxă administrativă de 16.000 de euro şi TVA. Avansurile se plătesc din subvenţiile date de Consiliul Local, se recepţionează autobuzele şi începe distracţia de la Faza 2.

Faza 2. Creditorul Demir Romlease cere o scrisoare de creditare din partea Consiliului Local, iar acesta aude pentru prima dată că-i băgat într-o afacere cu autobuze noi. Se fac presiuni din exterior, dar opoziţia din Consiliu refuză să voteze înglodarea pe 5 ani, crezînd probabil că, în toamnă, va fi lăsată să cîştige alegerile.

Faza 3. Moş Vasile Bulucea evită să emită vreo părere, neştiind cui, cum, cînd, unde şi cît îi revine comisionul.

Faza 4. Se lămureşte mai întîi Faza 3. După care, rînd pe rînd, 16 consilieri municipali sînt chemaţi în birou la Bulucea şi convinşi, pe căi specifice, să fie de acord cu creditul lui Ocroteală.

Faza 5. Au loc pupăturile, masa verde şi dansul, în mare secret, la ceas de seară pînă-n zori, marţi, 23 decembrie, la restaurantul „Craiova“. Prilej de felicitări între primar şi cei 16 consilieri pentru alegerea făcută. Prilejul a facilitat şi verificarea gradului de adezivitate a noii bancnote cu Ion Luca pe frunţile membrilor tarafului antamat pentru zaiafet. Deşi a fost o cheltuială mărişoară, Ocroteală s-a descurcat cu simţul de răspundere care-l caracterizează, oficialii fiind pe deplin mulţumiţi la întoarcerea acasă de taxiurile RAT.

Auto, moto, văleu

Săgeata de inimă albastră

Teribila Săgeată Albastră circulă acum, sub denumirea de Trenul Zăpezii, şi spre staţiunile din Valea Prahovei, cu oprire, de la Bucureşti, în Sinaia (timp record: numai o oră şi 27 de minute, în iernile care nu ne iau prin surprindere), Buşteni, Azuga şi Predeal. Iar asta se va întîmpla cam cît va dura sezonul de schi sau, mă rog, măcar pînă se va strica Săgeata. De la Bucureşti pînă în oricare dintre staţiunile enumerate, biletul costă, la clasa a doua, pe o distanţă de circa 140-160 de kilometri, 175 de mii. Însă, dacă la Sinaia nu este zăpadă, iar turistul se hotărăşte să meargă la Buşteni, de exemplu, pentru un bilet de călătorie cu Săgeata Albastră trebuie să plătească exact 73.000 de lei. Şi asta pentru numai vreo 5-6 kilometri de cale ferată, cînd pe aceeaşi distanţă, cu maxi-taxiul nu costă decît ridicola sumă de 10.000 de lei, iar pe jos, şi mai puţin.

Valea Rahovei

Săptămîna străinilor

Acum, că am intrat în noul an, aș vrea să vă spun numai lucruri bune care aici să se adune. Dar nu e după mine, după cum se vede bine. Sau, dacă vreți, e jumătate-jumătate, după cum o dovedește prima știre din această rubrică. Adică pentru cititoarele de sex feminin va fi bună, pentru cititorii de sex masculin, nu tocmai. I-am lăsat pe cei de sexe incerte sau contrare la o parte. Iată știrea: cercetătorii britanici au ajuns la concluzia că femeilor le prieste căsnicia, le face bine sănătății mintale, pe cînd pe bărbați îi predispune la boli mintale. Partea și mai proastă pentru bărbați este că, dacă sînt singuri și nu se antrenează într-o relație, sînt și mai predispuși la dileală! Femeile, deși singure, nu sînt atît de afectate. Cum căsătoriile de pînă acum presupun o femeie și un bărbat, iată de ce vestea e doar pe jumătate bună, favorizînd sexul frumos, nu sexul tare! ● Tot din Marea Britanie vine și următoarea știre care e pe trei sferturi nasoală! Cică s-a pus deja la punct un dispozitiv, un fel de telecomandă, prin care polițiștii pot trage pe dreapta, obligatoriu, toate mașinile cu care au treabă. De asemenea, ei pot limita, tot prin telecomandă, viteza pe anumite porțiuni de

șosea. De fapt, știrea este pe trei sferturi bună pentru că, dat fiind faptul că în Marea Britanie se circulă invers, înseamnă că telecomenzile te trag pe stînga! Ceea ce la noi, restul europenilor șoferi, nu e valabil! ● Cercetătorii australieni au ajuns la concluzia că omul se trage din corali! Ei, nu știu ce vor zice teologii, dar în București acest lucru este, într-un fel, recunoscut pentru că există un Templu Coral!

AgenCIA de presă

Eveniment editorial – o nouă carte de Vladimir Tismăneanu

Stalinism pentru eternitate
– o istorie politică a comunismului românesc

Apărută în octombrie 2003 la prestigioasa casă editorială University of California Press, îndelung așteptata carte a profesorului american de origine română Vladimir Tismăneanu, de la University of Maryland (Distinguished Scholar – Teacher, 2003-2004), propune o fascinantă analiză a genezei, ascensiunii, crizelor interne și prăbușirii comunismului în România. Bazată pe documente din arhivele secrete ale PCR și pe sute de interviuri realizate de-a lungul a peste douăzeci de ani, cartea reprezintă o lectură obligatorie pentru toți cei care vor să înțeleagă natura comunismului românesc, luptele acerbe pentru putere și efectele catastrofale ale experimentului utopic totalitar în România. Întemeiată pe o perspectivă comparativă, cartea lui Vladimir Tismăneanu oferă repere esențiale pentru priceperea trecutului, prezentului și viitorului României. Este vorba de o lucrare extrem de originală menită să plaseze comunismul românesc în ansamblul frămîntatei istorii europene a secolului douăzeci. Lucrarea conține numeroase biografii ale principalilor lideri comuniști (Gheorghe Gheorghiu-Dej, Nicolae, Elena și Nicu Ceaușescu, Petre Borilă, Iosif Chișinevschi, Ana Pauker, Petru Groza, Leonte Răutu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu etc.). **O carte ce nu poate lipsi din biblioteca oricărei persoane interesate de destinul României și al Europei de Est și Centrale în dramaticul secol al douăzecilea. O analiză lucidă a prăbușirii comunismului precum și a moștenirilor acestuia în România contemporană. O lucrare pe cît de erudită, pe atît de accesibilă de istorie, psihologie și sociologie politică. Un excelent cadou pentru dvs., prieteni, rude și cunoștințe, cu orice prilej.**

„O deconstrucție pătrunzătoare și plină de intuiții a unui produs profund idiosincratic al epocii staliniste“ – Zbigniew Brzezinski, fost consilier pentru Securitatea Națională, autorul lucrărilor *The Soviet Bloc* și *The Grand Failure.*

„Lucrare definitivă asupra comunismului românesc, profund documentată și cît se poate de accesibilă la lectură“ – Robert C. Tucker, profesor emerit, Princeton University, autorul lucrării *Stalin in Power: Revolution from Above.*

„Această superbă operă academică se citește ca un roman polițist“ – Andrei Codrescu, comentator National Public Radio, autorul lucrării *The Hole in the Flag.*

Vladimir Tismăneanu (născut în 1951, Brașov) este o figură proeminentă a vieții intelectuale americane și române. Profesor de științe politice la University of Maryland, editorul revistei trimestriale *East European Politics and Societies* și Reagan-Fascell Democracy Fellow la National Endowment for Democracy (2003-2004), el este autorul a numeroase lucrări despre comunism, post-comunism, naționalism și democrație, inclusiv *Reinventarea politicului: Europa de Est de la Stalin la Havel*, *Fantoma lui Gheorghiu-Dej* și *Fantasmele salvării: Democrație, naționalism și mit în Europa post-comunistă*. Este colaborator permanent al posurilor de radio Europa Liberă, Voice of America, BBC și Deutsche Welle și membru al consiliilor editoriale ale unor prestigioase reviste, inclusiv *Journal of Democracy*, *Sfera politicii*, *Studia Politica*, *Human Rights Review* și revista *22*. Articolele sale au apărut în principalele publicații americane și europene, între care *New York Times*, *Washington Post*, *Wall Street Journal* și *Times Literary Supplement*. Doctor Honoris Causa al Universității de Vest din Timișoara și al Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative (București), membru fondator al *Academiei Cațavencu.*

Bogat ilustrată cu fotografii inedite, **cartea poate fi comandată la prețul de $45.00** prin rețeaua *Amazon.com* ori achiziționată direct de la University of California Press (www.ucpress.edu <http://www.ucpress.edu/> sau 1-800-777-4726) ori de la librăriile Borders, Barnes and Noble (www.barnesandnoble.com <http://www.barnesandnoble.com/> ori www.bn.com <http://www.bn.com/>) și alte librării specializate în cărți istorice și politice. Comandată online prin rețeaua Barnes and Noble, cartea poate fi cumpărată cu o reducere de 20%.

Răspunsuri la scrisori

Elena Muntean (Brașov): Poezia dvs. e scrisă din inimă, dar e cam șchioapă pe ici, pe colo. Pînă la urmă, însă, intenția contează.

Gocsalji Ildiko (Satu Mare): Mircea Dinescu nu mai lucrează la noi. Acum lucrează la *Aspirina săracului*, un medicament compensat.

Victor Ruse (Brăila): Aveți dreptate cu Ion Iliescu, care n-a avut grijă ca Marea Neagră să nu ne mai roadă malurile. O să-i dau scrisoarea dvs. lui Liviu Mihaiu. Poate se leagă ceva și luăm de la ruși tezaurul.

Livia Petrescu (Onești): Mulțumiri pentru urările de bine. Te așteptăm cu vești noi.

Anonim (Arad): După știința mea, securiștii care și-au dat duhul nu-și au domiciliul în Rai, cum presupuneți dvs. N-ar avea cu ce să se ocupe acolo, și asta ar fi o pedeapsă pentru ei, care – nu-i așa? – au făcut numai bine pe pămînt.

N.V. (Iași): Mulțumiri pentru urări. Dialogul pe care ni l-ai trimis suferă, din păcate, la capitolul umor.

Eugenia Iamandei (București): Susțineți că SRI-ul utilizează o „emisie de fascicole (laser) de mare precizie“ cu care „cartografiază craniul omenesc și sistemul nervos“ al oamenilor-cobai, pe care face cercetări fără nici o aprobare, provocîndu-le mari suferințe. Părerea mea e că sînt în stare de orice. Sfatul meu e să-i ignorați.

G.C. Rusu (Topleț-Bîrza, jud. Caraș-Severin): Informația pe care ne-ai trimis-o are haz. O s-o folosim!

Costică N. Hodorog (Ploiești): Din păcate, nici noi nu mai avem numerele respective din revistă.

Ștefan AGOPIAN

Coasa lux
– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Rubrica noastră *Coasa lux* vă urează, la început de an, tradiționalul „Morbid a-nviat!“ și „Cînd ne-o fi mai rău, ca la cutremurul din Iran să ne fie!“. Țara petarde, babele se piaptănă cu topoarele nepoților veniți de la discoteci în stare avansată de dixtracție. În timpul ăsta, viața merge înainte, pe ultimul drum. Iată cîteva exemple:

● Începem cu știri mai vesele. Un student din Botoșani și-a tăiat penisul cu un cutter pentru că n-a avut erecție în noaptea de Crăciun. Astfel, studentul a răzbunat cu mîna stîngă, în care ținea nemilosul cutter, ceea ce n-a fost în stare să facă cu mîna dreaptă.

● Continuăm cu un caz și mai vesel, de data asta din orașul în care primar este stadionul „Dumitru Sechelariu“, Bacău. Aici un localnic a supraviețuit după ce s-a aruncat de la etajul 8. Anicky Dudei, cum a fost poreclit bravul moldovean, nu mai mîncase de la ziua primarului, de acum doi ani. Așa că, după ce s-a aruncat de la etajul 8, vîntul l-a purtat pînă pe terasa blocului, unde poate fi văzut și în ziua de azi fluturînd agățat de antenă.

Știrile de la ora chici

Viorel Hrebenciuc e gata pentru in-negrarea în Europa

Întrebat în preajma Sărbătorilor cu cine ar vrea să-și petreacă Revelionul, Viorel Hrebenciuc a dat următorul răspuns ușor halucinant: „Cu o negresă!“. Probabil că Viorel Hrebenciuc a ales această modalitate de a-și petrece momentul de cumpănă dintre ani tocmai pentru a rămîne alături de banii săi, care de obicei își petrec tot timpul anului „la negru“.

Dan Negu'

Atacul sarmalțienilor

Robotul Beagle 2, care ar fi trebuit să transmită imagini în premieră de pe Marte, nu a mai putut fi contactat de sărbători. Normal, dacă era plin de sarmale și chec! Probabil că mai mult ar fi rîgîit, dacă s-ar fi sinchisit să le răspundă nesimțiților ălora de la NASA, care parcă nu știau că e sărbătoare.
Redăm în exclusivitate dialogul care a avut loc între operatorul de la NASA și Beagle 2.
Operator: ***Beagle 2, Beagle 2, răspunde!***
Robot: ***Cine m... m... mă deranjează? Mamăă, ce mă doare cipu'!***
Op.: ***Beagle 2, deschide-ți mobilul! Te somez: deschide-ți mobilul!***
Rob. (își subțiază vocea): ***Sînt robotul robotului Beagle 2. Abonatul Beagle nu poate răspunde, sau nu se află în aria de acoperire, ce morții... e în spațiu, nu la Ghimpați, să-l auziți voi! Lăsați un mesaj după beep... ula, adică. Groah!***
Op.: ***Beagle 2, ți-e rău?***
Rob.: ***Da, mă doare burta! De-abia aștept s-ajung într-un porumb pe Marte! Fir-ați ai dracu' cu sarmalele voastre, unu' dintre inginerii români de la NASA a vărsat pe mine dintr-alea de varză și de viță, și mi-a prăjit toate circuitele cu molan și prunată! La revedere, nu mă mai întorc niciodată pe Pămînt, nehaliților!***

Piftie și Hercule

Un român are chei din aur pentru toate Bushile

Președintele Bush i-a mulțumit într-o scrisoare unui gorjean care i-a făcut cadou două chei din aur: „Cheia SUA“ cu diamant, de 27 de grame, și “Cheia Universului”, de 15 grame. După cum se poate constata la prima vedere, „Cheia Universului” este mai ușoară cu 12 grame decît „Cheia SUA”. Din acest motiv, bănuim că în plic n-a mai încăput și „Cheia CDR” (1,24 kg). În schimb, pe lîngă cele două chei se mai afla și a treia, cea mai valoroasă dintre toate, și anume „Cheița Divinității” (3 grame), da' pentru că era atît de mică, a furat-o poștașul de la Casa Albă să-și facă piercing și să și-o bage-n sfîrc.

Pierce Cosma

Vinovați fără Viena

În închisorile din Austria dotate cu televizor, bibliotecă, room service și aer condiționat au ajuns deținuții austrieci să nu se mai simtă la ei acasă de atîtea inscripții într-o limbă estică scrijelite pe toți pereții, de tipul: „Să moară mama! Gigi 2002“, sau „Nelu Corsaru + Gerhardt Hulberstein = Love“. Tocmai pentru că toate închisorile austriece sînt suprapopulate cu români, guvernul austriac a făcut o ofertă pentru finanțarea construirii unei închisori în România în care să aducă infractorii români prinși acolo. Probabil asta s-a făcut la protestele infractorilor bulgari sau ruși, care vor să mai prindă și ei loc într-o celulă civilizată.

Apus de închisoare

Jurnalul lui Tetelu

Răsturnare spectaculoasă de situaţie: Tetelu părăseşte România. Pentru a se întoarce cu noi aventuri senzaţionale şi-n 2004. Lectură plăcută!

9^20. AM FOST EMOŢIONANT. AM SUNATO PE IUBITĂMEAMI GHEORGE CÎND A FOST REVELIONUL DE CRĂCIUN, AM ÎNJURATO ŞI EAM DECLARAŢ CĂ AŢ. VREA SĂI FAC DOUĂ GEMENI ÎN VÎRSTĂ DE PÎNĂ LA 2 ANI. EA A ÎNCEPUT SĂ PLÎNGĂ, MEA MULŢUMIT ŞI SA MAZTURBAT cu TELEFONUL ÎNTRE SÎÎNI ŞI MEA ZIS CĂ SÎNT COPIIL, CĂ NU IE AŞA SIIMPLU SĂ FACI GERMENI, CĂ ANICĂTELEAŞ GEMENII E DOI GEMENI, NU UN GEAMĂN. CASO LINIŞTESC, EAM DE--CLARAT Co So BAT ŞI Co So F__T DE 2 ORI CASĂ EASĂ SIGUR GERMENI.
(ÎNTREBARE: POŢI SĂ FACI GEMENI DIN EJACULARE PRECOCE????)

11^20. MĂ ÎNTREB: NIMIC NARE NICI UN NONSENS ??? (OARE??)

13^40 ÎN VANCANŢĂ AM FOS LA ROMA. O RUINĂ ROMA!! NUMA RUINE NETERMINATE !!! PĂI SE POATE, CLĂDIRI DIN SECOLUL I ÎNCĂ NETERMINATE ???! REPET, CLĂDIRI DIN SECOLUL I Î.D. (ÎNAINTE DE DUMNEZEU)!!!! PĂI CE ORAŞ E ĂSTA ?? Ai DRACU PRIMARIII ŢIEA Ai ROMEI, No SĂ POATĂ EI SĂ ZUGRĂVEASCĂ CÎT A RIDICAT DECEBAL ŞI TRAIAN ÎN ROMA ARCTICĂ !!!

16^10 A, AM TRECUT ŞI PRIN VIENEŢIA (CAPITALA AUSTRILIEI?) ALTĂ PORCĂRAE DE ORAŞ, ERA INUNDAT TOT! PĂI BINE MĂ, NU GĂSEA EI UN INSTALATOR ÎN TOT ORAŞU ĂLA, CĂMI VENEA MIEMI SĂ MĂ BAG SUB VIENE-ŢIA AIA ALOR So REPAR!
VISU LUI TETELU: VISEZ PENTRU CA SĂ BAG UN MILION DE APOMETRI ÎN VIENEŢIA, SĂ MĂ ÎMBOGĂŢESC DIN AIA !! VĂ DA-ŢI SEAMA, NU APĂ, MUNŢI DE APĂ!!
(ÎNTREBARE? APA CARE SE GĂSEŞ-TE ÎN SPAŢIU SE MĂSOARĂ ÎN LITRI-LUMINĂ ???? CÎŢI LITRII--LUMINĂ DE VIN POŢI SĂ BEI ÎNTRo JUMA-DE-ORĂ-LUMINĂ ??
DA MIE CAŞ UMPLE SPAŢIUL DE VOMĂ-LUMINĂ PĂ O SUTĂ DE ANI DEACUMANCoLO!!!
CÎCAT-LUMINĂ !!)

23^20 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŢ VREA SĂ AM UN SUBMARIN INVIZIBIL DIN CLEŞTAR !!!

munca cu cartea

O pată fără nici o pată

Recentul sezon de Sărbători a însemnat, pentru mine, şi o mică sărbătoare a cititului, profitînd de atîtea zile libere şi liniştite. În această sărbătoare a intrat şi Philip Roth, un autor american contemporan, cu care mă întîlnesc, prin *Pata umană**, pentru prima dată şi pe care unii critici de peste Ocean îl consideră cel mai impresionant romancier american contemporan. Ca admirator al lui Saul Bellow, am luat la început cu circumspecţie această catalogare, dar ea mi s-a părut justificată la finalul lecturii. E clar că avem de-a face cu un autor mare, important, puternic, oarecum în aceeaşi familie cu Saul Bellow, dacă luăm drept criterii universul tematic şi trăsăturile stilistice, ba chiar şi unele strategii narative. Povestea principală, desfăşurată în mediul universitar, se ramifică în poveşti la fel de fascinante, se decodează parţial, se reîncifrează semănînd piste false pentru cititor, reuşind să nu slăbească nimic din tensiune pe tot parcursul celor peste 470 de pagini. Nu vă voi povesti subiectul, vă spun doar că veţi descoperi în *Pata umană* diverse tipuri de impostură (rasială, profesională, socială), comentarii ironice irezistibile, tablouri sociale descrise cu o precizie de savant. Ceea ce m-a impresionat însă cel mai mult la Philip Roth este profunzimea introspecţiei, fineţea observaţiilor ce ţin de psihologia personajelor şi de motivaţiile lor şi, după aceea, reconstituirea acestora într-o ordine firească. *Pata umană* ilustrează exemplar firescul nefirescului.

Ioan T. MORAR

*** Philip Roth, *Pata umană*, traducere de Cornelia Bucur, Polirom, 2003.**

Aventuri cu Baba Gloanţa

Printre multe altele, vacanţa asta, care fuse şi se duse, am aşteptat-o şi pentru a mă tolăni într-o după-amiază şi a savura noile aventuri ale familiei Malaussènilor*. Totul începe la fel de ameţitor, obligîndu-te să citeşti la foc automat, fără pauză de ţigară. Totuşi, de la un moment dat, începi să te prinzi destul de uşor de maniera în care Penac ţese covorăşul fermecat după un model pe care cred că-l visează şi noaptea. Şi vreau să vă mărturisesc că lucrul ăsta mi-a mai atenuat un picuţ încîntarea pentru că, de regulă, mă întristează continuările care nu prea inovează, iar romanul anterior, *La căpcăunii veseli,* e o primă parte mai reuşită. Oricum, Penac începe să respire pe nas aerul unui meşteşugar care a trecut de la un atelier cu tehnologie manuală la o fabrică de împletitit covoare de unde se alege cu mult mai mult caşcaval. Dar, la o adică, toate astea sînt mofturi, pentru că tot ceea ce fac Malaussènii în cărţile lui Penac este, în ultimă instanţă, similar cu ceea ce fac Astérix şi Obélix în benzile desenate ale lui Goscigny şi Uderzo. Chiar şi ritmul în care naraţiunea zburdă pe sub ochi are o vervă similară celei din desenele animate cu Tom şi Jerry. Aşadar, iureşul povestirii rămîne la standardele anterioare, iar balamucul din cartierul Belville continuă să fie una dintre cele mai simpatice şi mai haioase circoteci de pe planeta literară. De fapt şi la urma urmei, Penac nu este un scriitor cu pretenţii care va intra prea curînd într-un manual de literatură. Arta lui de a povesti e undeva între bandă desenată şi film de acţiune, iar statutul lui de scriitor s-a născut în urma unui pariu la întoarcerea dintr-o excursie în America de Sud. Aşa că luaţi-l ca atare şi lăsaţi-vă în voia cascadei de evenimente care transformă comunitatea din jurul lui Benjamin Malaussène într-un bazar cu o atmosferă unică. Un revoluţionar iugoslav antrenînd babele să tragă cu carabine vechi, un fost librar ieşit la pensie ucigînd pentru banii de droguri de inspiraţia cărora era dependent pentru a spune poveşti copiilor, un poliţist vietnamezo-francez deghizat în babă, cam asta e galeria de personaje care fac din Penac un scriitor savuros pentru toţi copiii de vîrsta a doua, ieşiţi din adolescenţă.

Alin IONESCU

*** Daniel Penac, *Zîna carabină,* traducerea (mişto) Iustina Croitoru, Editura Polirom, 2003.**

cinem-a pîrît

Stăpînul inelelor se întoarce a treia oară

De data asta, Peter Jackson, regizorul, atacă Academy Awards cu forţe şi mai numeroase. Zeci de mii de orci, duzini de troli, sute de elfi, batalioane de morţi, turme de elefanţi, mii de oameni, patru hobbiţi, un vrăjitor şi un pitic dau năvală peste public, doar-doar or smulge din tărîmul întunecat al Hollywood-ului un amărît de Oscar pentru autor. Cafteala e mai tare ca niciodată. În materie de omor generalizat, de violenţă a ciocnirilor între specii şi de ambiţie a combatanţilor sinucigaşi, *Întoarcerea regelui** bate de departe toată industria de gen. Fără discuţie, seriile unu şi doi sînt copleşite numeric. Cu concursul tehnologiei, măcelul are o grandoare fără egal. Poate că niciodată calculatoarele n-au muncit atît la un masacru. La apogeul bătăliei, cînd toată lumea omoară pe toată lumea, iureşul e atît de aprig, muzica atît de explozivă, încît nu te-ar mira ca regizorul însuşi să se arunce în luptă şi să azvîrle o lance spre juriul încăpăţînat din L.A.

Trebuie să vă spun că eu, din copilărie, am simţit o fascinaţie specială pentru superproducţii. Filmul era „mare“ doar în proporţie directă cu mărimea figuraţiei. Numărul oamenilor înarmaţi, abundenţa detaliului de epocă, mulţimea cailor în galop şi lungimea bătăilor erau totul. Un film „muncit“, la care trudeau cît mai mulţi cu putinţă, la care se lupta şi se murea mult, mi se părea irezistibil. Povestea, scenariul adică, venea abia în planul doi: odată întrunite criteriile dimensionale, mă lăsam emoţionat de orice sirop. Mărimea era suficientă. Ea făcea credibilă orice ficţiune.

Ca să fiu sincer, nu mi-e clar dacă de atunci am evoluat. Prin trilogia lui Jackson însă, superproducţiile au făcut-o în mod sigur.

Spadasinul Aragorn, elful Legolas şi piticul Gimli continuă salvarea Pămîntului de Mijloc. Mai închegat afectiv şi strict invulnerabil, grupul taie cu graţie gîturi de orci, în timp ce hobbiţii Frodo şi Sam se ocupă de psihologia filmului. Ca să nu fie confuzii, sarcinile sînt împărţite clar: cei trei războinici cară povara spectacolului, a eroismului ajutat de computer, în timp ce bieţii omuleţi, asistaţi doar de muzică, au sarcini ingrate, preponderent emoţionale, dar de mare efect final: dacă nu erau ei, să-l înfrîngă pe Sauron acum şapte mii de ani, praful se alegea de noi şi de Hollywood.

Şi totuşi, eroul principal al filmului are tastatură şi monitor. Tehnologia digitală joacă în majoritatea scenelor grele şi e responsabilă cu impresia permanentă de monumental. Sprijinită de procesoare fabuloase, acţiunea sfidează tot: gravitaţia, proporţia, culoarea, senzaţia de vertij. Călăreţii mici devin gigantici, pedestrimea se multiplică la infinit, şarjele au viteză supersonică, iar unghiurile de filmare fac acrobaţii în picaj. Nu ştiu, zău, ce s-ar fi făcut cei patru hobbiţi fără ajutorul miliardelor de biţi.

Filmul nu numai că trebuie văzut, dar obligatoriu trebuie premiat. Sînt momente în care, furat de acţiune, simţi nevoia să te ridici din fotoliu şi, alături de cavalerii din Rohan, să lupţi cot la cot cu Peter Jackson pentru amărîtul ăla de Oscar care nu mai vine.

Doru BUŞCU

*** *Stăpînul inelelor,* partea a III-a, *Întoarcerea regelui;* regia: Peter Jackson.**

show biz da' culţi

MCA Romania Mare

● Mircea Mihăieş a descoperit (v. *România literară,* nr. 51-52) pe site-ul www.adl.org/Antisemitism/romania-as-8031.pdf raportul „Centrului de Monitorizare şi Combatere a Antisemitismului în România“ *(MCA Romania).* Raportul pe anul 2002 este în engleză şi îl priveşte şi pe Vadim Tudor: „It is widely accepted that Tudor is a very eloquent intellectual who does not miss any opportunity to demonstrate his vast intellectual capacity“. Adică, pe româneşte: „În general (în mare măsură) se acceptă că Tudor este un intelectual foarte elocvent care nu scapă nici un prilej pentru a-şi demonstra vasta capacitate intelectuală“. Nu comentez, dar cred că mai aproape de adevăr este următoarea caracterizare: *Cu o spoială de cultură, în special privind istoria naţională, Tudor nu scapă nici un prilej de a-şi ţine discursul naţionalist limitat la cîteva obsesii, discurs mult gustat de cei pentru care cultura înseamnă bere, mici şi manele.* Din păcate, nu eu sînt raportorul de la *MCA Romania,* ci dl. Marko Maximilian Katz care, prin cîteva formule nefericite („în general se acceptă“, „intelectual“, „vasta capacitate intelectuală“), pune sub semnul îndoielii „capacitatea intelectuală“ şi discernămîntul multor români. Dar poate că un organism ca MCA Romania are nevoie pentru a funcţiona de asemenea generalizări, menite a amplifica pericolul antisemitismului în România. Nu ştiu dacă dl. Katz este plătit pentru munca pe care o face, dar dacă este, îi înţeleg spaimele. **(St. A.)**

● Am primit la redacţie, cu o dedicaţie ţîfnoasă, un fel de carte semnată de un colonel în rezervă, Ioan Dobrescu, şi de un aşa-zis scriitor, al cărui grad, în rezervă sau nu, nu îl cunosc. E vorba de Paul Everac. Alcătuirea editorială se numeşte *Resurse şi ispite în ţara Muscelului* şi cuprinde, în prima parte, o onestă descriere a peşterilor şi a unor trasee din zona respectivă făcută de amatorul de alpinism şi speologie Ioan Dobrescu. Partea a doua e ceva de neimaginat. Paul Everac, unul dintre otrăvitorii culturali folosiţi de regimul comunist, îşi etalează „domeniile“ şi reproduce fotografic sculpturi semnate de artişti valoroşi, dar şi nişte însăilări hidoase, în stilul realismului socialist, precum şi nişte bănci concepute chiar de proprietarul domeniului. Vă propun chiar titlul *banca coşuleţ*, care depune mărturie despre gîndirea cacofonică a acestui retrograd folosit şi de regimul Iliescu, pe banii noştri. Două pagini din carte sînt, de fapt, o ofertă de închiriere a domeniului, comică involuntar prin preţiozitatea numelor şi a descrierilor. Cea mai periculoasă parte a cărţii este cea în care sînt descrise proiectele Fundaţiei „Steaua Carpatină“. Există aici un periculos punct de plecare pentru o nouă Cîntare a României, de data asta, pe texte de Paul Everac. E ceva greu de imaginat. Iată, de pildă, proiectul numărul cinci: „Proiect de valorificare spectaculară a Cetăţii Oratia prin lupte singulare (turnois) medievale şi moderne, în prezenţa voievodului Vlad Ţepeş.“ Hai, că ar fi chiar interesant ca, la capitolul de lupte moderne, să vedem un turneu de sumo cu Ţepeş de faţă! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Semne bune anul are: Nimeni la retrogradare!

Gata, nenică, s-a terminat! Anu' ăsta nu mai accept nici o corectitudine! De paişpe ani tot anunţ campionate curate şi ies mînăriile de pe lume. Ajunge! Ordon blaturi pe faţă, pînă la loc comanda, tăticule! Să-l văd io pe-ăla care are atîţia bani să facă un meci corect! Am zis!

Anul Vechi s-a sfîrșit în triumf. Atacantul român Adrian Iordache de la Energie Cottbus a fost declarat cel mai bun jucător de rezervă din Zweite Bundesliga. Uite, nenică, ne-am zis, avem recunoașterea valorii noastre. Că cam ăștia sîntem noi, măi tată, măi: ăle mai valoroase rezerve din Diviziile B ale Europei! Mînați de aceste simțăminte pozitive, am păşit încrezători în Anul Nou. Cînd am început să şi călcăm neîmpiedicat, după alți cîțiva pași, am mai băut o ciorbă de burtă, ne-am frecat la ochi şi ne-am benoclat felinarele înspre astrele călăuzitoare ale fotbalului românesc. Ce ne va rezerva, așadar, soarta destinului fatalității în 2004? Păi, de-un par egzamplu, nea Mitică zice că nu mai ține, nenică. Cică, în anul ăsta, şeful Ligii va schimba radical tactica şi, cum ar veni, va da milităria jos din pod. Conform propriilor declarații, Dumitru Dragomir va deveni mai dur, mai ferm, mai intransigent şi mai neînduplecat. Nu va mai accepta nici un compromis, sancționîndu-i pe toți cei care calcă strîmb, fără nici un partipriu de cumetrie. Cam nasol: înseamnă c-o să rămînem fără oameni de fotbal în țărișoară. Pe partea ailaltă, ginindu-ne şi către celălalt stîlp al puterii din România, ne împiedicăm de Mircea Sandu. Pentru președintele Federației, clipele începutului de an par la fel de importante. Căci, odată cu ele, începe şi o simpatică numărătoare inversă. Dacă nici în 2006 nu ne calificăm, ei bine, atunci, susține însuşi Naşul, s-ar putea să se pună problema unei schimbări în conducerea FRF. Cum ar veni, în maximum doi ani şi ceva de zile, e posibil ca Teoctist să fie singurul şef rămas neîntrerupt într-o funcție importantă de conducere din '90 încoace. Avem, așadar, proiecte minunate. La cumpăna dintre ani, minţile lucide şi inimile neprihănite din interiorul fenomenului au plănuit îndrăznețe strategii de relansare – din cuțite, din pahare, din friptane, din şpriţane, care pe acasă, care-n deplasare, mă rog, care pe unde s-a găsit fiecare. Iar ideea cea mai novatoare, aia care animă minţile şi spiritele abia trezite din aburii Revelionului, ar fi una profund înnoitoare: să avem, dom'le, o Divizia A formată iarăşi din 18 echipe. Deci, clar, semnele progresului se iţesc din zorii lui ianuarie, ca firele de iarbă din brazda de sub plug. Hai s-o ținem tot aşa, să menținem ritmul reformelor, astfel încît, în 2007, cînd vom fi admişi în UE şi iarăşi candidați la Europene, nene, să atingem un măreț obiectiv: Divizia A cu minimum 40 de echipe, dintre care nu retrogradează nimeni. Aşa să ne ajute Ferefeu', pe curînd!

Mitică Dragomir, un specialist căruia dacă i-ai da să asambleze piese de Real Madrid sau Manchester United, lui tot Viitorul Scornicești şi Dinamo Victoria i-ar ieşi

Viorel MOŢOC

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● În timp ce pe site-ul său oficial multe informații au rămas pe undeva pe la prima glaciațiune (de exemplu, nocturna de pe stadionul Dinamo este „în curs de instalare", deşi ea funcționează de o groază de timp), Federația Română de Fotbal are mare grijă să ne explice pe parcela sa de Internet ce mai face Giovanni Becali. „La data de 16 decembrie, Ioan Becali şi-a depus licența de agent de jucători, comunicînd FRF că îşi încetează activitatea pe perioada cît deține funcția de președinte executiv la Rapid București". Apar acum pe lista cu agenți Victor Becali şi Gică Popescu, urmaşii săi în ale impresarierii. În acest context, este de-a dreptul sfidătoare atitudinea FIFA, care, pe site-ul său oficial, încă mai consemnează existența în tagma agenților de jucători a lui Becali Ioan, de la International Sport Management. În plus, forul mondial îndrăznește să nu sufle un cuvînt despre fratele său şi despre Baciul Popescu. În curînd, dacă mai ratăm cîteva calificări şi mai jucăm vreo două tururi preliminare din Cupa Intertoto prin mocirlă sau nisip, ne vom trezi că sîntem vecini cu Insulele Feroe, că selecționer e Mutu, iar Gigi Becali şi Dumitru Sechelariu se vor transfera în curînd la Chelsea.

Eva Henţigova

www.fotbalistiromani.ro

Uite că, atunci cînd se gîndesc să-şi facă o imagine, oamenii de fotbal de la noi nu se mai uită doar la oglindă, la gelul cu efect umed sau la merțanele săltate de fanii lor din parcările din Bundesliga sau Il Calcio. Unii dintre fotbaliști au început de la o vreme să-şi facă în mod conştiincios temele sau, cum se spune în limbajul peluzei de la Internet-café, html.

Regele Hagi poate fi găsit non-stop la www.hagi.ro. Ne transmite, încă de la uşă, de pe prima pagină, că vom rămîne mereu în inima lui. Urmează camerele cu „profil", „media", „carieră", „biografie", link-uri către adresele de Internet ale cluburilor pentru care a trudit cu balonul rotund. Site-ul are versiuni în română şi engleză, poate că ar fi fost loc şi de macedoneană. La partea cu engleza nu am intrat, în schimb am găsit un fault micuț în careul de şaişpe al limbii române: „*crează* contul tău @hagi.ro", de unde a dispărut un „e".

Am vrut să mergem şi peste drum, la cumnatul său Gică Popescu, dar la el, la www.gicapopescu.ro, abia acum se construieşte, zburau scîntei de w prin zonă. E totuşi o poartă deschisă la www.popescufotbal.ro, şcoala sa de fotbal de la intrarea în Craiova, unde am văzut lumina aprinsă.

La Adrian Ilie, pe www.iliefotbal.com, am sunat degeaba, de cîteva ori. E drept că nici nu ne-a muşcat vreun cîine de degete, în timp ce tastam, dar nici nu s-a deschis adresa căutată. La www.iliedumitrescu.ro se poate intra, dar locul pare părăsit, dai peste o firmă de impresariat cu numere de telefon uzate, peste care schimbarea numerotației telefonice a trecut fără să lase vreo urmă. Jumătate din adresă e în plină zugrăveală. La www.adrianmutu.as.ro am mai fost, aşa că încercăm cu vîrful bocancului la www.mariuslacatus.ro. Prima dată, „page cannot be displayed", a doua oară apare o pagină utilitară, iar a treia oară batem la www.chivuworld.com. Fără succes, probabil că era mai bine dacă dădeam un telefon înainte. Marius Niculae poate fi găsit la www.mariusniculae.ro. Haios, deşi omul stă în Portugalia, unde se spune (sursa: Discovery Channel) că trăieşte cel mai pesimist popor din Europa. Marius a plantat pe site şi nişte fotografii cu genunchiul său accidentat, urmărind procesul recuperării, dar a avut grijă să pună şi un avertisment: „cei slabi de inimă să nu intre". Mai dăm cîte o tură la www.narcisraducan.ro (FCM Bacău), care are printre site-urile preferate www.ziare.com, şi la bogdanlobont.tk (Ajax), unde nu pricepem nimic, deoarece totul se petrece în limba olandeză. Ne oprim la Gavril Pele Balint, pe www.gabibalint.ro, unde găsim link-uri către o grădiniță, către un restaurant şi, mai ales, către un autograf oferit gazdei de către marele fotbalist Pele. Pînă data viitoare vom cerceta dacă pe site-ul brazilianului vom avea şansa de a descoperi un autograf oferit de către tizul său din România.

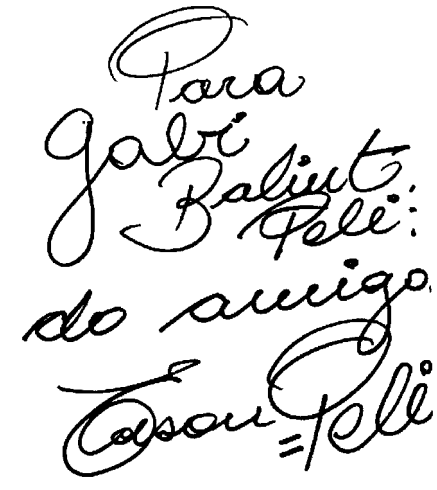

Internet Milano

Avem o ţară. Cum procedăm?

indexul altor evenimente

Ce-ţi doresc eu ţie, dulce ciocîrlie

Vameşii unguri au găsit în bagajele unui român o mie de ciocîrlii moarte. Recomandăm românului prins de vameşii unguri ca data viitoare să nu mai ţină ciocîrliile în bagaje, ci să le înghită.

Noaptea spargerilor lungi

Pe o stradă din Buşteni hoţii au reuşit să spargă 10 maşini într-o singură noapte. Oficialii de la Cartea Recordurilor au refuzat să vină la Buşteni ca să înregistreze performanţa, de frică să nu li se fure maşina.

Papaya şi la revedere

Guvernul a micşorat taxele vamale la importurile de bibilici, balene, papaya şi ginseng. Ginseng-ul s-a ieftinit pentru a face o bucurie pensionarilor care vor vedea cît de mari sînt preţurile la bibilici, balene şi papaya chiar şi după reduceri.

Pîrţ şi cerşetor

Din cauza primăriilor, care nu le-au făcut adăposturi, boschetarii au invadat spitalele din Bucureşti. Pe undeva, lucrurile se compensează, dacă ne gîndim la bolnavii care, în schimb, sînt aruncaţi în stradă.

Deţinut minte

Aresturile din Bucureşti vor fi dotate cu camere de luat vederi. Deţinuţii au cerut să se bage şi nişte casetofoane, dacă se poate de maşină.

Nişte tarzani

La Timişoara va fi organizat un festival dedicat lui Johnny Weissmuller alias Tarzan. Va fi un festival uşor de organizat, căci liane şi oameni în fundul gol se găsesc în România din belşug.

Cine-a pus ratat pe ambulanţă

La Brăila, hoţii au spart o ambulanţă. Cum n-au găsit nici un casetofon înăuntru, au furat stetoscopul, singurul aparat din ambulanţă la care se putea asculta ceva.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

McChristmas & Fanta Claus

Hou-hou-hooou, dragii mei, hai să vă spună şi moşu' o poveste despre Crăciun şi Anul Nou… Fiindcă am aflat că au fost copii cuminţi, m-am gîndit să le aduc părinţilor nişte cadouri frumoase. M-am sfătuit şi cu surorile şi am hotărît astfel: luăm un cuptor cu microunde pentru mama şi un telefon mobil pentru tata. Ştiţi, noi sîntem o familie mai tradiţionalistă, aşa că am mers pe un obicei intrat în datină: femeia – la bucătărie; bărbatul – la discuţii. Bun, acuma nu vă povestesc cît a trebuit să vîslesc cu sor'mea a mică prin fluviul de oameni din magazin, toţi grăbiţi, încărcaţi cu plase, pungi şi pachete. Aşa e cînd vrei să îngraşi cadoul în Ajun. Da' ştiţi ce ni s-a mai întîmplat? Cuptorul cu microunde era ultimul, ni l-au dat pe ăla din raft. Iar cu celularul a fost şi mai şi: pe lîngă că era tot ultimul, nici nu putea fi tîrguit pe loc, întrucît compania de telefonie mobilă nu mai prididea cu activările. Mă rog, ăsta să fie necazul cel mai mare! De Sărbători am petrecut, ca de obicei, minunat. Am văzut la televizor nişte chestii taaare interesante. De exemplu, am văzut că, la sfîrşit de an, credincioşii s-au înghesuit mai abitir la supermarket decît la biserică. În reclame, Moşul s-a dăruit generos nu numai concernelor concurente pe piaţa răcoritoarelor, ci şi multinaţionalelor cu activitate în alte domenii. La emisiunile de divertisment, locul obsedantelor colinde este luat încetişor de jingle-uri şi sound-uri din import. Pînă şi Vanghelie, la Revelionul lui, n-a mai dat piftii, sărmăluţe şi potroace. Ci filé mignon, paté de ficat pe măr copt, carré de porc şi filé de somon pe rondea de lămîie. Tot mai mulţi români au făcut Revelionul în stradă, ca afară. Petardele şi pocnitorile, tot de import, au explodat mai mult decît toate bombele din Bagdad, Mossul, Tikrit şi Najaf la un loc. Numai într-un cartier modest, ca Rahova, a bubuit marfă de sute de milioane bune de lei – estima, sub protecţia anonimatului, un lucrător în domeniul bancar, cumnatul meu. Despre fiecare semn vestind zorii mondializării, nu vom zice ca românu' conservator: ia, mai meri-n Crismas! Tîlcul acestor întîmplări, dragi copii, este altul: după ce a fost uzurpat atîta vreme de Moş Gerilă, după ce a trăit 14 ani de interminabilă tranziţie, Moş Crăciun al nostru devine pe an ce trece un Santa Claus. N-ajungea că avem probleme cu porcul la tăiere. Acum, uite, începem să ne punem şi problema integrării Moşului. Doar maimuţărindu-i pe alţii, n-o să ieşim din această mică belea. Sau, cum se zice acum, nu vom face faţă provocării. Acum eu plec, c-au început renii să-mi tragă de ham, de hamburger. Să ne dea Dumnezeu gîndul cel bun, sănătate şi pace. Că în rest le-om duce toate, cu plăsuţa, cu coşul sau cu căruciorul. Un an bun, cumpărături fericite şi consumaţie plăcută în continuare!

Viorel MOŢOC

Săptămîna românii

Domnilor,
vînătoarea a fost destul de simplă.
Mi s-a spus să trag în potîrniche şi imbecilu'
de plutonier major Potîrniche a ripostat cu alice.
Am avut baftă că SPP-ul i-a dat liber adjutantului
Ursu, ăla care-i nimereşte mistreţii lui Năstase,
că sigur era pregătit cu mitraliera de
cerbi pentru trofeu.

Ilie Sârbu, bucuros că, după numărătoarea asistată de premier, i s-au scos mai multe alice decît ouă

Oul – cel mai de preţ trofeu capital

2004. Balanţă: Cîştig mare la bani, veţi primi o sumă mare de la şeful dumneavoastră. Peşti: dumneavoastră veţi primi o sumă mică, de la un subordonat de-al dumneavoastră. Adică o şpagă. Berbec: veţi primi o sumă. Aiurea! Ăsta e Horoscopul PSD pe 2004. Nimeni n-o să primească nimic. Numai promisiuni. Promisiunea că am intrat în NATO, promisiunea că o să intrăm sau n-o să intrăm în UE. De fapt, promisiunea că o să ne fie mai bine decît în 2005 – asta poate cel mult să ne promită PSD-ul. Aşadar, timp de un an de zile, o s-o ducem fantastic: la TVR, la PRO TV şi la Mitrea TV. Numai pauzele publicitare ce-or să ne mai întrerupă traiul, neneacă! ➡ Pînă la 2004, însă, a fost 2003, nu? Cel mai puţin s-a bucurat, probabil, ministrul Ilie Sârbu. Deşi omătul a fost mare, pentru brazda de sub plug, domnul Sârbu nu prea s-a bucurat. Într-un acces de furie, sau de conştiinţă, nu se ştie, şoferul l-a împuşcat la o vînătoare pe domnul ministru. Acuma, părerile sînt împărţite, că l-a împuşcat ăla, sau ăla, sau şoferul. Dar cum domnul Năstase este deocamdată ăla care conduce, s-ar putea ca dînsul să-l fi uşurat pînă la urmă de povara dintre picioare. Oricum, ministrul este în afara oricărui pericol. Dar a rămas agricultura, care, prin însănătoşirea ministrului, va fi din nou în mare pericol. ➡ Oricum, în ţara asta, se pare că Justiţia şi Procuratura au fost de mult împuşcate acolo, că în cazurile Puwak, Stănoiu sau Beuran n-a prea avut nici măcar de un ou curaj să ia vreo măsură. Asta e, dacă puterile noastre în stat se culcă odată cu găinile de la Cornu ale domnului Năstase, nu au ouă decît la comandă politică. ➡ Bine în schimb că a nins. Iar România s-a blocat preţ de două zile. Iar troleibuzele au făcut o staţie într-o oră. Iar între străzile Dreptăţii şi Anticorupţiei, troleibuzele n-au ajuns nici acuma, că s-au împotmolit între străzile Injustiţiei şi Bacşişului. Conduce Micky Şpagă la schimb cu Năstase, care patinează între străzile Gargarei şi Caterincii. Iar Grecea ţipă la călători între Sambei şi Circului şi se ceartă cu ceilalţi participanţi la traficul de influenţă. Nimic nu se cîştigă, totul se pierde. La mulţi ani, România, ne vedem în 2005! Sănătate să fie, că sărăcie şi gargară sînt destul!

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

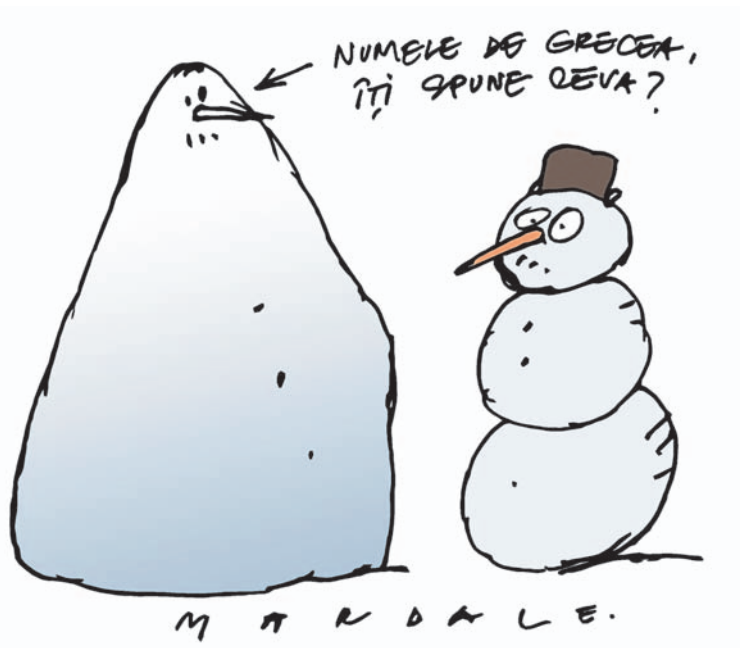

Veşti bune

Iarna-i grea, *omătu'* moare!

➡ Patru români au fost arestaţi în Spania în timp ce încercau să coboare dintr-o barcă împreună cu 3 tone de haşiş. Pentru că au o credibilitate mai bună decît românii, stupefiantele au fost luate la întrebări şi astfel s-a descoperit că la început fuseseră 4 tone. În lipsa hranei, emigranţii români consumaseră pe drum o tonă de haşiş împreună cu vreo 5 kg de Perlan din containerul alăturat.

➡ Am văzut ştirea că agenţia Moody's a mai îmbunătăţit puţin rating-urile pentru cîteva instituţii bancare româneşti. Îmbunătăţirea majoră se pare că a fost modificarea în dosarele băncilor respective a cifrei 3, de la 2003, în cifra 4.

➡ A apărut *Radar*, revista pentru nevăzători. Prima pagină ar fi trebuit să stea sub motto-ul *„Radar* te ascultă ce vezi".

Străbuna Vestire

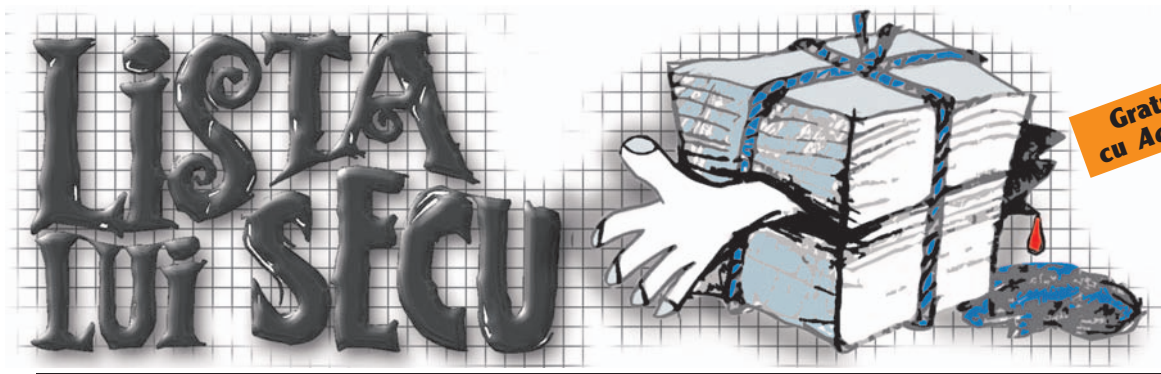

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

Literele L-O

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

Ochii şi izmenele Puterii

Dacă pe cei de pe „Lista lu' Secu" i-a prins Crăciunul cu un oftat lung după răposatul lor Comandant Suprem, iar securiştii ale căror nume n-au apărut încă au făcut Anul Nou cam cu sarmaua-n gît, altfel se întîmplă cu o mulţime de oameni care ne-au scris pe adresa secu@catavencu.ro. M-a bucurat în primul rînd un lucru, parcurgîndu-le mesajele: aproape toţi cei care trimit felicitări, dar şi completări la listele deja publicate nu le „dau anonime", ci au curajul de a-şi asuma semnarea lor. Înseamnă că teama de securişti începe să fie învinsă de ruşinea de a-i şti conducîndu-ne.

În urmă cu 14 ani, chiar pe la începutul lui ianuarie, securiştilor le bătea inima cît un purice. Ca şi ministrul Agriculturii mai deunăzi, se treziseră dintr-o dată, din vînător, vînat. Deruta nu a durat mult. Au fost, cum ne reamintim, camuflaţi în uniforme şi unităţi militare, prin decizia autorităţilor de atunci, în frunte, cu voia dumneavoastră, cu Ion Iliescu, care a decretat trecerea fostului Departament al Securităţii Statului în cadrul Ministerului Apărării. Unii au rămas în noul culcuş cazon pînă la apariţia, precum ciupercile după ploaie, a serviciilor secrete, unde s-au „transferat". Alţii au luat decizia de a „se pensiona" şi au primit pensii substanţiale, în conformitate cu vechile decrete comuniste, pe banii contribuabililor pe care îi urmăriseră şi anchetaseră. O altă parte a securiştilor au aşteptat pînă ce informaţiile la care avuseseră acces au început să capete „valoare de piaţă" sau pînă ce au fost „cooptaţi" în politică şi administraţie.

Practic, Securitatea nu s-a desfiinţat niciodată, ci a trecut cuminte, tot „la ordin", în servicii secrete, afaceri sau politică. Regruparea securiştilor după „marea spaimă" din decembrie 1989 a fost una rapidă şi micile excepţii, şi ele nedureroase şi de scurtă durată, precum cea a „lotului Timişoara", nu prea au făcut victime în aparat. Aşa că nu este de mirare faptul că astăzi îi găsim pe „băieţi" scrutîndu-ne din ochii lor albaştri te miri de pe unde: primari, decani, parlamentari, afacerişti... Nici un fost securist nu se află pe listele lungi ale tuturor disponibilizaţilor din România tranziţiei. Nu este de mirare: pentru Putere, ei sînt indispensabili.

P.S. Cîteva precizări necesare celor care ne-au scris, trimiţîndu-ne completări ale listelor şi documente (în special pentru F. Cuc, D. Irimuş şi D. Pop). Vom ţine cont de toate datele primite, în completarea listelor pe care le alcătuim prin propriile noastre investigaţii. În România, în 1989, Securitatea avea 15.312 angajaţi. Mai avem, deci, de căutat şi publicat. Avem un răspuns şi pentru singurul anonim care ne scrie, „unul care speră că România poate fi condusă şi de alţii" şi ne roagă să nu-i uităm nici pe secretarii de partid. Nu-i uităm. Listele cu ei, vă anunţăm de pe acum, se „coc" deja pentru Crăciunul care vine.

Marius OPREA

Adevărul despre coloneii Memu şi Aniţescu din Vîlcea

Zanfir Constantin, comuna Dăneasa, judeţul Olt

Ştiţi de ce românul nu piere? Fiindcă, al dracului, pe lîngă zeci şi sute de laşi, are un Zanfir în fiecare cătun. Constantin Zanfir din Dăneasa, nu din Bucureşti, nu din Iaşi, nu din Cluj, şi-a cerut dosarul, şi-a identificat torţionarul şi a plecat „în căutare să-l întîlnească". De ce mîine, hai, nu mîine, poimîine n-am merge cu toţii la CNSAS în căutare să ne întîlnim păcatele prietenilor noştri? Putem întreba apoi, în loc de salut: băi, ce face torţionarul tău? Şi viaţa noastră sigur va căpăta un dram de curaj. E adevărat, nu un kil de salam, nici zile libere. Ci o chestie abstractă pentru care Zanfir din Dăneasa ţine capul sus.

Reporter: Cine este torţionarul dumneavoastră?

Zanfir Constantin: Torţionarul principal este, în prezent, locotenent-colonelul Memu Filip. Atunci, în 1982, era locotenent, acum e director SRI Rîmnicu Vîlcea.

Rep.: Şi aţi stat cu el de vorbă recent?

Z. C.: Cum să nu! Personal am stat, o oră şi 40 de minute, am stat pe data de 17 noiembrie anul acesta. Uitaţi cum. Întîi am întrebat la SRI Olt, m-am recomandat ca un prieten... şi de la capătul telefonului mi s-a spus: „Dom'le, sînteţi cunoscut, prieten şi nu ştiţi că Memu s-a mutat la SRI Vîlcea? Pe data de 17 noiembrie, cum v-am spus, m-am dus în căutare să-l întîlnesc. M-am recomandat. La poartă, la Vîlcea, la telefonul interior 108, m-am recomandat Apostolache, deşi mă cheamă Zanfir Constantin. De altfel, ce spun acum nu e nici un secret, i-am spus chiar dumnealui cum l-am găsit... m-am recomandat Apostolache, dimineaţa, pe la orele 9 şi a venit un şef de la pază, de la SRI, şi mi-a spus să aştept acolo. A venit cineva, a întrebat de Apostolache... l-am filat, aşa cum şi ei ziceau în rapoarte să fiu filat, am plecat după aia în oraş să caut un alt ofiţer de Securitate care mi-a deschis volumul celălalt al dosarului meu de Securitate, Aniţescu Gheorghe. L-am găsit şi pe ăla, tot în Rîmnicu Vîlcea, şi-a făcut o vilă ca lumea. M-am întors pe la ora 15, tot în 17 noiembrie, şi am stat la poartă să-l aştept. Şi a apărut un ofiţer care întreba de numele Apostolache. Şi m-a dus într-un birou să aştept pînă vine Memu. A apărut şi Memu. L-am recunoscut de pe cînd mă ancheta, exact fizicul. El zicea că nu mă cunoaşte, eu zic atunci: te cunosc pe dumneata de pe cînd mă anchetai la Slatina... el, de colo, nu, că eu nu făceam treburi din astea... pînă la urmă, i-am tot zis: nu se poate, dom'le, dumneata eşti, mă ameninţai cu închisoarea, cu datul afară din serviciu, eu am fost inginer-profesor la Liceul agroindustrial Drăgăneşti. Tu m-ai anchetat pe baza unor turnătorii că eu zic de Ceauşescu... toate documentele mele sînt aici, în dosarul meu de Securitate. Pînă la urmă, a recunoscut că el era. Am stat peste o oră şi jumătate şi i-am spus: dom'le, nu vei scăpa de mine... în prezent eşti la SRI, director şi locotenent-colonel, dar de mine nu vei scăpa... să-mi dai adresa ta şi numărul de telefon... a, că nu poate să-mi dea aşa ceva, că stă la o cameră, face naveta şi aşa mai departe... şi i-am lăsat eu numărul de telefon ca să-mi spună despre cel care mi-a deschis volumul doi, Aniţescu Gheorghe, strada Rîureni 113, Rîmnicu Vîlcea. Am plecat. El tremura, vă spun.

Rep.: L-aţi înfricoşat.

Z. C.: Nu, dom'le, i-am spus doar atît: nu vei scăpa de mine. Ştiţi că oamenii ăştia sînt nişte fricoşi, ceea ce-i face puternici e sistemul. Cum dumneata mă schingiuiai, eu îţi spun doar că nu te iert. Clar, nu-l iert! A venit cu mine, m-a condus la poartă şi a dat vina pe Aniţescu Gheorghe. Eu mă judec la Judecătoria Caracal cu ei, sînt la al treilea termen de judecată. I-am dat în judecată fiindcă eu am stat fără serviciu din 1987, cînd mi-au desfăcut contractul de muncă şi am stat pe dinafară trei ani de zile. Nu am putut să-mi practic meseria mea de inginer, am lucrat necalificat, într-o echipă cu ţigani, eram urmărit de un secretar de partid, Turcu... am avut urmări pînă în 15 septembrie 1990, cînd mi-am făcut alt dosar şi m-am reangajat în învăţămînt, de unde m-am pensionat în '99.

Rep.: Cine v-a turnat?

Z. C.: 28 de informatori.

Rep.: 28? Prieteni?

Z. C.: Da. Era directorul liceului, care totdeauna vorbea frumos cu mine... îşi dă numele, adresa, tot, în dosar... era director atunci, tot director este şi acum. Valman Constantin.

Rep.: Cine v-a mai turnat?

Z. C.: Foarte mulţi... celălalt director de dinaintea lui Valman, secretara organizaţiei de bază a liceului, elevii... puneau elevii, deşi erau minori, să toarne cu nume codificate.

Rep.: Cum de nu i-aţi lăsat?

Z. C.: Păi, să vedeţi cum a fost. Am venit la copiii mei în Bucureşti şi trec pe Calea Victoriei şi văd CNSAS. Eu, ştiind ce păţisem, am făcut o cerere şi am aşteptat din 12 septembrie 2001 pînă în 29 ianuarie 2003. Am aşteptat, dar nu m-am lăsat. Am aşteptat, dar nu degeaba.

Rep.: De ce nu-i lăsaţi să moară?

Z. C.: Dom'le, eu îi caut tot timpul pe oamenii ăştia. Eu le-am găsit adresele, tot. Parchetul zice că ei nu sînt vinovaţi. Dar sînt. Mi-au stricat viaţa. Viaţa mea! Nemu mă bătea cu pumnul! Eram pus sub escortă... mă urmărea plutonierul Ristea Radu... omul care a zis că vine ca martor.

Rep.: Îi urîţi?

Z. C.: Bineînţeles.

Eugen ISTODOR

PENTRU UN MONUMENT AL REZISTENŢILOR sau NEVOIA DE SIMBOL

Sînt aproape 15 ani de cînd se vorbeşte despre comunism şi victimizare. Mărturiile curg, dar şi tentaţia de includere, de lărgire a categoriei victimelor – cu toţii am fost victime – şi a celei a culpabililor. O anumită categorie se furişează, ataşîndu-se celor, mulţi, care au fost formal membri de partid. O strategie salvatoare pentru ei. Ambele tendinţe exclud gradaţia, fie prin victimizare, fie prin culpabilitate. Cercetătorii care se ocupă de memoria colectivă şi de confruntarea cu trecutul comunist în ţările ex-comuniste au pus în evidenţă faptul că în aceste ţări, cu excepţia Germaniei, a predominat o atitudine martirologică. Adică, ideea de victimizare a prevalat celei de culpabilizare. Pe acest fond de suferinţă generală, de justificare folosind frica, brutalitatea regimului şi suspiciunea ajunsă conduită reflexă, şi-au înălţat capul, fără jenă, compatrioţi distinşi, încă bine instalaţi în elita politică. Nimeni nu poate înţelege ce mecanisme psihologice l-au făcut pe Dan Amedeo Lăzărescu să apară la televizor, ca o floare, sau pe Mircea Ionescu Quintus să-şi expună falnic senectutea înţeleaptă, cînd aveau la îndemînă amurgul vîrstei ca cel mai discret şi acceptabil motiv de anonimat, ştiindu-se…

În anul 1990, Procuratura Generală, prin Direcţia Cauze Civile, dădea ca urmare a unui memoriu al celor implicaţi în Meditaţia Transcendentală un răspuns sec: „hotărîrile judecătoreşti au fost temeinice şi legale". La o revenire, în 1991, aceeaşi instituţie adăuga, tot pe o hîrtie cu ştampilă pe care scria Republica Socialistă România, că „termenul legal pentru declararea recursului extraordinar a expirat". Firească, timpul trecuse, dar ştampila demonstra că nimic nu se schimbase, deşi orice buticar îşi obţinea ce ştampilă voia în cîteva ore. Să vă mai spun că nu exista un nume, ci doar o iscălitură indescifrabilă? Sigur, era scrisă funcţia – procurorul-şef de la Direcţia Cauze Civile –, dar cine îşi lua responsabilitatea răspunsului dat nu avea un nume. Cine nu recunoaşte această practică? În anul 1990, Mircea Ionescu Quintus era ministru al Justiţiei. Nimeni, cu datele de acum, nu mă poate convinge că ar fi existat la acea vreme, ca şi acum, interes şi/sau înţelegere pentru a avea loc un act de justiţie socială, de reparare. Să nu existe oare nici o legătură între răspunsurile primite şi cine era ministrul Justiţiei la acea vreme?

Adrian Cioroianu reclamă mărturisirea. Eu nu cred că ei, securiştii şi informatorii, o pot face. Nu au organul demnităţii. Ba, dimpotrivă. Ei au o capacitate psihologică structurală de a-şi tolera mizeria compromisului, un sistem solid de justificări, pe care nici o vinovăţie nu-l poate fisura. Ei nu cunosc apăsarea, ci doar armonia intolerabilului cu tolerabilul, într-o nedisociere etică şi o disociere a ego-ului. Ei nu cunosc nici inconfortul psihologic. Ei depăşesc cu mult distanţa omenească între cele două măsuri de care vorbeşte H.-R. Patapievici.

Natura umană nu este perfectă. Avem în structură acel favoritism de sine care hrăneşte subiectivitatea, ne alină neliniştea şi tulburările de conştiinţă, născute din tîrgul cu viaţa, în numele adaptării şi supravieţuirii. La unii, cum se vede, distanţa între preferinţa de sine şi preferinţa de altul este prea mare pentru a fi încadraţi în omenesc. Ca atunci cînd se vorbeşte despre mica şi marea corupţie. Dar, cînd urmele lăsate de micimea lor asupra destinului victimelor sînt atît de variate, mergînd pînă la distrugere, atunci nevoia de gradaţie, de nuanţe este necesară.

(Continuare în pagina IV)

ĂŞTIA SUNT SECURIŞTI!

1) Lazăr Ioan – în 1981 era col., şeful Securităţii judeţului Bacău, Inspectoratul Judeţean Bacău.

La 18 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din judeţul Bacău care sunt cercetate în problema „Eterul".

2) Lazăr V. – în 1978 era cpt.

În noiembrie 1978 semnează un raport în care sursa „Rică" oferă informaţii despre Banyai Petru.

3) Lăzărescu Florea – în 1989 era col., adjunct şef Direcţia V Securitate şi gardă demnitari, şef Serviciul 3, Securitate.

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acţiunea Orient-'89.

4) Leferman S. – în 1948 era slt., DRSP Iaşi.

5) Lepădatu Constantin – în 1961 era lt.-maj., şeful Biroului raional MAI, Direcţia regională Bucureşti, Biroul raional Feteşti.

La 9 octombrie 1961 semnează un raport: „propunem ca numitului Paul Goma să i se fixeze în continuare domiciliu obligatoriu în comuna Lăteşti pe timp de 36 de luni".

6) Liber Iulian – în 1956 era lt.-maj., şef de secţie MAI, serviciul „D".

La 20 iunie 1956 face o cerere de consultare a dosarului de anchetă privitor la Reus Mîrza Vasile şi de întocmire a unui referat cu date amănunţite despre activitatea lui Reus Vasile de până la 23 august 1944.

7) Lică Dumitru – în 1986 era col., şeful Securităţii jude-

ţene, Inspectoratul judeţului Teleorman.

La 27 octombrie 1986 aprobă scoaterea din S.I. (supraveghere informativă) a lui Constantin Lungu.

8) Lisacoschi Ioan – în 1969 era lt.-col., adjunct şef serviciu, CSS, Inspectoratul de Securitate al judeţului Braşov.

La 15 octombrie 1969 semnează o notă în care oferă informaţii despre o persoană care lucrează la o fabrică de produse chimice din Braşov.

9) Livescu Ion – în 1961 era cpt., lucrător operativ MAI, Direcţia regională Bucureşti, Biroul raional Feteşti.

La 9 octombrie 1961 semnează un raport: „propunem ca numitului Paul Goma să i se fixeze în continuare domiciliu obligatoriu în comuna Lăteşti pe timp de 36 de luni".

10) Lombrea Vasile – în 1964 era mr., loctiitor şef Biroul K, DRS Oradea.

11) Lopătiţa Tiberiu – în 1985 era cpt., locţiitorul comandantului UM 0659 Bucureşti MI.

La 2 august 1985 semnează o notă în cadrul acţiunii „Eterul". Se dau informaţii despre emisiuni ale postului de radio „Europa Liberă".

12) Lungu Gheorghe – în 1969 era mr., adj. inspector şef, ulterior lt.-col., locţiitor şef Securitate (conform documentului din 10 iunie 1975); în 1972 este adjunct şef Securitate şi şef serviciu I (conform documentului din 3 iulie 1972), Consiliul Securităţii Statului, Inspectoratul de Securitate al judeţului Dolj.

La 26 mai 1969 semnează nota informativă nr. 101/IC/854 în care oferă informaţii privind semnalmentele lui Vasile Gavrilescu.

La 8 august 1969 semnează o hotărâre privind transformarea mapei de lucru „Gavrilescu Vasile" în acţiune informativă individuală. Propune deschiderea acţiunii informative individuale în cazul Gavrilescu Vasile.

La 7 iulie 1969 face o cerere de încadrare informativă (nr. 101/CI/1747) în care propune încadrarea informativă a unei persoane care are legături cu Vasile Gavrilescu.

La 10 iunie 1975 adresează o cerere Direcţiei III, Serviciul I; se cere răspuns la întrebarea dacă Vasile Gavrilescu a vizitat Ambasada SUA din Bucureşti.

Într-o notă-raport nedatată precizează măsurile pentru aprobarea începerii urmăririi penale împotriva lui Vasile Gavrilescu.

La 3 iulie 1972 semnează nota nr. 10328/00/3040. Nota relevă caracterul „duşmănos" al manuscriselor lui Gavrilescu; manuscrisele au fost fotocopiate; nota precizează că „în ziua de 30 iunie a.c. am intrat în mod secret în posesia scrierilor".

13) Lungu Mihai – în 1949 era slt., şef Biroul IV Contrainformaţii militare, apoi şef Biroul V Anchete, Serviciul Judeţean de Securitate Botoşani.

14) Lupan Gavrilă – în 1952 era lt.-maj., Direcţia Anchete Penale Securitate.

15) Lupeş Ghiorghe – în 1988 era mr., şeful Securităţii judeţene Alba.

La 13 mai 1988 semnează un plan de cooperare între Securitatea Cluj şi Securitatea Alba în cazul lui Filip Iulius („Fodor").

16) Luţă Vasile – era cpt., Inspectorat Securitate jud. Prahova.

17) M. Ilie – în 1961 era cpt.

La 28 octombrie 1961 semnează un plan de strângere de informaţii referitoare la Dinu Adameşteanu, stabilit în Italia.

18) Măceşanu Constantin – în 1988 era lt.-col., şef Securitatea jud. Sibiu.

19) Macri Emil – în 1981 era gen.-mr., şeful Direcţiei II DSS.

La 6 decembrie 1981 primeşte o notă care se referă la un canal de scurgere a unor date şi informaţii către postul de radio „Europa Liberă".

20) Manea Gheorghe – la sfârşitul anilor '80 era lt.-col., şef de serviciu, UM 0625, Securitate.

21) Manea Ion – în anii '80 lucra la Unitatea Specială „S" a DSS.

22) Manole Eugen – în 1972 era cpt., şef Birou, Inspectoratul de Securitate al municipiului Bucureşti.

La 27 noiembrie 1972 semnează un referat în care propune închiderea dosarului de urmărire informativă al lui Petre Năvodaru, socrul lui Paul Goma.

23) Mânzat Ioan – în 1981 era lt.-col., şeful Securităţii judeţului Bistriţa-Năsăud.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din judeţul Bistriţa-Năsăud care sunt cercetate în problema „Eterul".

24) Marchedon Vasile – mr., Inspectorat Securitate jud. Sibiu.

25) Marcu Ion – col., Inspectorat Securitate jud. Ilfov.

26) Mărieş Gh. – în 1985 era mr., Şef Securitate Mureş.

27) Marin Pîrvulescu (Pârvulescu) – în 1985 era mr., Direcţia VI Cercetări Penale a Securităţii.

28) Marinescu Constantin – în 1988 era col., Securitate.

29) Marinescu Dănuţ – în 1988 era cpt., Inspectoratul Judeţean Gorj, Securitate, Serviciul II.

În iunie 1988 semnează un raport în care afirma printre altele: „Din actele premergătoare întreprinse ulterior a rezultat că Ţăpuş Constantin a comentat ostil ştirile transmise de postul de radio «Europa Liberă» la locul de muncă".

30) Marinescu Dumitru – în 1987 era lt.-col., şef serviciu, DCP/DSS.

31) Mateiuc Pavel – în 1977 era lt.-col., MI, Direcţia Cercetări Penale.

La 12 aprilie 1977 semnează o rezoluţie în care dispune ataşarea a două benzi magnetice cu înregistrări ale emisiunilor postului de radio „Europa Liberă" la dosarul penal nr. 4300/1977 privindu-l pe Paul Goma.

La 1 aprilie 1977 descrie percheziţia efectuată la domiciliul lui Paul Goma.

32) Mazuru (Mazurov) Vladimir – în 1949 era gen.-mr., director adjunct al Securităţii.

33) Melnic S. – în 1947 era şef Biroul 2, Inspectoratul de Siguranţă Judeţul Sibiu.

34) Memu Filip – în 1984 era lt., Inspectoratul Judeţean Olt, Securitate. În ianuarie 1984 semnează un raport „privind modul cum a decurs avertizarea numitului Zanfir Constantin".

În prezent, Memu Filip este lt.-col., şeful Direcţiei judeţene Vâlcea a SRI (conform declaraţiilor lui Constantin Zanfir, care a făcut eforturi deosebite pentru a-i identifica pe toţi foştii ofiţeri de Securitate care l-au anchetat).

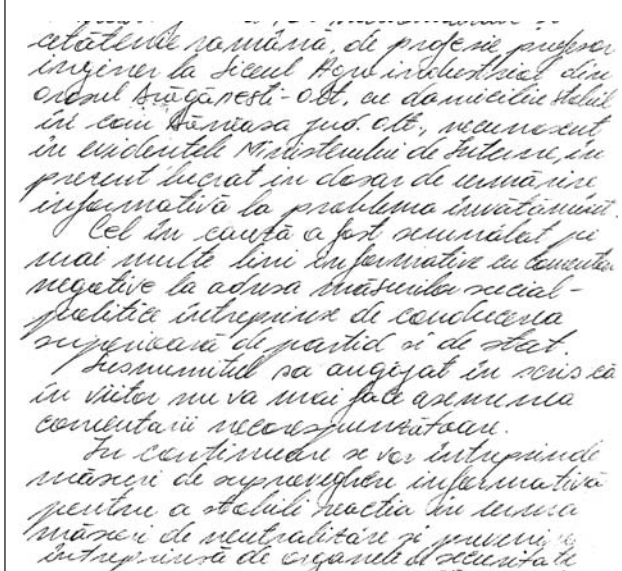

35) Merce Ilie – în 1984 era col., anterior lt.-col., şef serviciu (conform documentului din 14 iunie 1982) M.I., Direcţia I, Serviciul 6, Bucureşti.

La sfârşitul lui decembrie 1984 dă o rezoluţie pe raportul adresat de col. Oprea Ioan generalului-maior Aron Bondea din 27 decembrie 1984: „Să facem o lucrare documentată pentru tov. gl. col. Iulian Vlad".

La 14 iunie 1982 semnează o notă cu informaţii „referitoare la măsurile întreprinse asupra unor oameni de artă şi cultură pentru implicarea lor în activităţi de «Meditaţie Transcendentală»".

Ilie Merce este în prezent deputat PRM de Dâmboviţa, membru în Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupţiei şi pentru petiţii a Camerei Deputaţilor.

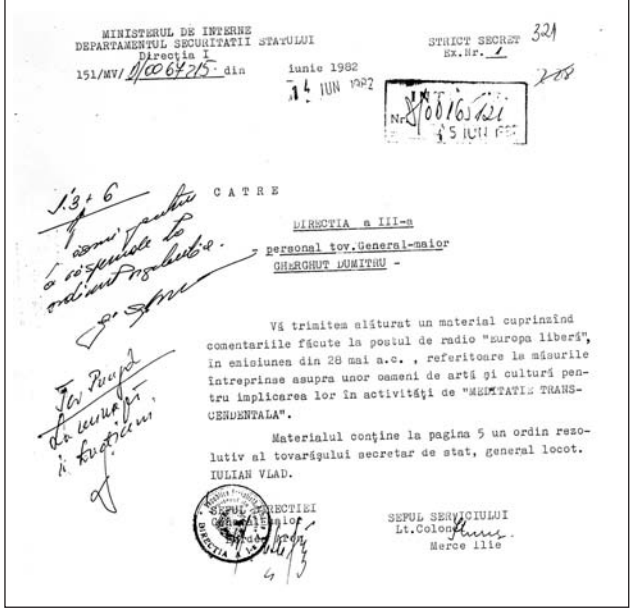
MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITATII STATULUI
Directia I
151/MV/ 00674215 din iunie 1982

STRICT SECRET
Ex.Nr. 1

CATRE
DIRECTIA a III-a
personal tov.General-maior
GHEORGHUT DUMITRU -

Vă trimitem alăturat un material cuprinzînd comentariile făcute la postul de radio "Europa liberă", în emisiunea din 28 mai a.c. , referitoare la măsurile întreprinse asupra unor oameni de artă şi culturi pentru implicarea lor în activităţi de "MEDITAŢIE TRANSCENDENTALĂ".

Materialul conţine la pagina 5 un ordin rezolutiv al tovarăşului secretar de stat, general locot. IULIAN VLAD.

SEFUL DIRECTIEI
General-maior

SEFUL SERVICIULUI
Lt.Colonel
Merce Ilie

36) Mihai Mihai – în 1984 era lt.-col., DSS, Direcţia I.

Planul de măsuri din 19 mai 1984 aprobat de colonelul Jipa a fost conceput împreună cu lt.-col. Mihai Mihai.

37) Mihai Virgil – în 1964 era mr., şeful secţiei MAI, Direcţiunea Regională Oltenia, serviciul „C".

La 14 noiembrie 1964 cere măsuri de identificare şi de luare în evidenţă a lui Popescu Gheorghe, eliberat din închisoare la 22 iunie 1964.

38) Mihai Virgil – în 1976 era col., şef Serviciul I Inspectoratul Judeţean Dolj al MI.

La 19 februarie 1976 semnează planul privind măsurile ce vor fi întreprinse în vederea infiltrării informatorului „Niculescu" la suspectul „Gănescu" (Vasile Gavrilescu); pentru că Vasile Gavrilescu „a devenit mai circumspect", se propune „infiltrarea la obiectiv a unui informator cu experienţă, verificat în muncă, cu înclinaţii şi preocupări literare".

39) Mihăileanu Mihai – în 1956 era cpt., şeful Serviciului raional MAI, Serviciul raional Tg. Jiu.

În iulie 1956 semnează o notă cu informaţii despre Victoria Adameşteanu: „având prietenie numai cu elemente ca: soţi de medici şi diferite persoane care au făcut parte din bogătaşi, cu care întreţine diferite vizite, sfidează elementul muncitor...".

40) Mihalcea Aurel – în 1981 era col., şeful Securităţii, Inspectoratul Judeţean Neamţ, Securitate.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din judeţul Neamţ care sunt cercetate în problema „Eterul".

La 2 octombrie 1984 semnează o notă în care afirmă: „Urzică Vasile va fi urmărit în continuare în dosar informativ".

41) Mihaly Alexandru – în 1948 era cpt., şef Serviciul Judeţean de Securitate Mureş.

42) Mihuţ – era lt.-maj., lucrător operativ zona Câmpulung Muscel, Serviciul Bande.

43) Mihuţ Avram – în 1962 era mr., şef Birou, Securitatea Municipiului Bucureşti.

La 27 noiembrie 1962 semnează nota-raport nr. 342 cu privire la dosarul problemă (DP) nr. 889 (Acţiunea informativă de grup „Episcopul").

44) Mihuţ Nicolae – în 1953 era lt.-maj., Regionala de Securitate Piteşti.

45) Mira Victor – în 1985 era col., şef Serviciul I, Inspectoratul Judeţean de Securitate Satu Mare.

46) Miu Dumitru – în 1989 era cpt., şef Serviciul I, Inspectoratul Judeţean de Securitate Dâmboviţa.

La 24 februarie 1989 semnează un studiu privind situaţia operativă în subproblema „fostul cult greco-catolic".

47) Mladin Constantin – în 1989 era lt.-col., locţiitor şef Securitatea judeţului Braşov.

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acţiunea Cristal-'90.

48) Moga – în 1978 era gen. DSS, UM 0544.

La 11 noiembrie 1978 primeşte o notă referitoare la sursele de informare ale subredacţiei „Europa Liberă" de la Paris.

49) Moga Virgil – în 1947 era şef Biroul 1, Inspectoratul de Siguranţă al judeţului Blaj.

50) Moiş Aurel – în 1953 era lt.-col., şef Regionala de Securitate Timişoara.

51) Moise – în 1958 era lt.-maj., Direcţia III.

52) Moldor Lucian – în 1947 era şef Biroul 1, Inspectoratul de Siguranţă al judeţului Sibiu.

53) Moldovan Alexandru – în 1988 era mr., Cluj-Napoca.

La 27 iunie 1988 primeşte o notă informativă în care sursa „Pele" oferă informaţii despre Filip Maria (soţia lui Filip Iulius).

54) Moldoveanu Aurelia – în 1948 era plt.-maj., Securitate Reghin.

55) Morărescu – în 1949 era cpt., şef Serviciul Judeţean de Securitate Dorohoi.

56) Morariu Petre – la sfârşitul anilor '80 era col., locţiitor al şefului Direcţiei Cercetări Penale a Securităţii.

57) Moraru – în 1949 era slt., şef Biroul I Informaţii interne, Serviciul Judeţean de Securitate Dorohoi.

58) Moraru Augustin – în 1974 era lt.-maj.

La 17 aprilie 1974 semnează o notă cu informaţii primite de la sursa „Trandafir" legate de un grup de admiratori ai lui Paul Goma (Ioana Crăciunescu, Gelu Colceag şi Gabriel Iencec).

59) Moraru Eduard – în anii '60 era lt., DRS Oradea.

60) Moraru Gheran – în 1967 era lt., Direcţia Anchete Securitate.

61) Moraru Ioan – în 1989 era şef Serviciu, Securitatea Municipiului Bucureşti

La 18 noiembrie 1989 semnează un plan de măsuri în DUI „Banu" (Banyai Petru): „apreciem că se impune transformarea mapei de verificare în dosar de urmărire informativă"; printre altele, în plan se menţionează că „se va coopera cu serviciul independent de investigaţii, pentru obţinerea de informaţii din mediul de la domiciliu despre «Banu»" .

62) Moraru Ioan – era lt.-maj., director adjunct Regionala de Securitate Cluj.

63) Moroşanu (Moroşan) Petre – în anii '80 era lt.-col., biroul Înscrisuri, Secţia II, Unitatea Specială „S" a DSS.

64) Moţ Ioan – în 1981 era mr., şeful Serviciului III, Inspectoratul Judeţean Arad.

La 12 iunie 1981 semnează o notă care conţine informaţii despre „elemente ce întreţin legături sau manifestă interes de a lua legătura cu posturi de radio străine; se ocupă de culegerea şi transmiterea de informaţii la aceste posturi de radio; sunt rude ale colaboratorilor şi angajaţilor acestor posturi".

65) Mucichescu Dan – în 1988 era cpt., ofiţer operativ, Serviciul II, Inspectoratul Judeţean Cluj.

La 4 mai 1988 semnează un raport potrivit căruia Filip Iulius „a fost avertizat ca pe viitor să se abţină de la orice manifestări ostile ţării, poporului şi societăţii noastre socialiste, în caz contrar urmând a suporta, din nou, rigorile legii".

La 15 mai 1988 primeşte o notă cu informaţii despre discuţiile pe care le purtau în apartamentul lor Filip Iulius şi soţia sa.

66) Mortoiu Aurelian – în 1985 era gen.-mr., șeful Direcției III; anterior șeful Securității Timiș (conform documentului din 12 iunie 1981), Departamentul Securității Statului.

La 5 august 1985 cere raportarea măsurilor luate în cazul celor 5 scrisori deschise semnate de Doina Cornea și difuzate la Radio „Europa Liberă".

La 12 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Timiș care sunt cercetate în problema „Eterul".

Către,

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITATII STATULUI
DIRECTIA A III-A
BUCURESTI

La ordinul Dumneavoastră nr.331/PMT/D-00312 din 02.06.1981 referitor la contracararea și neutralizarea activității ostile desfășurată de posturile de radio străine, în special de "EUROPA LIBERA", raportăm că în prezent avem în lucru, la serviciul III, pe această linie un număr de V cazuri, din

Celelalte legături ale unor cadre ale acestui post de radio sînt fie elemente în vîrstă înaintată ce nu mai pot prezenta potențial informativ, ori despre care a rezultat în urma verificărilor efectuate că au plecat între timp din țară.

SEFUL SECURITATII
Colonel,
Mortoiu Aurelian

SEFUL SERVICIULUI III
Colonel,
Gruia Gheorghe

La 28 mai 1988 raportează vizita lui Filip Iulius la Doina Cornea.

67) Munteanu – în 1984 era lt.-col., M.I., Direcția I, București.

Raportul din 4 februarie 1984 al col. Pereș Alexandru este adresat lt.-col. Munteanu.

68) Munteanu A. – în 1965 era mr.

Primește mai multe note informative de la diferite surse.

69) Munteanu Ion – în 1973 era cpt.

La 15 octombrie 1973 primește o notă cu descrierea de către un informator a stării de spirit a scriitorilor tineri.

70) Munteanu M. – în 1958 era cpt., șeful Biroului II, Serviciul „C", secția I.

La 5 decembrie 1958 semnează o notă în care afirmă: „Continuându-se urmărirea numitului Popescu Gheorghe, s-a stabilit că a desfășurat activitate dușmănoasă împotriva guvernului RPR, fapt pentru care a fost arestat, judecat și condamnat la 15 ani muncă silnică".

71) Mureșan Arghir – în 1984 era lt.-col., Inspectoratul Județean Brașov.

În planul de măsuri propus de col. Gocan Ioan din 9 feb. 1984, Mureșan trebuia să o trimită la Cluj pe informatoarea „Sonia".

72) Mușat Eugeniu – în 1989 era mr., Unitatea Specială R.

73) Nae Octavian – în 1989 era col., Direcția de securitate și gardă, șef Serviciul 7, Securitate.

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acțiunea Cristal-'90.

74) Năftănăilă Octavia – în 1987 era lt.-maj., ofițer operativ Inspectoratul Județean Prahova, Securitate, Serviciul I.

La 16 martie 1987 semnează o notă de stadiu: „Obiectivul (Ion Opriș) continuă să aibe manifestări dușmănoase față de conducerea superioară de partid și o poziție ostilă orânduirii socialiste din țara noastră".

75) Naghi Iosif – în 1956 era lt., lucrător operativ, serviciul „D".

La 11 iulie 1956 semnează cererea adresată grupei „D" din Penitenciarul Făgăraș de analizare a posibilității de recrutare ca agent a lui Reus Mîrza Vasile.

76) Nagy Iosif – în anii '60 era lt.-maj., DRSP Timișoara.

77) Năstase Sepi – în 1960 era lt.-col., locțiitor șef Direcție, Direcția regională Constanța.

La 1 martie 1960 oferă secției raionale de Securitate Fetești materialul deținut în legătură cu Paul Goma.

78) Neacșu – în 1949 era col., șef Serviciul T, Securitate.

79) Neacșu Alexandru – în 1967 era lt.-col., director Direcția VII Tehnică.

80) Neacșu Constantin – în 1952 era col., secretar al organizației PMR din Securitate.

81) Neagoe Marin – în 1989 era gen.-mr., șef Direcția de securitate și gardă.

82) Neculicioiu Victor – în 1981 era col., șeful Securității Brașov.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Brașov care sunt cercetate în problema „Eterul".

Victor Neculicioiu era, în 2000, general de brigadă în SRI. Emil Constantinescu l-a avansat la gradul de general de divizie.

Către,

M.I.DIRECTIA A III-A BUCUREȘTI

Urmare la ordinul dv.nr.331/PMT/oo312 din 2 iunie 1981 privind stabilirea persoanelor care întrețin legături cu posturile de radio străine pe linia secțiunii "ETERUL", raportăm:

In urma analizei bazei de lucru pe linia serviciului III și a informațiilor de primă sesizare, pînă în prezent au fost selectate un număr de 8 (opt) cazuri din categoriile menționate de dv. respectiv:

8. "TRAIAN" – fugar, stabilit în R.F.G., [illegible] tor al legărului de fugari din localitatea Crailsheim, lucrat prin dosar de urmărire informativă, fiind semnalat că întreține legături cu N.BERNARD de la "Europa Liberă" căruia îi furnizează date cu caracter ostil spre a fi transmise la acest post.

SEFUL INSPECTORATULUI
General maior,
SERBAN DUMITRU

SEFUL SECURITATII
Colonel,
NECULICIOIU VICTOR

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acțiunea Cristal-'90.

83) Nedelcu Iordan – în 1973 era mr. (Securitate oraș Roșiorii de Vede).

La 19 octombrie 1973 primește informații despre Lungu Constantin, obținute de la informatorul „Păunescu" .

84) Nedelcu Mihai – în 1953 era col., director Regionala de Securitate Cluj.

85) Nedelcu Mihail – în 1958 era col., șeful Serviciului „C".

La 6 septembrie 1958 semnează un referat: „Întrucât (Paul Goma) a desfășurat activitate dușmănoasă împotriva regimului democrat-popular din RPR, iar în penitenciar a avut o comportare rea, propunem ca la data expirării pedepsei – 21 noiembrie 1958 – să i se fixeze domiciliu obligatoriu pe timp de 24 de luni în comuna Lătești, raionul Fetești, regiunea Constanța".

86) Nedelcu S. – în 1982 era col.

La 17 februarie 1982 oferă informații despre Filip Iulius și sindicatul „Unirea".

87) Nedelcu Ștefan – în 1977 era lt.-col., Direcția Cercetări Penale.

La 1 aprilie 1977 semnează procesul-verbal de percheziție domiciliară în care descrie percheziția efectuată la domiciliul lui Paul Goma.

88) Negoiță Aurora Rodica – în 1989 era lt.-col., adjunct șef Unitatea Specială S.

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acțiunea Orient-'89.

89) Negrea – în 1953 era mr., Direcția Anchete Penale Securitate.

90) Negrea Aurel – ofițer, Inspectorat Securitate jud. Constanța.

91) Negrea Vasile – în 1961 era gen.-mr., adjunct al ministrului Afacerilor Interne.

La 2 noiembrie 1961 semnează decizia nr. 16.285 prin care „se fixează D.O. (lui Paul Goma) pe timp de 24 luni în com. Lătești, raionul Fetești, reg. București".

92) Negrilă S. – în 1986 era lt.-maj., Penitenciarul Aiud.

La 17 septembrie 1986 semnează o notă referitoare la „discuțiile din ziua de 17.09.1986 avute de către obiectivul «Fodor» (Filip Iulius)".

93) Negulescu Nicolae – în 1950 era lt.-maj., Biroul de Securitate Hîrșova.

94) Nenițoiu Nicolae – în 1960 era cpt., Direcția Regională MAI Argeș.

95) Nicoară Sorin – la sfârșitul anilor '80 era lt.-col., șef de colectiv, UM 0625, Securitate.

96) Nicola – în 1989 era col., DSS, Direcția I (UM 0610/113).

La 14 noiembrie 1989 primește o notă care reproduce o convorbire telefonică dintre Banyai Petru și „Flory".

97) Nicolae Constantin Ionel – în anii '80 era cpt., șef Biroul secretariat, Unitatea Specială „S" a DSS.

98) Nicolae Florea – lt.-col., Serviciul I, Consiliul Securității Statului, Inspectoratul de Securitate al județului Dolj.

Semnează un plan de acțiune privind modul cum se vor reintroduce mijloacele tehnice la domiciliul lui „Gănescu" din Craiova. Planul este asemănător celui legat de „Liliacul"; la acțiune au luat parte și mr. Iovan Constantin, lt.-col. Lungu Gheorghe, A.C. Popescu Dumitra, mr. Obradovici Robert și mr. Vlad Gheorghe.

99) Nicolae Mihai – în 1973 era lt.-col., șef serviciu, Direcția I.

La 20 iulie 1973 semnează o notă-raport în care este descrisă pătrunderea în locuința lui Paul Goma în vederea controlării valizei cu care el a fost în iunie 1972 la Paris.

La 31 august 1973 semnează o nouă notă-raport care conține un extras din scrisoarea expediată la 28 august 1973 de Paul Goma lui Dumitru Țepeneag la Paris.

La 23 ianuarie 1974, într-o altă notă-raport, sugerează ca romanul *În cerc* al lui Paul Goma să fie publicat la Cartea Românească, pentru a îngreuna publicarea lui în Occident și pentru a compromite figura autorului.

100) Nicolaie Ioan (sau Nicolae Ion) – în 1969 era mr., ISJ Teleorman, Serviciul I.

Maiorului Nicolaie îi este adresată nota privind filajul obiectivului „Lulu", efectuat în ziua de 15 septembrie 1969, de la ora 0,00 la ora 24,00.

101) Nicolici Dan-Costin – în 1985 era lt.-col. ing., șeful CID, Securitate.

102) Nicolschi Alexandru (Grunberg Boris) – în 1949 era gen.-mr., director adjunct al Securității.

103) Nicula – în 1969 era cpt.

În septembrie 1969 semnează o notă care conține transcrierea unei convorbiri avute de Lungu Constantin și soția sa cu alte două persoane la restaurantul „Cina".

104) Niculescu Lucian – în 1988 era cpt., Securitate. Avea ca obiectiv FRF.

105) Nistor Ioan – în 1956 era lt., șeful Grupei „D", Penitenciarul Suceava.

La 30 iunie 1956 semnează o notă-referat în care oferă informații despre activitatea lui Reus Vasile de până la 23 august 1944.

106) Niță Marin – în 1984 era lt.-col., Inspectoratul Județean Neamț, Securitate.

La 25 mai 1984 semnează o notă de analiză a DUI „Ursu" (Urzică Vasile): „verificarea la domiciliu (a lui Vasile Urzică), pentru a identifica materiale asemănătoare celor folosite în cazul «Pasarela»".

107) Nițoiu Petre – în 1985 era cpt., șef Serviciul III, Inspectoratul Județean Dolj.

La 20 martie 1985 semnează o notă în care descrie presiunile exercitate asupra lui Dimitrie Drăghicescu, profesor la Facultatea de Științe ale Naturii din Craiova, și perchezițiile efectuate la domiciliul acestuia.

108) Norișanu Alexandru – în 1981 era col., șef serviciu, C.I. UM 02565 Cluj-Napoca.

La 26 iunie 1981 semnează o notă: „Înaintăm alăturat DUI nr. 734 «Fodor» privind pe Filip Iulius în vederea continuării urmăririi informative".

109) Novac Constantin – în 1964 era lt.-col., șef secție, serviciul „C".

La 25 iunie 1964 cere Direcției III să comunice în ce locuri de muncă nu mai poate fi încadrat Popescu Gheorghe după eliberarea sa din arest.

110) Nusem A. – în 1948 era lt., DRSP Iași.

111) Nuzesi Iulian – în 1947 era șef Birou informații, Siguranța Blaj.

112) Obradovici Robert – în 1972 era mr., ofițer operativ principal, serviciul tehnic, Consiliul Securității Statului, Inspectoratul de Securitate al județului Dolj, secția V.

La 5 august 1972 semnează un plan de acțiune privind modul în care se va introduce T.O. la domiciliul lui „Liliacul" din Craiova. Planul prezintă în detaliu măsurile și modul de operare al ofițerilor de Securitate legat de „introducerea de mijloace tehnice" în apartamentul „Liliacului".

113) Olaru Dan – în 1972 era lt.-maj., Inspectoratul de Securitate al județului Maramureș, Serviciul III.

La 24 februarie 1972 semnează o fișă privind pe dr. ing. Bodiu Anatolie: „Propun ca dr. ing. Bodiu Anatolie să fie inclus în baza de lucru cu aprobarea organelor de partid, urmând a se lua măsuri de verificare a sa".

114) Olteanu Alecse – în 1973 era lt.-col., șeful Securității Județene Teleorman.

La 20 iunie 1973 semnează o notă în care anunță că restituie dosarul de urmărire informativă privindu-l pe Lungu Constantin.

115) Olteanu Ion – în 1948 era chestor, șef Biroul Informațiuni Interne.

116) Onițiu Oprișor – în 1974 era cpt., IMB Securitate.

La 26 februarie 1974 semnează un plan de măsuri în care sunt descrise acțiuni de informare cu privire la scriitorul Ion Lăncrănjan: „se vor solicita unității speciale «F» investigații complexe (inclusiv schița locuinței și vecinii) pentru a studia posibilitatea introducerii unor mijloace TO".

117) Oprea Ioan – în 1981 era col., șeful Securității Cluj.

La 7 august 1985 semnează un raport în care precizează măsurile care au fost luate împotriva Doinei Cornea și a copiilor ei; precizează acțiunile informatorilor, precum și că „se vor extinde mijloacele TO de la domiciliul obiectivei și al fiului ei".

La 20 noiembrie 1982, într-un alt raport, oferă informații despre Doina Cornea, „lucrată prin DUI"; raportul stabilește că Doina Cornea este autoarea scrisorii citite la Radio „Europa Liberă" pe 22 august 1982; „a fost avertizată să înceteze activitatea de denigrare a realităților social-politice din țara noastră"; „în baza Legii 23/1971... a fost amendată cu 5.000 lei".

La 25 decembrie 1984 semnează un alt raport: „pentru anihilarea acțiunilor sale dușmănoase, vom acționa în sensul izolării ei (a Doinei Cornea, *n.m.* S.C.) față de persoane pe care încearcă să le cultive, să le influențeze negativ. În ziua de 26.12.1984 urmează să fie invitată la sediul inspectoratului pentru a fi audiată în legătură cu materialele pe care a intenționat să le introducă în țară. De asemenea se vor întreprinde măsuri de supraveghere informativă și de descurajare".

În raportul din 27 decembrie 1984 relatează discuțiile avute cu Doina Cornea în 26 decembrie 1984.

La 20 aprilie 1985, într-un raport către DSS, Direcția III, grupa operativă „Eterul", afirmă: „S-a acționat în continuare pentru prevenirea, contracararea și anihilarea acțiunilor dușmănoase din partea unor elemente aflate în atenția noastră": Doina Cornea, Lia Florian, Otto Szekely, Eugen Zehan.

În noiembrie 1981 semnează un raport în care propune „a se aproba punerea în discuția colectivului oamenilor muncii de la IMMR «16 Februarie» a faptelor săvârșite de Filip Iulius".

Dialoguri despre colaboraționism
Întâlnirile *României literare*, 26 nov. 2003, Clubul Prometheus
„Scriitorii și Securitatea. Ce ne spun dosarele CNSAS“

Nicolae Manolescu: Deci ai pierdut de două ori pariul.

Șefan Radof: Da. Fac cerere, și primesc două dosare. Eu vizionasem două dosare de cel puțin 100 de pagini, dar am primit alte două dosare. Unul de 16 pagini și unul de 24 de pagini. Unul dintre ele este un dosar de colaborator în care mă numeam Mircea. Am adus dosarul cu mine. În el scrie: „Întrucât colaboratorul Mircea se folosește de diverse pretexte, lipsă de timp, de calități necesare, pentru a nu îndeplini sarcinilie organelor noastre, propunem încetarea legăturii și clasarea dosarului“. Trebuie să-l pun în ramă. Dar să vă citesc în continuare: „Raport. Ștefan Radof nu este încadrat politic. În anul 1954 a fost condamnat. În anul 1969 a fost în turneu în Franța, unde a avut o comportare bună. Pe baza posibilităților actuale, a perspectivelor pe care le are, în luna iune 1969 este recrutat colaborator al organelor noastre.“ Cum știți dumneavoastră că am fost recrutat, așa știu și eu. Am fost chemat la un moment dat să dau o informare și chiar turnătorul meu consemnează: „Domnule, ce să trădez? Teatrul românesc? Cui să-l trădez?“. Deci în 1969 am fost recrutat. În dosarul vechi, exact în același an, apare pe spate, bătut la mașină, refuzul meu de a colabora. Acum, însă, apare olograf cu un pix actual… Așadar, am cerut dosarul de urmărire informativă, și în loc să mi se dea acel dosar, mi s-a dat un dosar de colaborator și un dosar, să zicem, penal copiat olograf de un analfabet, probabil, în care nici măcar nu sunt în întregime toate lucrurile. La reproșul meu, exact când mă aflam în audiență la domnul Onișoru, au mai sosit două dosare. Între ele, un dosar care se numește „Rudolf“, în care eram obiectivul „Rudi“ și suspect de a deveni spion în slujba Angliei. Spuneau că am întâlniri dese cu Fletcher, fostul atașat cultural al Angliei, cu Martin Krohan, care era suspectul numărul unu și cu care eram prieten, el fiind lectorul din partea Angliei la Facultatea de Engleză.

Nicolae Manolescu: Și te-ai întâlnit cu ei?

Ștefan Radof: Da, sigur că m-am întâlnit cu absolut toți. Am și martori, dar nu vreau să deconspir. Informatorul Iancu – pe care aș putea să-l deconspir, pentru că se deconspiră în dosar cine este – este un muzeograf. Nu am să spun numele pentru că este prea trist.

Nicolae Manolescu: Tot cu I începe?

Ștefan Radof: Și spun: Radu Ionescu. Este fost muzeograf și se numea Iancu. În aceste două dosare apar scrisorile mele și scrisorile soției mele. Apare schema camerei în dosarul „T“, care este dosarul de ascultare. Camera mea este desenată, deci vă dați seama că era împânzită toată casa de microfoane. Camera lui Krohan, la fel.

Nicolae Manolescu: Domnul Nicolae Balotă are cuvântul.

Nicolae Balotă: Aș vrea să mă opresc la două cazuri. Cazul Doinaș și cazul dosarelor mele. Aș vrea să vorbesc despre felul în care a fost tratat în presă și viața publică cazul Doinaș. Eu nu eram în țară când s-a declanșat acest caz. Ceea ce m-a mâhnit pe mine a fost faptul că presa nu a avut un reporter investigator care să meargă pe urmele acestui caz și s-a mulțumit doar cu informația și câteva comentarii luate câtorva personalități ale vieții publice. Nu era firesc să meargă la sursele care există? Au existat anumite comentarii în presă ale unor personalități, cum era firesc. Dar este cu putință ca domnul Dinescu să spună că „știam de mult de chestiunea asta, mi-a spus-o Sârbu“? Este cu putință ca o persoană care este scriitor și în același timp membru al CNSAS să spună acest lucru, acreditând prin informația aceasta situația? Este o anumită lejeritate care m-a mâhnit și la unul dintre gânditorii noștri cei mai originali: domnul Liiceanu.

(va urma)

PENTRU UN MONUMENT AL REZISTENȚILOR sau NEVOIA DE SIMBOL

(Continuare din pagina I)

În numele unui continuum, între perfectul călău și perfecta victimă – omenescul fiind cei mulți, iar extremitățile cei perfecți – se nasc miturile și simbolurile, pentru a ne aminti că există excepții. Există victime, dar există și victime care mai întîi au fost rezistenți. Viața n-ar putea exista fără excepții. Istoria ne arată că orice timp a născut excepții, iar dacă n-au fost, ele s-au inventat. Imaginarul face parte din realitatea psihologică. Și, chiar dacă încercări de a deconstrui miturile și simbolurile există, o încăpățînată dorință de a le păstra există și ea oriunde în lume. De ce? Pentru că nu există curat fără murdar, frumos fără urît, mare fără mic etc. Fiindcă pentru a judeca curatul trebuie să existe murdarul, trebuie să existe o referință, celălalt pol etc. Dacă „societatea românească a descoperit că poate supraviețui comod dacă renunță la conștiința morală“, așa cum afirmă H.-R. Patapievici, este pentru că și-a pierdut referința care-i poate fixa criteriile de conduită și îndruma alegerile. Poate chiar mai mult, se poate măslui, se poate converti referința negativă în pozitiv. Așa, probabil, a apărut, în comunism, valorizarea pozitivă a „descurcatului“, a admirației pentru oamenii care se descurcă. Așa intolerabilul a devenit tolerabil.

Comunismul a creat victime, dar și rezistenți. Liviu Mihaiu afirmă că „singurul motiv real de mîndrie al românilor au fost cei 15 ani de rezistență în munți“. Poate că dacă acest lucru se știa, poate că dacă despre acești rezistenți măcar s-ar fi șoptit, poate că dacă rezistența în munți n-ar fi fost un secret atît de bine păstrat sub amenințări, am fi fost alții. Poate că pasivitatea și suspiciunea generalizată n-ar fi lovit ca o boală acest popor și poate că cei care au făcut proba rezistenței ar fi simțit căldura susținerii – cercul s-ar fi lărgit – și nu răceala mutismului, iar Securitatea n-ar fi reușit să locuiască în mintea noastră ca o forță omniprezentă și invincibilă. Poate că ei, activiștii, securiștii și informatorii, n-ar fi reușit să distrugă solidaritatea umană și să coboare pînă în cele mai intime psihisme și gesturi, așa cum o Amalie Gavrilescu și-a cotrobăit soțul pentru a preda Securității manuscrisele lui și a-l demasca. Doar se știe că și „a pretinde că ești îndrăgostit“ era o sarcină de serviciu și un procedeu practicat cu succes, uneori, pentru a fi cît mai în preajma „obiectivului“. Pentru a apropia un securist de sora Marinicăi Chirca din Nucșoara, s-a construit cu migală o „legendă“ (un scenariu), atît de complicat și de ingenios, încît întreaga acțiune pare a fi subiectul unui roman de amor și aventuri. Și, acest lucru, doar pentru a se afla unde sînt rezistenții și cine-i ajută. Odată sarcina îndeplinită, pretinsul amorez s-a grăbit să dispară fără urme.

Și dacă vrem să ieșim din acest paradox – sîntem sensibili la imaginea noastră națională, dar tolerăm ambiguitatea de aproape 15 ani, amnezia colectivă și nefinalizarea – nu ne rămîne decît să aducem un omagiu celor care au rezistat, pentru că nu victimele sînt referința pozitivă, ci rezistenții. Pentru că trebuie să existe un echilibru între victimizare și rezistență și, mai presus de toate, pentru că, în lipsa unui monument ale rezistenței în munți, soarta noastră de victime se va repeta, va căpăta rădăcini în noi și va anestezia reflexul sănătos al luptei, al opoziției. Și, chiar mai mult, idiosincrasia legată de imaginea noastră în lume, de ce spun alții despre noi, va intra în normalitate, ca și frustrările și complexele noastre.

Puțină lume știe de Nucșoara, puțină lume știe de Elisabeta Rizea, iar de alții, nici atît. Este de neînțeles – așa cum nu-i înțelegem pe cei menționați mai sus, care s-au exhibat social fără să clipească, imaculați, jignind bunul simț colectiv –, de ce nu ne „exploatăm“ eroii, spre binele nostru, folosindu-i pentru a arăta altora, dar mai ales nouă înșine, acum și în viitor, că dracul nu era atît de negru decît cît îl vedeam noi – pentru că ei ne făceau să vedem astfel –, că au existat oameni care nu și-au plecat capul știind că există o sabie. Ei există, nu trebuie să-i inventăm și, Doamne ferește, să-i uităm. Terapia socială începe văzînd că se putea și altfel.

Se spune că masele sînt frapate de miracole și legende, de evenimente exemplare și că doar imaginile le seduc, devenind motive ale acțiunilor lor ulterioare.

Un monument poartă în sine o imagine, un simbol. El este necesar, el răspunde unei nevoi de a calma fantasma culpabilității care ne bîntuie, reinventînd echilibrul între bine și rău.

Aurora LIICEANU

Anunț deosebit de important!

Români, lăsați Internetul și telefoanele deschise! Urmează denunțuri importante pentru noi toți. Dacă aveți date despre securiști și despre turnători, vă rugăm să ni le faceți cunoscute la: secu@catavencu.ro sau la tel. 314.02.35 sau fax 314.02.58 Datele însoțite de probe vor primi aprecieri suplimentare. Vă mulțumim de colaborare. Dumneavoastră, nu foștilor colaboratori!

Evoluția aparatului Securității, între 1948-1989

Creată în 1948, sub denumirea Direcția Generală a Securității Poporului, structura aparatului avea zece direcții: I – Informații interne; II – Contrasabotaj; III – Contrainformații penitenciare și miliție; IV – Contrainformații militare; V – Cercetări penale; VI – Paza guvernului; VII – Tehnică; VIII – Cadre; IX – Politică, responsabilă de puritatea partidului; X – Administrativă și contabilitate, la care se adăugau cele regionale. În 1951 aparatul a fost restructurat pe 12 direcții, marcate cu verzale în ordine alfabetică, sub denumirea Direcția Generală a Securității Statului. Direcțiile nou create au fost: D – Transporturi și F – Filaj și investigații. O nouă restructurare din 1956 duce la redimensionarea aparatului pe nouă direcții și șase servicii. Direcția dispărută este cea Politică. Serviciile sunt: B – Contrainformații radio; C – Evidența operativă; D – Internări deținuți; F – Controlul corespondenței; H – Cifru; K – Contrainformații penitenciare și miliție; T – Tehnic-operativ. Între 1973-1989 Departamentul Securității Statului a fost restructurat pentu ultima oară, pe șase direcții: I – Informații interne; II – Contrainformații economice; III – Contraspionaj; IV – Contrainformații militare; V – Securitate și gardă; VI – Cercetări penale. La acestea se adăuga Comandamentul pentru tehnică operativă și transmisiuni (T), cu patru unități speciale, Unitatea de filaj și investigații (F), Centrul de informatică și documentare, Serviciul de apărare a secretului de stat (C) și Serviciul de dezinformare a centrelor de spionaj (D). După defectarea lui Pacepa, din 1979, Centrala spionajului și-a schimbat denumirea din Direcția de Informații Externe, în Centrul de Informații Externe.

Institutul Român de Istorie Recentă (IRIR), *Academia Cațavencu* și Fundația „Gheorghe Ursu“ desfășoară un program de cercetare privind cadrele fostei Securități (1949-1989). Persoanele care au avut acces până în prezent la propriile dosare de urmărire informativă și sunt în posesia acestora (cópii xerox) sunt rugate să pună aceste documente la dispoziția noastră. De asemenea, așteptăm și securiști care vor să se autodenunțe. Dosarele pot fi expediate pe adresa IRIR, strada Matei Voievod nr. 18, sector 2, București. Informații la telefon (021) 252.75.56, 252.75.57 sau irir@euroweb.ro. Vă rugăm să ne comunicați și adresele unde puteți fi contactați de către cercetătorii IRIR pentru informații suplimentare. Cercetătorii care lucrează la acest proiect și care pot fi contactați la IRIR sunt: Sorin Cucerai, Armand Goșu, Stejărel Olaru. Coordonatorul proiectului este Marius Oprea, de la Institutul Român de Istorie Recentă.

FUNDAȚIA GHEORGHE URSU

ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

IRIR

Institutul Român de Istorie Recentă